

गन्ती

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

अध्याय 1

सीनै मरुभूमिको भेट हुने पालमा इस्राएलीहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको दोस्रो महीनाको पहिलो दिन मोशासित परमपरभुले कुरा गर्नुभयो ।

2 “उहाँले भन्नुभयो, तिनीहरूको परिवार र कुल समूह सहित प्रत्येक व्यक्तिको नाम लेखेर इस्राएली मानिसहरूको गन्ती गर ।

3 हारुन र तिमीले बीस वर्ष र त्यो भन्दा वेशी उमेर भएकाहरू सेनामा जान सक्छन् प्रत्येकको गन्ती गर ।

4 प्रत्येक कुलका एक एक व्यक्तिले तिमीलाई सहायता गर्नेछन् । प्रत्येक कुलबाट एक जना व्यक्ति अगुवा हुनेछ । यी निम्न लिखित व्यक्तिहरूले तिमीलाई सहायता गर्नेछन् ।

5 रुबेनको कुलबाट शदेऊरका छोरा एलीसूर

6 शिमोनको कुलबाट सूरीशदैको छोरो शलूमीएल;

7 यहूदाको कुलबाट अम्मीनादाबको छोरो नहशोन;

8 इस्साकारको कुलबाट सूआरको छोरो नतनेल;

9 जबूलूनको कुलबाट हेलोनको छोरो एलीआब;

10 यूसुफको उत्तराधिकारीहरूबाट; एप्रेमको कुलबाट अम्मीहूदको छोरो एलीशामा मनश्शेको कुलबाट पदासूरको छोरो गमलिएल;

11 बिन्यामीनको कुलबाट गिदोनीको छोरो अबीदान;

12 दानको कुलबाट अम्मीशदैको छोरो अहीएजेर;

13 आशेरको कुलबाट ओक्रानको छोरो पगीएल;

14 गादको कुलबाट रूएलको छोरो एल्यासाप;

15 नफ्तालीको कुलबाट एनानको छोरो अहीरा ।”

16 यी सबै मानिसहरू यिनीहरूको कुल समूहका अगुवाहरू थिए र मानिसहरूले नै यिनीहरूलाई आफ्नो आफ्नो कुल समूहका अगुवा बनाए ।

17 तब मोशा र हारुनले ती मानिसहरूलाई लिएर जसलाई अगुवा बनाएका थिए ।

18 दोस्रो महीनाको पहिलो दिन तिनीहरूले सबै समुदायलाई एकै चोटी बोलाएर पुस्ता अनि तिनीहरूको सन्तानहरूको नाम दर्ता गरेर बीस र बीस भन्दा वेशी उमेरको प्रत्येक व्यक्तिको सूची तयार गरे ।

19 परमपरभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार तिनले मानिसहरूको गन्ती सीनै मरुभूमिमा गरे ।

20 तिनीहरूले यस्तो प्रकारले संख्या गन्ती गरे इस्राएलको प्रथम जाति रुबेन र तिनको परिवारको गणना गरे । बीस र बीस वर्ष भन्दा वेशी उमेरका व्यक्तिहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरूको नामको सूची बनाइयो । तिनीहरूको पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार नाम दर्ता गरियो ।

21 रुबेनको कुलबाट गन्ती गरिएको संख्या 46,500 थियो ।

22 तिनीहरूले शिमोनको कुलबाट गन्ती गरे-बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो ।

- 23 शिमोनको कुलबाट 59,300 व्यक्तिको गन्ती गर्यो ।
- 24 तिनीहरूले गादको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो ।
- 25 गादको कुलबाट 45,650 व्यक्तिको गन्ती गर्यो ।
- 26 तिनीहरूले यहूदाको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो ।
- 27 यहूदाको कुलबाट 74,600 व्यक्तिको गन्ती गर्यो ।
- 28 तिनीहरूले इस्राएलको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो ।
- 29 इस्राएलको कुलबाट 54,400 व्यक्तिको गन्ती गर्यो ।
- 30 तिनीहरूले जबूलनको कुलको गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो ।
- 31 जबूलनको कुलबाट 57,400 व्यक्तिहरूको गन्ती गरियो ।
- 32 तिनीहरूले एप्त्रैमको कुल समूहबाट गन्ती गरे । (एप्त्रैम-यूसुफको छोरो ।) बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो ।
- 33 एप्त्रैमको कुलमा गन्ती गरिएको व्यक्तिहरूको संख्या 40,500 थियो ।
- 34 तिनीहरूले मनश्शे कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे । (मनश्शे पनि यूसुफका छोरा थिए ।) बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो ।
- 35 मनश्शेको कुलमा गन्ती गरिएको मानिसहरूको संख्या 32,200 थियो ।
- 36 तिनीहरूले बिन्यामीन कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे । बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो ।
- 37 बिन्यामीनको कुलमा गन्ती गरिएका मानिसहरूको संख्या 35,400 थियो ।
- 38 तिनीहरूले दान कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे । बीस वर्ष र उँभोका सबै मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गन्ती गरियो ।
- 39 दानको कुलमा गन्ती गरिएका मानिसहरूको संख्या 62,700 थियो ।
- 40 तिनीहरूले आशेर कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे । बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो ।
- 41 आशेर कुलमा गणना गरिएका मानिसहरूको संख्या 41,500 थियो ।
- 42 नफ्ताली कुलका मानिसहरूको तिनीहरूले गणना गरे । बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो ।
- 43 नफ्ताली कुलमा गणना गरिएको मानिसहरूको संख्या 53,400 थियो ।
- 44 मोशा, हारून र इस्राएलका बाह्र जना अगुवाहरूले यी मानिसहरूको गन्ती गरे । (त्यहाँ प्रत्येक कुल समूहबाट एक जना अगुवा थिए ।)
- 45 तिनीहरूले बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरूको गन्ती गरे । तिनीहरू प्रत्येकको आफ्नो-आफ्नो परिवार अनुसार गणना गरियो ।
- 46 तिनीहरूको जम्मा संख्या 6,03,550 थियो ।
- 47 लेवी कुल समूहका परिवारका मानिसहरूको गणना इस्राएलका अन्य मानिसहरूसित गरिएन ।
- 48 परमपरभुले मोशालाई भन्नुभएको थियो:
- 49 "लेवीको कुल समूहका मानिसहरूको गणना नगर्नु अथवा तिनीहरूलाई इस्राएलका अरु मानिसहरूसित नमिलाउनु ।
- 50 तर तिमीले लेवीहरूलाई करारको पवित्र पाल र यसका सबै वस्तुहरू हेरचाह गर्नुका निम्ति नियुक्त गर्यौ । तिनीहरूले पवित्र पाल र यसका सबै वस्तुहरू बोक्नु पर्छ । अनि तिनीहरूले पवित्र पालको सेवा गर्नुपर्छ र तिनीहरूले उनीहरूको छाउनी यसकै वरिपरि बनाउनु पर्छ ।
- 51 जब तिमीले पवित्र पाल साथै लेवीहरूले यसलाई तल झार्नु पर्छ्यो जब तिमीहरू रोकिने छौ, लेवीहरूले यसलाई स्थापित गर्नु पर्छ्यो । कुनै जो विदेशी नजिक आउँछ त्यसलाई मार्नु पर्छ ।
- 52 इस्राएलीहरूले आफ्नो आफ्नो दल समूह भित्र र आफ्नै झण्डाको छेउ छाउमा शिविर बनाउनु ।

53 तर लेवीहरूले तिनीहरूका छाउनी पवित्र पालकै वरिपरि लगाउनु र यसलाई रक्षा गर्नु पर्छ ताकि करारको पवित्र पाल सुरक्षित रहोस् र परमेश्वरको रिसको प्रकोप इस्राएली समुदायमाथि नपरोस् ।”

54 यसरी इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु द्वारा मोशालाई दिनु भएको सबै आज्ञाहरू पालन गरे ।

अध्याय 2

मोशा र हारूनलाई परमप्रभुले भन्नुभयो:

2 “इस्राएलका मानिसहरू प्रत्येकले शिविर भेट हुने पालको वरिपरि लगाउनु पर्छ अनि प्रत्येक कुल दलको आफ्नो झण्डा हुनुपर्छ र प्रत्येक मानिसले आफ्नो दलको झण्डाको समीप शिविर बनाउनु पर्छ ।

3 “यहूदा शिविर दलहरूले पूर्वतिर घाम झुल्कने पट्टि आफ्नो झण्डाको मुन्तिर शिविर हालुन । यहूदा दलका मानिसहरूको अगुवा अम्मीनादाबका छोरा नहशोन हो ।

4 तिनको दलमा 74,600 मानिसहरू छन् ।

5 “तिनको समीपमै इस्साकार परिवार दलले शिविर हालुन । यी मानिसहरूको अगुवा सूआरको छोरो नतनेल हुन् ।

6 उसको दलमा 54,400 मानिसहरू छन् ।

7 “जबूलून कुल दलले पनि यहूदा दलकै नजीकमा शिविर हालुन । जबूलूनका मानिसहरूको अगुवा हेलोनको छोरो एलीआब हुन् र,

8 तिनको दलमा 57,400 मानिसहरू थिए ।

9 “यहूदाको शिविरमा जम्मा 1,86,400 मानिसहरू खटाइएका छन् । यी सब मानिसहरू तिनीहरूका विभिन्न परिवार दलमा विभक्त भएका छन् । जब मानिसहरू एक ठाँउदेखि अर्को ठाँउ सर्छन् यहूदा दल पहिला सर्नेछ ।

10 “रुबेनको शिविरको झण्डा पवित्र पालको दक्षिणमा रहनेछ । प्रत्येक दलले आफ्नो झण्डा नजिकै शिविर हाल्नेछ । रुबेनका मानिसहरूको अगुवा शदेऊरका छोरो एलीसूर हुन र

11 उसको दलमा 46,500 मानिसहरू छन् ।

12 “शिमोन कुल दलले रुबेन परिवार दलकै नजीक शिविर हाल्नेछ । शिमोनका मानिसहरूको अगुवा सूरीशद्दैको छोरो शलूमीएल हुन् ।

13 उसको दलमा 59,300 जना मानिसहरू छन् ।

14 “रुबेनको मानिसहरूको नजिकै गादका मानिसहरूले पनि शिविर हाल्नेछन् । रूएलको छोरा एल्यासाप गादका मानिसहरूको अगुवा हो ।

15 उसको दलमा 45,650 मानिसहरू छन् ।

16 “त्यहाँ रुबेनको शिविरमा खटिएका जम्मा 1,51,450 जना मानिसहरू छन् र जब मानिसहरू एक ठाँउबाट अर्को ठाउँमा सर्छन् रुबेनको शिविर दोस्रो दल हुनेछ ।

17 “लेवीहरूको शिविरसितै अरू शिविरहरूको माझमा भेट हुने पाल पनि जानेछ । तिनीहरूको जसरी आफ्नो आफ्नो झण्डामा शिविरहरू लगाइएको छ सोही क्रममा लश्करमा जान्छन् ।

18 “पश्चिम पट्टिको एप्रैमको शिविर तिनीहरूकै झण्डामा हुनेछ । एप्रैमका मानिसहरूको अगुवा अम्मिहूदका छोरो एलीशामा हुन ।

19 उसको दलमा जम्मा 40,500 जना मानिसहरू छन् ।

20 “एप्रैमका कुल दलको शिविरको नजीकै मनश्शे कुल दलको शिविर हुनेछ । यस दलको अगुवा पदासूरको छोरो गमलीएल हुन ।

21 उसको दलमा 32,200 मानिसहरू छन् ।

22 “बिन्यामीन कुल दलको शिविर एप्रैमको कुल दलको शिविर नजीकै रहनेछ अनि यस कुल दलको अगुवा गिदोनीको छोरो अबीदान हुन ।

23 त्यहाँ जम्मा 35,400 जना मानिसहरू उसको दलमा थिए ।

24 “एप्रैमको शिविरमा खटिएका मानिसहरूको संख्या 1,08,100 छ । जब शिविर हिँड्छ तिनीहरू तेस्रो लश्करमा हिँड्नेछन् ।

25 “उत्तर तिर भएको दानको शिविरमा भएका मानिसहरू तिनीहरूको आफ्नो झण्डा मुनि रहनेछन् अनि तिनीहरूको अगुवा अम्मिशद्दैको छोरो अहीएजर हुन ।

- 26 उसको दलमा 62,700 जना मानिसहरू छन् ।
- 27 “दान कुल दलको शिविर नजीकै आशेर कुल दलको शिविर रहन्छ अनि यस कुल दलको अगुवा ओकरानको छोरो पगीएल हुन् ।
- 28 त्यहाँ उसको दलमा 41,500 मानिसहरू छन् ।
- 29 “अनि आशेर कुल दलको शिविर नजीकै नप्ताली कुल दलको शिविर रहनेछ र तिनीहरूको अगुवा एनानको छोरो अहीरा हुन् ।
- 30 त्यहाँ उसको दलमा 53,400 मानिसहरू छन् ।
- 31 “दान परिवार दलमा मानिसहरूको कुल संख्या 1,57,600 छ । तिनीहरू आफ्नो-आफ्नो झण्डा लिएर अन्तिम लस्करमा हिड्नेछन् ।”
- 32 इस्राएलीहरूको परिवार अनुसार गन्ती गरिएको मानिसहरू यिनीहरू नै हुन् । गन्ती गरिए अनुसार यिनीहरूको संख्या 6,03,550 हो ।
- 33 परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार इस्राएलीहरूसित लेवीहरूको गन्ती गरिएन ।
- 34 यसर्थ इस्राएली मानिसहरूले मोशालाई परमप्रभुले दिनुभएको आज्ञा अनुसार प्रत्येक कुरो गरे । यसरी नै तिनीहरूले आफ्नो-आफ्नो झण्डा नजीकै शिविर बनाए अनि त्यसरी नै आफ्नो-आफ्नो वंश र परिवार अनुसार तिनीहरू लस्करमा हिंडे ।

अध्याय 3

परमप्रभुले सीनै पर्वतमा मोशासंग कुरा गर्नुहुँदा हारुन र मोशाको परिवारको विवरण यस्तो थियो ।

- 2 हारुनका दुइजना छोराहरू थिए र नादाब तिनको जेठो छोरा थिए । अरु छोराहरूको नाम अबीहू, एलाजार र ईतामार हो ।
- 3 हारुनका यी छोराहरू तेलले अभिषिक्त परमप्रभुको विशेष सेवामा निमित्त पूजाहारीहरूको रूपमा नियुक्त गरिएका थिए । हारुनका यी छोराहरूलाई परमप्रभुको विशेष सेवामा नियुक्त गरिएको थियो ।
- 4 नादाब र अबीहू परमप्रभुको सेवामा रहेको समय मै अपवित्र आगो द्वारा बलिचढाएको पापले सीनै मरुभूमिमा मरे । तिनीहरूको कुनै छोरो थिएन, यसकारण एलाजार र ईतामारले पूजाहारीका स्थान लिएर परमप्रभुको सेवामा लागे । तिनीहरूका बाबु हारुनको जीवन कालमा नै यस्तो घटना घट्यो ।
- 5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 6 “लेवी कुलका जम्मै मानिसहरूलाई ल्याऊ अनि पूजाहारी, हारुन सामुन्ने हाजिर गराऊ, तिनीहरू सबै हारुन पूजाहारीको सहयोगीहरू हुनेछन् ।
- 7 लेवीहरूले भेट हुने पालमा आराधना गर्दा हारुनलाई र त्यहाँ आराधना गर्नु आउने सबै मानिसहरूलाई सहायता गर्नेछन् ।
- 8 भेट हुने पालको सबै सर-समानहरूको सुरक्षा तिनीहरूले गर्नेछन् अनि त्यस पालभित्रको दायित्वपूर्ण काम गर्नेछन् ।
- 9 “लेवीहरू सबै इस्राएलीहरूबाट चुनिएका हुन् । तिनीहरूलाई हारुन र तिनका छोराहरूको सहायकहरूको रूपमा दिनु पर्छ ।
- 10 “हारुन र तिनका छोराहरूलाई पूजाहारी रूपमा नियुक्त गर अनि तिनीहरू बाहेक अन्य कुनै पनि व्यक्ति त्यस पवित्रस्थानमा पस्न चेष्टा गरे त्यो अवश्य मारिनु पर्छ ।”
- 11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 12 “याद राख, मैले लेवीहरूलाई इस्राएलका पहिले जन्मने मानिसहरूको सट्टामा लिएको छु । यसकारण लेवीहरू मेरा हुन् र इस्राएलका पहिले जन्मने छोराहरू मलाई दिनु पर्दैन ।
- 13 “जब तिमीहरू मिश्र देशमा थियौ, मैले मिश्रदेशका मानिसहरूका पहिले जन्मेका सबै नानीहरू मारें अनि मैले इस्राएलीहरूका पहिले जन्मेका नानीलाई मेरो नानीहरू झैं छुट्ट्याएँ र त्यसरी नै पहिले जन्मेका पशुहरूलाई पनि छुट्ट्याएँ । तिनीहरू सबै मेरो हुन् म परमेश्वर हुँ ।”
- 14 सीनै पर्वतमा परमप्रभुले मोशासित फेरि कुरा गर्नुभयो,
- 15 “लेवीहरूको कुलमा सबै वंश तथा परिवार समूहहरू गन्ती गर । एक महिना र यो भन्दा वेशी उमेरको सबै पुरुषहरूको गन्ती गर ।”
- 16 परमप्रभुको आज्ञा पालन गरी मोशाले सबै लेवी मानिसहरूको गन्ती गरे ।
- 17 लेवीका तीनजना छोराहरू थिए र तिनीहरूको नाम यस प्रकार छ गेशो, कहात र मरारी ।
- 18 गेशोन वंशको नाम हो लिब्नी र सिमी ।

- 19 कहात वंशको नाम अमराम, यिसहार हेबरोन र उज्जीएल ।
- 20 मरारी वंशहरू हुन महली र मसी । तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरू अनुसार लेवीका वंशहरू यिनै हुन् ।
- 21 लिब्नी र सिमीका वंशहरू गेशोनका हुन् र तिनीहरू गेशोनी वंशका भए ।
- 22 एक महिना र अधिकका पुरुष मानिसहरू तिनीहरूका यी दुई परिवार समूहमा सबै 7,500 जना थिए ।
- 23 गेशोनी वंशलाई पवित्र पालको पश्चिम पट्टि शिविर लगाउनु पर्थ्यो ।
- 24 गेशोनी वंशका मानिसहरूका अगुवा लाएलको छोरो एल्यासाप थियो ।
- 25 भेट हुने पालमा गेशोनी मानिसहरूको काम भेट हुने पाल, बाहिरी पाल, छाना र प्रवेशद्वारको पर्दाको हेरचाह गर्नु थियो ।
- 26 पवित्र स्थानको आँगनको प्रवेशद्वारको पर्दा आँगनको पर्दा, पर्दाको डोरीहरू र पर्दामा प्रयोग हुने सबै समानहरू तिनीहरूको हेरचाहमा थियो । त्यो आँगन पवित्र स्थान र वेदीको वरिपरि थियो ।
- 27 अमामी, यिसहार, हेबरोन र उज्जीएल परिवार समूहहरू कहात वंशका हुन् ।
- 28 यस परिवार समूह एक महिना र उँभोका पुरुषहरू 8,300 थिए । कहातीहरूलाई पवित्र स्थानमा भएको सर-समानको जिम्मावारी थियो ।
- 29 कहाती परिवार समूहहरूको मानिसहरूले पवित्र स्थानको दक्षिण पट्टि तिनीहरूको शिविर टाँगे ।
- 30 उज्जीएलको छोरो एलीसापान यी कहाती वंशका मानिसहरूको अगुवा थियो ।
- 31 तिनीहरूको कामहरू पवित्र सन्दूक, टेबल, सामदान, वेदीहरू र पवित्र स्थानको पवित्र भाँडाहरू अनि पर्दा र पर्दासंग सम्बन्धित सबै कुराहरूको हेरचाह गर्नु थियो ।
- 32 पूजाहारी हारुनको छोरो एलाजार चाँहि लेवीहरूको अगुवाहरूको अगुवा थियो । पवित्र स्थान हेरचाह गर्नेहरू माथि उसको नियन्त्रण थियो ।
- 33 महली र मूशी परिवार समूहहरू मरारी वंशका हुन् । यस वंशहरूमा एक महिना र,
- 34 यस परिवारमा एक महिना अनि त्यस माथिका सबै पुरुषहरू जम्मा 6,200 जना थिए ।
- 35 मरारी परिवार समूहका मानिसहरूको अगुवाले अबीहेलको छोरा सूरीएलले पवित्र पालको उत्तर तिर तिनीहरूका पालहरू लगाए ।
- 36 मरारीहरूलाई पवित्र स्थानको आधारहरू, यिनीहरूको बारहरू खम्बाहरू र यिनीहरूको प्रयोगमा आउने सबै सरसामानहरू हेरचाह गर्ने जिम्मावारी थियो ।
- 37 वरिपरिको आँगनको खम्बाहरू, कीलाहरू, डोरीहरू, आधारहरू र यस सम्बन्धी प्रयोग गरिने कुराहरू पनि तिनीहरूको जिम्मामा थियो ।
- 38 पवित्र स्थानको पूर्व पट्टि भेट हुने पालको सम्मुख घाम झुत्किने पट्टि मोशा, हारुन अनि तिनका छोराहरूले शिविर बसाले । इस्राएली मानिसहरूको निम्ति तिनीहरूले पवित्र स्थान इलाकाको सुरक्षा गरिरहेका थिए । कुनै पनि व्यक्ति जो पवित्र स्थानको नजीक आँउथ्यो त्यसलाई मारिन्थ्यो ।
- 39 परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशा र हारुन द्वार गनिएका एक महिना र उँभोको उमेरका पुरुष लेवीहरूको संख्या जम्मा 22,000 थियो ।
- 40 परमप्रभुले मोशालाई फेरि भन्नुभयो, “इस्राएली मानिसहरूको पहिले जन्मेका पुरुषहरू जो एक महिना अनि उँभोकाहरूको गन्ती गरी एउटा सूची तयार गर ।
- 41 विगतमा मैले भनेको थिएँ कि इस्राएलीहरूका पहिला जन्मेकाहरूलाई म लिनेछु, तर अहिले म, परमप्रभुले इस्राएलीहरूको पहिला जन्मेको सट्टामा लेवीहरूलाई लिनेछु र इस्राएलीहरूको पहिलो पशुहरूको सट्टामा लेवीहरूकै पहिलो पशुधन लिन्छु ।”
- 42 यसकारण परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशाले इस्राएलका मानिसहरूको पहिला जन्मेका सबै नानीहरूको गन्ती गरे ।
- 43 मोशाले एक महीना र उँभोका सबै पुरुषहरूको गन्ती गरे अनि सूचीमा 22,273 जनाको नाम थियो ।
- 44 परमप्रभुले मोशालाई अझ भन्नुभयो,
- 45 “इस्राएलीहरूको अन्य मानिसहरूको सट्टामा तिमीले लेवीहरूलाई लेऊ र म अरु मानिसहरूका पशुहरूको सट्टामा लेवीहरूको लिनेछु । लेवीहरू मेरो मानिसहरू हुन् । म परमप्रभु हुँ ।
- 46 22,000 लेवीहरू छन् तर अन्य परिवारको जेठा छोराहरू 22,273 हुनाले 273 जना लेवीहरू भन्दा वेशी हुन्छन् ।
- 47 यी 273 जना वेशी भएका पुरुषहरूको निम्ति प्रत्येकको पाँच शेकलको हिसाबले लेऊ । (प्रशासनिक परिमाणमा एक शेकल बराबर बीस गेरा हुन्छ) । इस्राएलीहरूबाट यो चाँदी लेऊ ।
- 48 त्यो पैसा हारुन र तिनका छोराहरूलाई ती 273 इस्राएलीहरूको सट्टामा देऊ ।”

- 49 यसकारण लेवीहरू भन्दा वेशी भएका अन्य मानिसहरूको सट्टामा मोशाले पैसा लिए ।
- 50 उसले इस्राएलीहरूको पहिला जन्मेकाबाट 1,365 शेकेल चाँदी (अधिकारीहरूको नाप अनुसार) जम्मा गरे ।
- 51 परमपरभुको आज्ञा अनुसार त्यो पैसा मोशाले हारून र तिनका छोराहरूलाई दिए ।

अध्याय 4

परमपरभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो,

- 2 “लेवीहरूको बीचमा कहातीहरूको उनीहरूको वंश तथा परिवार समूहको हिसाबले गन्ती गर ।
- 3 भेट हुने पालमा सेवा गर्न आउने मध्ये तीस देखि पचास वर्ष उमेर सम्मका मानिसहरूको गन्ती गर ।
- 4 कहातीहरूको काम भेट हुने पालमा सब भन्दा पवित्र चीजहरूको हेरचाहा गर्नु हो ।
- 5 “जब इस्राएलीहरू नयाँ क्षेत्रमा सर्न तयार हुन्छन्, हारून र तिनका छोराहरूले भेट हुने पाल पर्दा तल झार्नु पर्छ अनि यसले करारको सन्दूकलाई ढाक्नु पर्छ ।
- 6 तिनीहरूलाई यसमाथि नरम छाला लगाइ देऊ अनि छालालाई नीलो लुगासित छोपी देऊ अनि बोक्ने डण्डालाई यसको ठाउँमा राख्नु पर्छ ।
- 7 “तिनीहरूले पवित्र टेबलमाथि निलो रंङ्गको लुगा ओछ्याऊन् अनि त्यसमाथि, रिकावी, धूपरोहरू, बाटाहरू अनि अर्ध-बलिका कचौराहरू राख्नु, अथवा ढुङ्गा राखिदिऊन् । विशेष रोटो त्यो पवित्र टेबलमा सँधै रहोस् ।
- 8 तिनीहरूले तिनीहरू माथि रातो लुगा ओछ्याऊन् अनि त्यसमाथि फेरि नरम छालाले यसलाई छोपिदिऊन् । बोक्नुको लागि प्रयोग गरिने डण्डाहरू टेबलमा राख्नु ।
- 9 “तिनीहरूले निलो लुगाले सामदान, यसको बत्तीहरू, बत्तीका सलेदोहरू, मसीदानी अनि जुन भाँडाहरूबाट तेल बत्तीमा लगाइन्छ ती भाडाहरू सबै ढाकिदिनु ।
- 10 त्यसपछि त्यो सामदान र यसका सबै समानहरू सील छालाको च्यादरले छोपेर तिनीहरू बोकिने डण्डामा राख्नु ।
- 11 “तिनीहरूले सुनको वेदीमाथि निलो लुगाले ढाकि दिऊन् र त्यसमाथि नरम छालाको टुक्राले छोपिदिऊन् अनि बोकेर ल्याइएका खम्बाहरू ठाउँमा राख्नु ।
- 12 “पवित्र स्थानमा सेवा गर्दा प्रयोग गरिने वस्तुहरू तिनीहरूले लैजाऊन् र एउटा निलो लुगामाथि नरम छालाको च्यादरले छोपि दिऊन् र तिनीहरूलाई बोकी लैजाने डण्डी माथि राख्नु ।
- 13 “काँसको वेदीबाट तिनीहरूले खरानी सफा गरून् र त्यसमाथि बैजनी रंगको लुगाले ढाक्नु ।
- 14 त्यसपछि तिनीहरूले त्यस वेदीमा आराधना गर्दा प्रयोग गरिने वस्तुहरू जस्तै अँगैटी, काँटाहरू बेल्याहरू छर्कने बाटाहरू र ती सब काँसाको वेदीमाथि राख्नु । त्यसपछि तिनीहरूले त्यसमाथि नरम छालाले वेदीलाई ढाक्नु र बोक्नुको लागि प्रयोग गरिने डण्डीहरू यसको ठाउँमा राख्नु ।
- 15 “जब हारून र तिनका छोराहरूले पवित्र सर-सामानहरू छोपिदिन सक्छन् तब कहाती वंशका मानिसहरूले त्यस सामानहरू बोक्न शुरू गर्न सक्छन् र यसरी तिनीहरूले पवित्रस्थान स्पर्श गर्ने छैनन् नत्र तिनीहरू मर्नेछन् । भेट हुने पालको सबै सर-सामानहरू कहातीहरूले नै बोक्नु ।
- 16 “पूजाहारी हारूनको छोरो एलाजार वत्तीको तेल, सुगन्धित धूप दैनिक अन्नबलि अनि अभिषेक तेलको निम्ति जिम्मावार रहनेछन् । तिनी भेट हुने पाल र त्यसभित्र भएको प्रत्येक कुराको जिम्मावार रहनेछ ।”
- 17 परमपरभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो,
- 18 “कहातीहरूलाई लेवीहरूबाट अलग हुन नदेऊ ।
- 19 तिमीहरूले तिनीहरूको निम्ति यस्तो गर ताकि तिनीहरू अति पवित्र स्थान नजीक जाऊन् तर नमरून् । हारून अनि तिनका छोराहरूले कहाती मानिसहरूलाई पवित्र स्थान भित्र गएर तिनीहरूले बोक्नु पर्ने सामानहरू सबै देखाइ दिऊन् ।
- 20 यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने ती कहाती मानिसहरू भित्र पस्छन् र पवित्र चीजहरू देख्छन् अनि तिनीहरूले केही समयको निम्ति मात्र पनि ती पवित्र चीजहरू हेरे भने तिनीहरू निश्चय मर्छन् ।”
- 21 परमपरभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 22 “गेशोनी वंशका सबै मानिसहरूको आफ्नो आफ्नो परिवार र वंश अनुसार गन्ती गर ।
- 23 सबै भेट हुने पालमा सेवा गर्न आउने तीस देखि पचास वर्ष उमेरका मानिसहरूको गन्ती गर ।
- 24 “गेशोनी वंशका मानिसहरूले बोक्नु पर्ने र गर्नु पर्ने काम यही हो ।
- 25 पवित्र स्थानको पर्दाहरू, भेट हुने पाल, त्यसको छाना र त्यसमाथि रहने नरम छालाको आवरण अनि भेट हुने पालको

ढोकाको पर्दा तिमीहरूले बोक्नु पर्छ ।

26 पवित्र स्थान वरिपरिको आँगनमा भएका पर्दाहरू, वेदीको पर्दाहरू, आँगनको द्वाराहरूका पर्दाहरू र डोरीहरू तथा पर्दामा लाग्ने सबै सर-समानहरू तिनीहरूले बोक्नु । यी वस्तुहरूका सम्बन्धमा जे कुराहरू पनि गरिन्छ त्यसको निम्ति गेशोनीहरू मानिसहरू जिम्मावार थिए ।

27 गेशोनी मानिसहरूले जे पनि गर्छन भारी बोक्ने काम होस् अथवा अन्य काम हारुन र तिनका छोराहरूको आदेश अनुसार गर्नेछन् र गेशोनी मानिसहरूको काम तिनीहरूले रेख-देख गर्नेछन् । यसर्थ गेशोनी मानिसहरूलाई तिनीहरूले काममा खटाउनु ।

28 गेशोनी वंशका मानिसहरूले भेट हुने पालमा गर्नु पर्ने काम यिनीहरू नै हुन् र पूजाहारी हारुनको छोरो ईतामारले तिनीहरूको काम रेख-देख गर्नेछ । ”

29 “मरारी वंशहरू र परिवारका मानिसहरू ज-जसले भेट हुने पालमा सेवा गरे अनि तीसदेखि पचास वर्ष उमेरका छन् तिनीहरू सबैको गन्ती गर । तिनीहरूले भेट हुने पालको निम्ति विशेष काम गर्नेछन् ।

30

31 भेट हुने पालमा तिनीहरूले यात्राको समयमा गर्नु पर्ने कामहरू यिनै हुन् पवित्र स्थानका फल्याकहरू, त्यसका बारहरू र डण्डीहरू, खम्बाहरू अनि आधारहरू ।

32 वरिपरिका आँगनका खम्बाहरू र तिनीहरूका आधारहरू, कीलाहरू, डोरीहरू र तिनका सबै सामानहरू र यी सब सामानहरूसित सम्बन्धित सर-सामानहरू तिनीहरूले बोक्नु ।

33 मानिसहरूको सूचि तयार पार्नु र प्रत्येक मानिसले बोक्नु पर्ने के के हो खटाउनु । हारुन पूजाहारीका छोरो ईतामारले तिनीहरूको काम रेख-देख गर्नेछ । ”

34 मोशा, हारुन अनि इस्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूले कहाती मानिसहरूको गन्ती गरे । तिनीहरूले तिनीहरूको वंशहरू र परिवार समूहहरूको गन्ती गरे ।

35 तिनीहरूले तीसदेखि पचाससम्म उमेर भएका मानिसहरू जसले भेट हुने पालमा काम गरेका थिए तिनीहरूको गन्ती गरे । यी मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामहरू दिइएको थियो ।

36 कहाती परिवार समूहमा 2,750 मानिसहरू थिए अनि तिनीहरू भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति लायक थिए ।

37 यसर्थ यी कहाती वंशका मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामहरूको निम्ति खटाइयो । परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भए अनुसार मोशा र हारुनले गरे ।

38 गेशोनी मानिसहरूमा पनि तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका र भेट हुने पालमा काम गरेकाहरूको गन्ती गरिएको थियो । यी मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइएको थियो ।

39

40 यस परिवार समूहमा 2,630 मानिसहरू गनिएका थिए ।

41 यी सबै मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवारत थिए जसलाई परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार मोशा र हारुनले गन्ती गरेका थिए ।

42 मरारीहरू आफ्नो आफ्नो वंश तथा परिवार अनुसार गनिएका थिए ।

43 तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका जो भेट हुने पालको सेवामा लागेका थिए तिनीहरूको गन्ती भएको थियो अनि तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति खटाइएको थियो ।

44 मरारी परिवार समूहमा 3,200 मानिसहरू भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति लायक थिए ।

45 यसर्थ यी मरारी परिवार समूहका मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइयो । मोशा र हारुनले मोशालाई परमप्रभुले भन्नुभए अनुसार यसो गरे ।

46 यसर्थ, मोशा, हारुन र इस्राएली मानिसहरूका नायकहरूले लेवी मानिसहरूका प्रत्येक वंश र प्रत्येक परिवार समूहको मानिसहरूको गन्ती गरे ।

47 तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका र भेट हुने पालमा काम गरेका सबै मानिसहरूको तिनीहरूले गन्ती गरे । तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइयो । तिनीहरूले यात्रा गर्दा भेट हुने पाल बोक्ने काम गरे ।

48 तिनीहरूको कुल संख्या 8,480 थियो ।

49 परमप्रभुको आज्ञा अनुसार नै मोशाले प्रत्येक मानिसको गन्ती गरेका थिए । प्रत्येक मानिसलाई उसले के बोक्नु पर्थ्यो उसलाई भनिएको थियो । यो परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै गरिएको थियो ।

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई आज्ञा देऊ कि यदि कसैलाई चर्मरोग अथवा धातु रोग सरेको छ, यदि कोही स्त्री मासिकधर्ममा छ, यदि कसैले मृतशरीरलाई छोएर अपवित्र छ भने त्यस्तो व्यक्तिहरूलाई छाउनीबाट बाहिर निकाल्नु पर्छ ।

3 म छाउनीमा तिमीहरूको बीचमा छु, यसकारण तिनीहरू चाहे पुरुषहरू अथवा स्त्रीहरू हुन् तिनीहरूलाई छाउनीबाट निकाली देऊ ताकि तिमीहरूले म बस्ने ठाँउलाई अपवित्र बनाउने छैनौ ।”

4 यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरी त्यस्ता मानिसहरूलाई शिविर बाहिर पठाई दिए ।
परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभए अनुसार तिनीहरूले गरे ।

5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

6 “यो कुरा इस्राएलका मानिसहरूलाई भन एकजना व्यक्तिले अर्को व्यक्तिमाथि नराम्रो काम गरिरहेको हुन्छ । (जब कसैले अर्को कसैमाथि अन्याय गर्छ तब उसले परमेश्वरसित पाप गरिरहेको हुन्छ ।) त्यो व्यक्ति दोषी हो ।

7 त्यसकारण उसले गरेको कुकर्म स्वीकार्नु पर्छ अनि उसले लागेका चीजहरूको निम्ति पूरा मोल दिनु पर्छ साथै व्यक्तिको लागि पाँच भागको एक भाग जोड्नु पर्छ जसलाई उसले सताए ।

8 तर यदि त्यो सताएको मर्यो भने अनि उसको कोही आफन्त छैन भने, क्षतिपूर्तिको मोल परमप्रभुको पूजाहारीलाई दिनु पर्छ । यो व्यक्तिले पूजाहारीलाई प्रायश्चित्तको निम्ति एउटा साँढे दिनु पर्छ । पूजाहारीले साँढेलाई बलिदान दिएर उसको लागि प्रायश्चित्त गर्ने छ ।

9 “मानिसहरूले पूजाहारीलाई चढाएको पवित्र उपहार पूजाहारी कै हुन्छ ।

10 कुनै पनि व्यक्तिले चढाएको पवित्र उपहार उसैको हुन्छ तर यदि उसले पूजाहारीलाई दिए त्यो पूजाहारीको हुन्छ ।”

11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

12 “इस्राएलका मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन एकजना पुरुषकी पत्नी त्योसंग विश्वासघाती हुन सक्छे ।

13 तिनले तिनको पतिले चाल नपाई अर्को मानिससित संभोग गर्छ भने । त्यहाँ तिनले दूषित गरेको देखाउनलाई केही साक्षी नहोला अनि तिनका पतिले नजान्ला अनि पत्नीले पनि तिनको पाप प्रकट नर्गलिन ।

14 तर तिनले गरेको कुकर्मको शंका तिनका पतिले गर्न सक्छ र उसको मनमा पत्नी प्रति डाह जाग्न सक्छ । उसले उसको पत्नी प्रति शंका गर्न सक्छ अनि ऊ प्रति तिनी दूषित थिइन् ।

15 त्यस्तो भएको खण्डमा उसले आफ्नी पत्नीलाई पूजाहारीकहाँ लैजाओस् त्यस व्यक्तिले बलिको निम्ति एपाको दशौँ हिस्सा जाँको पीठो लानु पर्छ । जाँको पीठो परमप्रभुको निम्ति डाही पतिले चढाएको अन्नबलि हुन्छ । त्यसमा उसले तेल हाल्नु हुँदैन अनि धूप पनि जलाउनु हुँदैन । यो अन्नबलि खाली पत्नीको दोष बाहिर देखाउन मात्र हो ।

16 “तब पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई नजीक ल्याएर परमप्रभु अघि उभ्याउँछ ।

17 तब पूजाहारीले केही पवित्र पानी माटोको भाँडामा हाल्छन् र त्यस पानीमा भेट हुने पालको भुँईँको धूलो हाल्छन् ।

18 पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई परमप्रभुको अघाडी उभ्याएर उसको कपालको चुल्ठो खोलेर हातमा अन्नबलि राखिदिन्छन् । यो जाँको पीठो उसको पति डाहीले दिएको हो । त्यही समयमा उसले आफ्नो हातले पवित्र पानी भएको माटोको भाँडा समात्छन् । त्यो पवित्र पानीले त्यस स्त्रीमाथि अनिष्ट ल्याउँछ ।

19 “अनि पूजाहारीले त्यस स्त्री मानिसलाई कसम खुवाएर भन्छन् ‘यदि कुनै पुरुषले तिमीसित यौन सम्बन्ध नराखेको भए अनि तिमी यस पुरुषसित विवाह गरे पश्चात बिग्रेकी छैनौ भने तब यस कष्ट ल्याउने पानीले तिमीलाई कुनै नोकसान गर्ने छैन ।

20 तर यस मानिससित विवाह गरे पश्चात पनि तिमी अन्य पुरुषसित अनैतिक सम्बन्ध राखेकी छौ भने तिमी पवित्र होइनौ ।

21 तब पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई श्राप पर्ने कसम खान लाउँछन् र उसले त्यस स्त्री मानिसलाई भन्छन् परमप्रभुले तिमीलाई त्यस्तो श्राप दिऊन् कि जब जब कुनै मानिसले अर्को मानिसलाई सराफ्त उसले भन्नेछ कि जुन भयङ्कर अवस्था त्यस स्त्रीलाई आईलागेको थियो । “यही अवस्था तँ माथि पनि आइपरोस्, किनभने तिम्रो अनैतिक कुकृतिले तिम्रो जिउ सुकेर बाँझी हुनेछौ अनि तिम्रो पेट सुनिनेछ ।

22 पूजाहारीले भन्नु पर्छ, ‘तिमीले गरेको छौ भने तिमीबाट नानीहरू जन्मने छैन, अनि गर्भ बसी हाले पनि त्यो तुहुनेछ ।’ अनि त्यस आइमाईले भन्नुपर्छ, ‘तपाईंले जसो भन्नु हुन्छ म मान्छु । ‘आमेन, आमेन ।”

23 “तब यो उसको कसम पूजाहारीले चर्ममा अथवा कागजमा लेख्नु पर्छ अनि त्यो तितो पानीले लेखिएको अक्षरहरू मेटिदिनु पर्छ ।

24 अनि पूजाहारीले त्यो पानी त्यस स्त्रीलाई पिउन लगाउनु पर्छ र त्यस श्राप पार्ने पानीले त्यस स्त्रीलाई कष्ट दिन्छ ।

25 “तब पूजाहारीले डाही मानिसको भोजबली स्त्रीको हातहरूबाट यो वेदीमा ल्याउन पर्छ लिएर परमप्रभुको अघि डोलाउनु

पछ ।

26 पूजाहारीले उसको हातहरू केही अन्नले भरिदिने छ अनि वेदीमाथि लगाउनेछ अनि त्यहाँ जलाउने छ । त्यहाँ पछि स्त्रीलाई पानी पीउन लगाउनु पर्छ ।

27 जब तिनले उसलाई त्यो पानी पिलाउनेछन् तब यदि त्यो स्त्री आफ्नो पतिसित अविश्वासी रहेकी छे अनि आफू अपवित्र भएकी छे भने त्यस पानीले उसलाई कष्ट गराउनेछ जस्तै त्यसले उसको जिउ सुकिजानेछ अनि पेट फुलिनेछ । त्यो पत्नी आफ्ना मानिसहरू माझमा श्राप परेको जीवन बिताउनेछे ।

28 तर यदि त्यो स्त्री आफ्नो पतिसित विश्वासघात नगरी पवित्र रहेकी छे भने त्यो स्वभाविक रहन्छे अनि नानीहरू जन्माउन योग्यकै रहन्छे ।

29 “यसर्थ, डाह विषयमा नियम यही हो । जब एक विवाहित स्त्री आफ्नो पुरुषको साथ बसी त्यस्तो अनैतिक क्रीडा गर्छे,

30 अथवा आफ्नो पत्नीको चरित्रमाथि कसैलाई शंका लाग्छ भने तब त्यस मानिसले गर्नु पर्ने कुरो यही हो । पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई परमप्रभुको अधि उभिनु लगाई यी सब कामहरू गर्नुपर्छ । कानुन यही हो ।

31 पुरुष कुनै पापबाट निर्दोष सावित हुन्छ तर स्त्रीले भने आफ्नो पाप कर्मको दण्ड पाउँछे ।”

अध्याय 6

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “यी कुरा इस्राएलका मानिसहरूलाई भन यदि कुनै मानिस अथवा स्त्री, केही समयको लागि परमप्रभुको निम्ति नाजिरी भाकल गर्छ भने ।

3 त्यस व्यक्तिले आफूलाई दाखरस अथवा कुनै मद्यबाट अलग राख्नु पर्छ अथार्त त्यो व्यक्तिले कुनै प्रकारको मद्य अथवा नशालु चीज खानु अथवा पिउनु हुँदैन । अनि त्यस व्यक्तिले कुनै दाखको रस अथवा दाखको रस हालेको केही पनि खानु हुँदैन । त्यस व्यक्तिले ताजा होस अथवा सुकेको, दाख खानु हुँदैन ।

4 जबसम्म व्यक्ति नाजिरी रहन्छ, पुरुष अथवा स्त्रीले दाखहरूको बोक्रा अथवा गेडा सम्म खानु हुँदैन ।

5 “त्यस व्यक्तिले आफू नाजिरी भई बसेको समयमा व्यक्तिले उसको केश काट्नु अथवा खौरनु हुँदैन । आफू परमप्रभुको निम्ति अलग भई बसुञ्जेल पवित्र रहनु पर्छ र उसले आफ्नो केश लामो राख्नु पर्छ ।

6 “जतिञ्जेल सम्म उसले आफूलाई परमप्रभुका निम्ति नाजिरी रूपमा राख्छ ऊ कुनै मुर्दाको नजिक जानेछैन ।

7 उसको आफ्नो बाबु-आमा, दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनी जो पनि मरोस् मुर्दाको छेउमा जानु हुँदैन, उसले तिनीहरूको निम्ति आफूलाई अशुद्ध नबनाओस् किनभने आफ्नो परमेश्वरका निम्ति आफैं नाजिरी भएको चिन्ह उसको आफ्नो शिरमा छ ।

8 जति दिन सम्म तिनी परमप्रभुको लागि अलग रहन चाहन्छ त्यो व्यक्ति परमप्रभु प्रति पवित्र रहन्छ ।

9 “अनि यदि कोही हठात उसैको नजिकै मर्छ अनि उसलाई अशुद्ध बनाउँछ भने परमप्रभुका निम्ति पालिएको उसको कपाल सातौं दिनमा खौरिनु पर्छ ।

10 तब आठौं दिनमा उसले दुइवटा ढुकुरको बच्चा अथवा दुइवटा परेवाको बच्चा भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा ल्याई पूजाहारीलाई दिओस् ।

11 तब ती दुइवटा ढुकुर अथवा परेवा पूजाहारीले एउटा पापबलिको निम्ति चढाउँछ अनि अर्को होमबलिको निम्ति चढाउँछ । उ मुर्दाको छेउमा भएर गरेको पापको निम्ति उसले त्यसको लागि प्राश्चित गर्नु पर्छ । त्यस दिन त्यस व्यक्तिले फेरि आफ्नो शिर शुद्ध पाछ ।

12 अनि फेरि आफूलाई परमप्रभुको निम्ति अलग राख्छ र एउटा एक वर्षको थुमा ल्याएर दोषबलिको निम्ति चढाउँछ । उसको अर्पण गरिएको कपाल अशुद्ध भएको कारण पहिले अलग बसेको समय गन्तीमा नलिई नयाँ शुरू गर्नु पर्छ । पहिले गरेको समयमा मुर्दा स्पर्श गरी अशुद्ध भएको हुनाले उसले यस्तो गर्नुपर्छ ।

13 “उसको अलग रहने समय समाप्त भए पछि नाजिरी भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा जानु पर्छ,

14 अनि परमप्रभुलाई एउटा उपहार चढाऊ । उसको उपहार यस्तो हुनु पर्छएउटा एक वर्षे निष्खोट थुमा होमबलिको निम्ति; एउटा एक वर्षे निष्खोट भेडा पापबलिको निम्ति र एउटा निष्खोट भेडा र एउटा निष्खोट साँढे भेडा मेल बलिको लागि चढाउनु पर्छ ।

15 एक डालो मिहिन पीठोमा तेल मिसाएर बनाएको अखमिरी रोटी । यी रोटीहरूमा तेल छर्केको हुनु पर्छ । अन्नबलि र अर्घबलि पनि यी उपहारहरूका अंश हुन् ।

16 “पूजाहारीले यी सबै चीजहरू परमप्रभुलाई चढाऊन र पापबलि र होमबलि चढाऊन ।

17 त्यस पछि पूजाहारीले मेलबलिको निम्ति एउटा भेडा अखमिरी रोटीको डालोसितै चढाऊन । पूजाहारीले आवश्यक

अनुसार अन्नबलि र अर्घबलि पनि चढाऊन् ।

18 “अब भेट हुने पालको द्वारमा जाऊ, नाजिरीले उसको केश खौरोस् अनि यसलाई आगोमा जलाओस् जहाँ मेल बलि सेकाउथ्ये ।

19 “पूजाहारीले भेडाको उसिनेको कध र डालोबाट एउटा रोटी र एउटा फुलौरा नाजिरीको हातमा दिऊन् ।

20 त्यसपछि पूजाहारीले ती सब उपहारहरू डोलाउने बलिको रूपमा परमपरभुको अघि डोलाउन् । मेलबलिका निम्ति चढाइएको भेडाको ह्याकुलो र साँपरो पनि यी सब चीजहरू सहित पूजाहारीको पवित्र भाग हुन्छ । त्यस पछि त्यो नाजिरीले यो दाखरस पिउन सक्छ ।

21 “यी नियमहरू नाजिरीले परिपूर्ण गर्ने शपथ हुन् । त्यस व्यक्तिले यी सब चीजहरू परमपरभुलाई चढाउनै पर्छ । यदि कसैले यस भन्दा अधिकको भाकल गर्छ भने तब उसले आफ्नो वचन राख्नु नै पर्छ । तर उसले यी नियमहरू नाजिरीको निम्ति राख्नु पर्छ ।”

22 परमपरभुले मोशालाई भन्नुभयो,

23 “हारुन र उसका छोराहरूलाई भन, तिमीहरूले यस प्रकारले इस्राएलका मानिसहरूलाई आशीर्वाद देऊ । तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिदाँ यसो भन्नु ।

24 परमपरभुले तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन् र रक्षा गरून् ।”

25 परमपरभुको मुहार (मुखारबिन्द) तिमीहरूमाथि चम्काऊन्, अनि तिमीहरूमाथि अनुग्रह गरून् ।

26 परमपरभुले तिमीहरू माथि दया दृष्टि राख्नु अनि तिमीहरूमा शान्ति दिऊन् ।”

27 “यस रीतिले जब इस्राएलका मानिसहरूलाई अशीर्वाद दिँदा हारुन र उसका छोराहरू मेरो नाम मानिसहरूमाथि लगाउछन् अनि म तिनीहरूलाई आशीर्ष दिनेछु ।”

अध्याय 7

जब मोशाले पवित्र पाल खडा गरी सके उसले यसलाई अभिषेक द्वारा परमपरभुमा समर्पण गरे अनि पवित्र पाल, यसको वस्तुहरू, वेदी अनि यससित भएका सबै कुराहरू बनाए ।

2 इस्राएलका मानिसहरूको गन्ती हुदाँ यसका जिम्मावार मानिसहरू परिवार, प्रधानहरू, र कुल नायकहरूले परमपरभुलाई उपहारहरू चढाए ।

3 तिनीहरूले 12 वटा गोरुहरूले तानेर ल्याएको 6 वटा ढाकिएको गाडाहरू परमपरभुका निम्ति उपहारहरू ल्याए । प्रत्येक दुईजना अगुवालाई तिनीहरूले एउटा गाडा र प्रत्येक अगुवालाई एउटा साँढे दिए । तिनीहरूले यी उपहारहरू पवित्र पालमा चढाए ।

4 परमपरभुले मोशालाई भन्नुभयो,

5 “तिनीहरूबाट यी उपहारहरू ग्रहण गर ताकि यी उपहारहरू भेट हुने पालको काममा चलाउन सकीन्छ । यी सब चीजहरू लेवीहरूले तिनीहरूको कामको सहायतार्थ प्रयोग गर्न सक्छन् ।”

6 यसर्थ मोशाले ती गाहरू र गोरुहरू लिएर लेवीहरूलाई दिए ।

7 मोशाले गेशोनीहरूलाई तिनीहरूको कामको निम्ति दुइवटा गाडाहरू र चारवटा गोरुहरू दिए ।

8 तिनले चारवटा गाडाहरू र आठवटा गोरुहरू पूजाहारी हारुनका छोरा ईतामारको निर्देशनमा काम गर्नलाई मरारीहरूलाई दिए ।

9 कहातीहरूलाई तिनले केही पनि दिएनन् किनभने तिनीहरूले गर्नु पर्ने सेवा केवल पवित्र सर-सामानहरू काँधमा बोक्नु मात्र थियो ।

10 जब वेदी अभिषेक गरियो वेदीमा चढाउन प्रधानहरूले उपहारहरू ल्याए । प्रधानहरूले उपहारहरू वेदीमा ल्याए ।

11 परमपरभुले मोशालाई भन्नुभयो, “प्रत्येक दिन एकजना प्रधानहरूले तिनीहरूको उपहार ल्याऊन् ।”

12 यहूदा कुलका नायक अम्मीनादाबका छोरा नहशोनले पहिलो दिन आफ्नो उपहार चढाए ।

13 तिनको उपहार यस प्रकारको थियो: तिनको उपहारमा पवित्र-स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल सत्तरी शेकेल परिमाणको एउटा छर्कनेबाट यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको निम्ति तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,

14 दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।

15 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे थुमा,

- 16 पापबलिको निम्ति एउटा बोको ।
- 17 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा ।
- 18 दोस्रो दिन इस्साकारका कुलनायक सूआरको छोरो नतनेलले आफ्नो उपहार ल्याए ।
- 19 तिनले ल्याएको उपहार यस प्रकारको थियो । पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेल चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल चाँदी परिमाणको एउटा भाँडा; यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको निम्ति तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो ।
- 20 दश शेकेल चाँदीको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।
- 21 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा,
- 22 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 23 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा । सूआरको छोरो नतनेलको उपहार यस्तो थियो ।
- 24 तेस्रो दिन हेलोनका छोरा जबूलून कुलनायक एलीआबले उपहार चढाए ।
- 25 तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा; यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएका थिए,
- 26 दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।
- 27 होमबलिको निम्ति एउटा जवान गोरु, एउटा साँढे भेडा अनि एउटा एक वर्षे थुमा,
- 28 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 29 मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा । हेलोनको छोरो एलीआबको उपहार यस्तो थियो ।
- 30 चौथो दिन रुबेन कुल नायक सदेऊरका छोरो एलीसूरले उपहार चढाए ।
- 31 तिनको उपहार यस प्रकारको थियो: पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,
- 32 दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।
- 33 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा,
- 34 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 35 मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरुहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थूमाहरू । सदेऊरको छोरो एलीसूरको उपहार यस्तो थियो ।
- 36 पाँचौँ दिन सिमोनका कुल नायक सूरीशददैको छोरो शलूमीएलले उपहार चढाए ।
- 37 तिनको उपहार यस प्रकारको थियो । पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएका थिए,
- 38 दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।
- 39 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा,
- 40 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 41 मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा सूरीशददैको छोरो शलूमीएलको उपहार यस्तो थियो ।
- 42 छैटौँ दिन गादका कुलनायक रूएलका छोरो एल्यासापले आफ्नो उपहार चढाए र
- 43 तिनको उपहार यस प्रकारको थियो । पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजन भएको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो ।
- 44 दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो । यो धूपौरो धूपले भरिएको थियो ।
- 45 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा,
- 46 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 47 अनि मेल बलिको दुइवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा, रूएलको छोरो एल्यासापले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन् ।
- 48 8सातौँ दिन एप्रेम वंशको प्रमुख अम्मीहूदको छोरो एलीशामाले उपहार चढाए । तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो ।

- 49 पवित्र स्थानमा चलाइने परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेल चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो ।
- 50 दश शेकेल सुनको एउटा ठूलो धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।
- 51 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा ।
- 52 पापबलिको निम्ति एउटा वोको,
- 53 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा । अम्मीहूदको छोरो एलीशामाले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन् ।
- 54 आठौँ दिन मनश्शे कुलको नायक पदासूरका छोरो गमलीएलले आफ्नो उपहार चढाए । तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो:
- 55 पवित्र स्थानमा चलाइएको ओजन अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो ।
- 56 दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।
- 57 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे एउटा थुमा,
- 58 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 59 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा । पदासूरको छोरो गमलीएलले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन् ।
- 60 नवौँ दिन बिन्यामीन कुलका नायक गिदोनीको छोरो अबीदानले आफ्नो उपहार चढाए । तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो ।
- 61 पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल परिमाणको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,
- 62 दश शेकेल ओजन गरिने सुनको एउटा ठूलो धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।
- 63 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे एउटा थुमा,
- 64 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 65 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरुहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमाहरू । गिदोनीको छोरो अबीदानले चढाएका बलिहरू यिनीहरू नै हुन् ।
- 66 दशौँ दिन दान कुलका नायक अम्मीशद्दैको छोरो अहीएजेरले आफ्नो उपहार चढाए । तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो ।
- 67 पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेल ओजन चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल परिमाणको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,
- 68 दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।
- 69 होम बलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे एउटा थुमा,
- 70 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 71 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा । अम्मीशद्दैका छोरो अहीएजेरले चढाएको बलिहरू यिनीहरू नै हुन् ।
- 72 एघारौँ दिन आशेर कुलका नायक ओक्रानका छोरो पगीएलले आफ्नो उपहार चढाए ।
- 73 उस द्वारा चढाएको उपहार यस प्रकार थियो । पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेलको चाँदीको भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्किएको मसिनो पीठोले भरिएको थियो ।
- 74 दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो । यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो ।
- 75 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे एउटा थुमा,
- 76 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 77 अनि मेलबलिको निम्ति दुईवटा गोरुहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमाहरू । ओक्रानको छोरो पगीएलले चढाएको बलिहरू यिनीहरू नै हुन् ।
- 78 बाह्रौँ दिन नप्ताली कुलका नायक एनानको छोरो अहीराले आफ्नो उपहार चढाए ।
- 79 तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो । पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सत्तरी शेकेल चाँदीको भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्किएको मसिनो पीठोले भरिएको थियो,

- 80 दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो । यो धूपौरो धूपले भरिएको थियो ।
- 81 होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे एउटा थुमा,
- 82 पापबलिको निम्ति एउटा बोको,
- 83 अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरुहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमाहरू ।
एनानको छोरा अहीराले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन् ।
- 84 मोशाले वेदी अभिषेक गरेको समयमा इस्राएली मानिसहरूका कुल नायकहरूले चढाएका उपहार यिनीहरू नै थिए ।
बाहरवटा चाँदीको थाल, बाहरवटा चाँदीको भाडा, बाहरवटा सुनको ठूलो धूपौरो ।
- 85 प्रत्येक चाँदीको थालको ओजन एकसय तीस शेकेल अनि प्रत्येक चाँदीको भाँडाको ओजन सत्तरी शेकेल थियो ।
भाँडा-कुँडाहरूको जम्मा चाँदीको तौल पवित्र स्थानको शेकेलको तौल बमोजिम 2,400 शेकेल थियो ।
- 86 पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार, बाहरवटा सुनको धूपौरोहरूको ओजन एउटाको दश शेकेल गरी जम्मा एक सय बीस शेकेल थियो ।
- 87 होमबलिको निम्ति चढाइएका पशुहरू जम्मा बाहरवटा जवान गोरु, बाहरवटा एक वर्षका पाठा भेडा, तिनीहरूलाई चाहिने अन्नबलि सहित बाहरवटा थुमाहरू र पापबलिको निम्ति बाहरवटा बोकाहरू थिए ।
- 88 मेलबलिको निम्ति चढाइएको पशुहरूको जम्मा संख्या-चौबिसवटा गोरु, साठीवटा भेडा, साठीवटा बोका र साठीवटा एक वर्षे थुमा थिए । वेदी अभिषेक गरिएको समयमा चढाइएको उपहारहरू यी नै हुन् ।
- 89 परमेश्वरसित कुरा गर्न जब मोशा भेट हुने पालभित्र गए, करारको सन्दूकमाथिको कृपा-आसनमा दुईजना करुब स्वर्गदूतहरूको माझबाट परमेश्वरले तिनीसँग बोलिरहेको आवाज सुने । यसरी परमेश्वरले तिनीसित कुरा गर्नुभयो ।

अध्याय 8

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

- 2 “हारुनलाई भन जब तिमी बत्तीहरू जलाउँछौ, सातवटा बत्तीहरूले सामदानको अधिको क्षेत्रमा प्रकाश पार्नु पर्छ ।”
- 3 यसकारण हारुनले यसै गरे । हारुनले बत्तीहरू ठीक ठाँउमा राखेर ठीक दिशा तिर फर्काए ताकि सामदान अधिको क्षेत्रलाई ती बत्तीहरूले उज्ज्यालो पार्न सकोस् । परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा तिनले पुरा गरे ।
- 4 सामदान यस प्रकारले बनेको थियो: सामदान सुन पिटेर बनाइएको थियो अनि यो यसको बैठकदेखि फूलहरू सम्म पिटिएको थियो । त्यो सामदान त्यही ढाँचामा बनेको थियो परमप्रभुले जुन मोशालाई देखाउनु भएको थियो ।
- 5 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 6 “इस्राएलका अरु मानिसहरूबाट लेवीहरूलाई छुट्याऊ अनि ती लेवीहरूलाई शुद्ध पार ।
- 7 तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नको निम्ति तिमीले यसो गर्नुपर्छ तिनीहरू माथि शुद्धीकरणको पानी छर्किदेऊ र त्यस पानीले तिनीहरूलाई शुद्ध तुल्याउँछ । त्यसपछि तिनीहरूले आफ्नो शरीरको सम्पूर्ण रौं काटुन् अनि आफ्नो लुगाहरू धुऊन् र तिनीहरू यसरी शुद्ध हुन्छन् ।
- 8 “तिनीहरूलाई जवान गोरु तिनीहरूको बथानबाट ल्याउन देऊ अनि यसको मसिनो पीठो तेलसित मिसाएको अन्यबली ल्याउन देऊ त्यसपछि तिमीले अर्को एउटा बथानबाट जवान गोरु पापबलिको निम्ति ल्याउनु पर्छ ।
- 9 त्यस पछि तिमीले ती लेवीहरूलाई भेट हुने पालको अघि ल्याउनु र इस्राएलको सबै जातिका मानिसहरूलाई भेला गर ।
- 10 जब तिमीले लेवीहरूलाई परमप्रभुको अघि ल्याउँछौ इस्राएलको सबै मानिसहरूले तिनीहरू माथि आफ्नो हात राख्नु पर्छ ।
- 11 हारुनले लेवीहरूलाई परमप्रभु अघि इस्राएलका मानिसहरूको विशेष उपहारको रूपमा अर्पण गर्छन् अनि तिनीहरूले परमेश्वरका सेवा गर्नेछन् ।
- 12 “लेवीहरूले तिनीहरूको हात बहरको टाउको माथि राख्नुपर्छ र एउटा बहर पापबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ र अर्को चाँहि लेवीहरूको प्रायश्चित्तका निम्ति परमप्रभुलाई होमबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ ।
- 13 यसरी पूजाहारी हारुन र तिनका छोराहरूको सहायताको निम्ति तिमीले लेवीहरूलाई नियुक्त गर र त्यसपछि लेवीहरूलाई तिमीले परमप्रभुको निम्ति विशेष उपहार स्वरूप चढाऊ ।
- 14 तिमीले तिनीहरूलाई इस्राएलका अरु मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ कारण लेवीहरू मेरा हुनेछन् ।
- 15 “तिमीले तिनीहरूलाई शुद्ध पारेर विशेष उपहार स्वरूप अर्पण गरे पछि तिनीहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्न उपयुक्त हुनेछन् ।

- 16 बिगतमा मैले इस्राएली मानिसहरूलाई तिनीहरूबाट जन्मेका पहिलो पुत्रहरू मलाई दिउन् भनी मागेको थिए । तर अहिले इस्राएली मानिसहरूबाट पहिले जन्मेको छोराहरूको सट्टामा म लेवी मानिसहरूलाई लिइरहेकोछु । इस्राएली मानिसहरूले मलाई लेवी मानिसहरू दिनेछन् । मैले तिनीहरूलाई मेरो लागि लिएको छु ।
- 17 इस्राएलमा जन्मने प्रत्येक जेठो मेरो हुनेछ चाहे त्यो मानिस होस् अथवा पशु, यसमा कुनै फरक पर्दैन । किन? किनभने मिशर देशमा मैले प्रत्येक जेठो नानी र पशु मारेकोछु, अनि मेरो आफन्त बनाउनको निम्ति प्रत्येक जेठो छोरोलाई रोजें ।
- 18 तर अब म तिनीहरूको सट्टामा लेवी मानिसहरू लिन्छु । इस्राएलमा अन्य जातिको परिवारहरूबाट जन्मेका जेठो छोराहरूको सट्टामा म लेवीहरूलाई ग्रहण गर्नेछु ।
- 19 इस्राएलका सबै मानिसहरूबाट मैले लेवी मानिसहरूलाई चुनें अनि हारुन र तिनका छोराहरूलाई भेटी स्वरूप दिएँ । तिनीहरूले इस्राएलका सबै मानिसहरूको सेवा गर्छन् जो भेट हुने पालमा आराधनाको निम्ति आउँदथे । तिनीहरूले इस्राएलको सबै मानिसहरूका निम्ति प्रायश्चित गर्नेछन् । तब पवित्र स्थान नजिक आँउदा इस्राएली मानिसहरूका निम्ति कुनै प्रकारको रोग अथवा कष्ट आई पर्ने छैन ।”
- 20 त्यसकारण, लेवीहरूका विषयमा परमप्रभुको आज्ञासित राजी भएर मोशा, हारुन अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले परमप्रभु द्वारा मोशालाई दिएका झैं प्रत्येक कुरा पालन गरे ।
- 21 लेवीहरूले नुहाएर तिनीहरूको लुगाहरू धोए, हारुनले तिनीहरूलाई परमप्रभुको अघि विशेष उपहार स्वरूपमा अर्पण गरे अनि लेवीहरूका निम्ति प्रायश्चित गराएर तिनीहरूलाई सफा बनाए ।
- 22 त्यसपछि लेवी मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवा कार्य गर्न आए । हारुन र तिनका छोराहरूले तिनीहरूको हेरचाह गर्थे अनि हारुन र तिनका छोराहरू तिनीहरूको कामको जिम्मावारी थिए । परमप्रभुले मोशालाई जस्तो भन्नुभएको थियो हारुन र तिनका छोराहरूले त्यसरी नै कार्यहरू गरे ।
- 23 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 24 “यो लेवीहरूको नियम निम्ति हो । प्रत्येक लेवीहरू जो पच्चीस वर्षका अनि माथिका छन् । तिनी सबै भेट हुने पालको सेवामा भाग लिन आउनु पर्छ ।
- 25 तर जब कुनै लेवी मानिस पचास वर्ष भन्दा बेशी उमेरको हुन्छ उसले त्यहाँ फेरि काम गर्नु पर्दैन र उसले भेट हुने पालको सेवा कार्यबाट अवकाश लिन्छ ।
- 26 पचास वर्ष अथवा त्यो भन्दा अधिक उमेरका मानिसहरूले भेट हुने पालको सेवा कार्यमा तिनीहरूका दाज्यू-भाइहरूलाई सहायता गर्नु सक्छन् । तर तिनीहरूले भारी काम गर्नु हुँदैन । यस्तो प्रकारले तिमी लेवीहरूलाई काममा खटाउनु पर्छ ।”

अध्याय 9

इस्राएली मानिसहरूले मिशर देश छोडेको दोस्रो वर्षको पहिलो महीनामा सीनै पहाडको मरुभूमिमा परमप्रभु मोशासित यसो भन्दै बोल्नुभयो,

- 2 “इस्राएलका मानिसहरूले तोकिएको दिन निस्तार चाड मान्नु पर्छ ।
- 3 तिमीहरूले यस चाडलाई यसै महिनाको चौधौँ दिनको गोधुली समयमा मान्नु पर्छ । तिमीहरूले सबै नियम र विधि-विधानहरू पालन गरेर यो चाड मनाउनु पर्छ ।”
- 4 यसर्थ मोशाले मानिसहरूलाई निस्तार पर्व मनाउन लगाए ।
- 5 तिनीहरूले पहिलो महीनाको चौधौँ दिन गोधुली वेलामा सीनैको मरुभूमिमा निस्तार चाड मनाए । इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनु भए बमोजिम नै मनाए ।
- 6 तर केही मानिसहरूले त्यस दिन निस्तार चाड मनाउन सकेनन् कारण तिनीहरूले मान्छेको लाश छुएका थिए । यसर्थ ती मानिसहरू त्यस दिन मोशा तथा हारुन भएकहाँ गए ।
- 7 ती मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामीले मान्छेको लाश छोएर अशुद्ध भएको कारण पूजाहारीले हामीलाई तोकिएको समयमा परमप्रभुलाई उपहार चढाउन दिएनन् । यसर्थ हामीले तोकिएको समयमा अरु मानिसहरूसित निस्तार चाड मनाउन सकेनौं र अब हामीले के गर्नु पर्ने हो ।”
- 8 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यस विषयमा परमप्रभुले के भन्नु हुनेछ म उहाँलाई सोध्छु ।”
- 9 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 10 “इस्राएलका मानिसहरूलाई यसो भन । यो नियम तिनीहरू र तिनीहरूका भावी सन्तानहरूका निम्ति हो । यदि कसैले एउटा मुर्दालाई छुन्छ अनि अपवित्र हुन्छ अथवा कोही टाडा गएका छन् यस्तो दुवै अवस्थामा पनि उसले यो निस्तार चाड मनाउनु पर्छ ।

- 11 तिनीहरूलाई यो चाड दोस्रो महीनाको चौधौँ दिनको गोधुली बेलामा मनाउन देऊ । तिनीहरूले थुमासित अखमीरे रोटी र तीतो साग खानु पर्छ ।
- 12 तिनीहरूले चढाएको निस्तारबलि भोलिपल्ट बिहानसम्म त्यसबाट केही बाँकी नराख्नु र त्यसको कुनै हड्डी नभाँच्नु । सबै निस्तार चाडको नियम अनुसार तिनीहरूले मान्नु ।
- 13 तर यदि कुनै मानिस शुद्ध छ अनि टाडा पनि गएको छैन अनि अझ उसले निस्तार चाड मनाउँदैन भने, रातको समयमा उसले परमप्रभुलाई बलिदान नचढाएको खण्डमा उसलाई उसको मानिसहरूबाट बहिष्कार गर्नु पर्छ । त्यस्तो व्यक्तिले उसको पापको निम्ति दण्ड पाउनेछ ।
- 14 “यदि कुनै विदेशी तिमीहरूसित स्थायी रूपले बसोबास गरिरहेको छ अनि उसले पनि निस्तार चाड मनाउन चाहन्छ भने उसले मनाउन सक्छ, तर त्यस व्यक्तिले निस्तार चाडको नियम पालन गर्नु पर्छ । त्यो प्रत्येकको निम्ति नियम हो ।”
- 15 पवित्र वास स्थान, करारको पाल खडा गरेको दिन परमप्रभुको बादलले त्यसलाई ढाक्यो । पवित्र स्थान माथिको बादल राती आगो जस्तो देखियो ।
- 16 सब समय त्यो बादल पवित्र पालमाथि रह्यो र राती चाँहि त्यो बादल आगो जस्तो देखिन्थ्यो ।
- 17 जब पालमाथिको बादल सर्थ्यो इस्राएली मानिसहरू पनि हिँडथे र जब बादल पालमाथि अडिन्थ्यो ती मानिसहरूले त्यहीं शिविर हाल्थे ।
- 18 जब परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भयो मानिसहरू हिँडे र जब वहाँले आज्ञा दिनुभयो मानिसहरू हिडन बन्द गरे र तिनीहरूले छाउनी स्थापित गरे । जबसम्म पवित्र पालमाथि बादल रहन्थ्यो मानिसहरू छाउनी भित्र रहन्थे ।
- 19 कोही समय बादल पवित्र पालमाथि लामो समयको निम्ति रहन्थ्यो । इस्राएलीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेर कतै सडैन थिए ।
- 20 कहिले काही बादल पवित्र पाल माथि केही दिनको लागि रहन्थ्यो । परमप्रभुको आज्ञामा तिनीहरू छाउनी बसाल्थे र परमप्रभुकै आज्ञामा तिनीहरू सर्थे ।
- 21 अनि कोही बेला साँझदेखि बिहान सम्मै अडिन्थ्यो, र बिहान बादल सरे पछि तिनीहरू पनि हिडथे ।
- 22 दुई दिन, एक महिना अथवा पुरै एक वर्ष बादल पवित्र स्थानको पाल माथि अडिरहे इस्राएलको मानिसहरूको शिविर पनि त्यहीं रहन्थ्यो र कतै सडैनथ्यो । तर जब त्यो बादल सर्थ्यो इस्राएलका मानिसहरू पनि यात्रा शुरू गर्थे ।
- 23 परमप्रभुको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले शिविर हाले अनि परमप्रभुकै आज्ञा अनुसार यात्रा शुरू गरे । मोशाद्वारा तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे ।

अध्याय 10

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो:

- 2 “दुइवटा तुरहीहरू बनाऊ । चाँदी पिटेर तुरहीहरू बनाउनु । यी तुरहीहरू मानिसहरूलाई एक साथ भेला गराउनु तथा कति बेला छाउनीबाट यात्रा शुरू गर्नु पर्ने शंकेतको निम्ति प्रयोग गरिनेछ ।
- 3 यदि दुवै तुरहीहरू लामो तानेर बजाईयो भने सबै मानिसहरू भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा भेला हुनेछन् ।
- 4 तर जब एउटा मात्र तुरही लामो बजाइन्छ तब केवल कुलनायकहरू मात्र तिमीलाई भेट्न आउनेछन् । ती प्रमुखहरू इस्राएलका बाह्र कुल समूहका हुन् ।
- 5 “जब तिमीहरूले तुरही बजाएर जागरन ध्वनी दिन्छौ, पूर्वमा छाउनी बनाउने मानिसहरूले यात्रा शुरू गर्ने छन् ।
- 6 जब तिमीहरूले दोस्रो पल्ट तुरहीको सूक्ष्म ध्वनी दिन्छौ दक्षिणका छाउनीमा रहेकाहरूले यात्रा शुरू गर्छन् । तिनीहरूले यात्रा शुरू गराउँदा चेतावनीको तुरही बजाउनुपर्छ ।
- 7 तर जब तिमीहरू मानिसहरूलाई भेला गराउँछौ भने तुरही दीर्घ फुक्नु पर्छ तर चेतावनी ध्वनि नदेऊ ।
- 8 हारूनका छोराहरू, पूजाहारीहरूले तुरही फुक्नु पर्छ । तिमीहरूको सन्तानको निम्ति यो नियम हुनेछ ।
- 9 “अनि जब तिमीहरू आफ्नो भूमिमा तिमीहरूलाई आक्रमण गर्ने तिमीहरूको शत्रुको विरुद्धमा युद्ध गर्न जान्छौ, तिमीहरूले चेतावनी दिने तुरही बजाऊ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू प्रति ध्यान दिनुहुनेछ । अनि उहाँले तिमीहरूको रक्षा गर्नुहुनेछ ।
- 10 तिमीहरूको हँषको दिन, तिमीहरूको औँसीका चाडहरूका दिन तिमीहरूले होमबलि र मेलबलि चढाउँदा तुरही बजाउनु पर्छ । परमप्रभुको स्मरण गर्नु तिमीहरूको निम्ति यो एउटा विशेष तरिका हुनेछ । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ ।”
- 11 मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको दोस्रो महीनाको बिसौँ दिनमा साक्षीको पवित्र पालबाट बादल सर्थो ।

- 12 यसकारण इस्राएलका मानिसहरूले सीनै मरुभूमिबाट आफ्नो यात्रा शुरू गरे । यात्रीहरू पारान मरुभूमिमा आइपुग्दा त्यो बादल अडियो ।
- 13 यसर्थ मानिसहरूले यात्रा शुरू गरेको यही पहिलो पल्ट थियो । परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले यात्रा गर्दथे ।
- 14 यहूदाको दलको शिविरबाट आफ्नो झण्डा लिएर तीन समूह पहिले गए । अम्मीनादाबको छोरो नहशोनले दलको नेतृत्व गरेका थिए ।
- 15 इस्राएलका कुलको अगुवाई सूआरका छोरो नतनेलले गरेका थिए ।
- 16 अनि त्यसपछि जबूलन कुलको दल आए र यस दलहरूका नायक हलोनका छोरो एलीआब थिए ।
- 17 त्यसपछि पवित्र पाल उठाइयो अनि गेशोनी र मरारी कुलका मानिसहरूले त्यो पाल बोके । यसर्थ यस परिवारका मानिसहरू दोस्रो पक्तिमा आए ।
- 18 त्यसपछि रुबेन कुलका मानिसहरूले आफ्नो झण्डा लिएर यात्रा शुरू गरे । पहिलो दल रुबेनकै कुलबाट थियो । शेदेऊरको छोरो एलीसूर यस दलहरूको नायक थिए ।
- 19 त्यसपछि शिमोन कुलका मानिसहरू थिए । यस दलहरूका नायक सरीशदूदैका छोरो सलूमीएल थिए ।
- 20 अनि त्यसपछि गाद कुलका मानिसहरू आए अनि यस दलहरूका नायक रूएलका छोरो एल्यासाप थिए ।
- 21 त्यसपछि कहात कुलका मानिसहरू आए । तिनीहरूले पवित्र-स्थान भित्रको समान बोकेका थिए । तिनीहरू यस्तो समयमा आइपुगे कि त्यस समयमा अन्य मानिसहरूले नयाँ शिविरमा पवित्र पाल खडा गरी सकेका थिए ।
- 22 त्यसपछि एप्रैमको शिविरका दलहरू आफ्नो झण्डा लिएर अघि बढे । अम्मीहूदको छोरो एलीशामा दलहरूको नेतृत्वमा थिए ।
- 23 पदासूरका छोरो गमलीएल मनश्शे कुलका दल नायक थिए ।
- 24 त्यसपछि गिदोनीका छोरो अबीदान बिन्यामीन दल समूहका नायक थिए ।
- 25 अन्तमा दान कुल समूहका मानिसहरू तीन दलहरूमा आफ्नो झण्डा लिएर अघि बढे । यसमा पहिलो दलहरू दान कुलका मानिसहरू थिए । यस दलहरूको नायक अम्मीशदूदैका छोरो अहीएजेर थिए ।
- 26 त्यसपछि ओकरानको छोरो पगीएल आशेर कुल समूहका दल नायक थिए ।
- 27 त्यसपछि नफ्ताली कुल समूहका मानिसहरू अघि आए अनि यस दलहरूको नायक एनानका छोरो अहीरा थिए ।
- 28 यसरी नै इस्राएलका मानिसहरू एक ठाँउदेखि अर्को ठाँउ बसाँई सदैँ थिए ।
- 29 मोशाले आफ्नो ससुरा रूएल मिद्यानीको छोरो होबाबलाई भने, “परमेश्वरले हामीलाई दिनेछु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको ठाँउमा हामी जाँदैछौं, हामीसितै आउनुहोस्, हामी तपाईंलाई राम्रो गर्नेछौं । परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूको निम्ति राम्रो राम्रो चिजहरू दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ ।”
- 30 तर होबाबले उत्तर दिए, “होइन म तिमीहरूसित जान्न, म आफ्नो देश र मानिसहरूकहाँ जान्छु ।”
- 31 तब मोशाले भने, “तपाईंले हामीलाई नछाड्नु होस् । तपाईं हाम्रो पथ प्रदर्शक बन्न सक्नु हुन्छ कारण मरुभूमिको विषयमा हामीले भन्दा बेशी तपाईंले जान्नुहुन्छ ।
- 32 यदि तपाईं हामीसित हिड्नु भए परमप्रभुले हामीलाई दिनु भएको असल चीजहरू बाँड्नेछौं ।”
- 33 होबाब राजी भए अनि परमप्रभुको पर्वतबाट तिनीहरूले यात्रा शुरू गरे । पूजाहारीले परमप्रभुको करारको सन्दूक लिएर मानिसहरूको अगाडी हिडे । तिनीहरूले पवित्र सन्दूक बोकेर नयाँ शिविर बनाउने ठाँउ खोज्दै तीन दिन सम्म हिडे ।
- 34 परमप्रभुको बादल प्रत्येक दिन तिनीहरू माथि नै रहन्थ्यो अनि प्रत्येक बिहान जब तिनीहरू शिविरबाट यात्रा शुरू गर्थे बादलले तिनीहरूलाई अगुवाई गर्थ्यो ।
- 35 शिविर सार्नलाई जब मानिसहरूले पवित्र सन्दूक उठाउँथे, मोशाले सधैं भन्थे, “हे परमप्रभु उठ्नुहोस्, तपाईंको शत्रुहरू छरपष्ट होउन् । तपाईं देखि तपाईंका शत्रुहरू भागून् ।”
- 36 अनि जब पवित्र सन्दूकलाई त्यसको ठाँउमा राखिन्थ्यो, सधैं मोशाले भन्थे, “हे परमप्रभु इस्राएलका हजारौं हजारौं मानिसहरू भएको ठाँउमा आउनु होस् ।”

अध्याय 11

- ज**ब मानिसहरूले परमप्रभु अघि एकदमै गनगनाउन थाले, परमप्रभु त्यो सुनेर उहाँ क्रोधित हुनु भयो र तिनीहरूको विरुद्धमा आगो पठाउनु भयो । अनि त्यस आगोले छाउनीको केही किनाराहरू पनि जलायो ।
- 2 मानिसहरूले मोशालाई सहायता मागे अनि मोशाले परमप्रभुको प्रार्थना गरेर आगो निभाए ।
- 3 यसर्थ मानिसहरूले त्यस ठाँउको नाम 'तबेरा' राखे कारण परमप्रभुबाट उत्पत्ति भएको आगोले तिनीहरू कतिलाई पोलेको थियो ।
- 4 इस्राएलीहरूसँग रहेको विदेशीहरूको एउटा दलले मासु खान साह्रै इच्छा गरे चाडै सबै इस्राएली मानिसहरूले पनि मासुको लागि गनगनाउन थाले । ती मानिसहरूले विलाप गरेर भने, "हामीलाई मासु खानु कसले देला?"
- 5 हामीले मिश्रमा हुँदा बिना मूल्य माछा खाएको सम्झना आँउछ । साग-पातहरू, काँक्रा, खरबुजा, हरियो साग सब्जी, प्याज अनि लसूनहरूको सम्झना आँउछ ।
- 6 तर अहिले हामीले भोक नै हरायौं । मन्न बाहेक केही खानेकुरा देख्दैनौं ।"
- 7 देख्दा मन्न धनियाँको मसिनो दाना जस्तो हुन्छ र यसको रंग रूखको चोप जस्तो देखिन्छ ।
- 8 मानिसहरूले मन्न बटुलेर ढुङ्गाले पिध्थे र भाँडामा पकाउँथे अथवा यसलाई धूलो पारेर फुरौलो बनाउँथे । यसको स्वाद भद्राक्षको तेलमा पकाएको फुलौरोको जस्तो थियो ।
- 9 जब राती भूँइ शीतले भिज्छ मन्न भूँइमा झथ्यो ।
- 10 प्रत्येक परिवारका मानिसहरू आ-आफ्नो पालको प्रवेशद्वारमा बसेर गनगनाई रहेका थिए । यसले परमप्रभुलाई अत्यन्तै रीस उठायो अनि मोशा पनि दुःखित भए ।
- 11 मोशाले परमप्रभुलाई भने, "तपाईंको दासलाई किन कष्ट दिनु भयो? मैले तपाईंलाई किन सन्तुष्ट पार्न सकिन जसले गर्दा यी मानिसहरूको जिम्मावारी म माथि थप्नु भयो?"
- 12 के मैले गर्भ धारण गरेर यी मानिसहरूलाई जन्माएको हुँ र? तपाईंले यिनीहरूका पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गरेर दिन्छु भनेको भूमिमा एउटी रोगी-सेविकाले नानी बोकेर हिँडे झैं यी मानिसहरूलाई छात्तीमा राखेर लैजानु भन्नुहुन्छ ।
- 13 जब यी मानिसहरू हामीलाई मासु खान दिनु भन्दै मसँग रुन्छन्, 'त मैले यिनीहरूलाई खुवाउने मासु कहाँ पाउनु?'
- 14 यी मानिसहरूको हेरचाह गर्न म आफै योग्य छैन कारण ममाथि जिम्मावारी एकदमै बेशी भयो ।
- 15 यदि तपाईं मसित यस्तै व्यवहार गर्नुहुन्छ र तपाईंले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने बरु मलाई मारिदिनोस ताकि मैले आफ्नै कष्ट भोग्नु पर्दैन ।"
- 16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "सत्तरी जना बूढा-प्रधानहरूलाई जम्मा गर जसलाई तिमीले बूढा-प्रधानहरू अनि मानिसहरूको अगुवा जस्तै सम्मान गरेका छौ अनि तिनीहरूलाई म भए कहाँ भेट हुने पालमा ल्याऊ ।
- 17 अनि म तल आएर त्यहाँ तिमीसँग कुरा गर्नेछु । अनि तिमीमा भएको केही शक्तिको आत्मा लिनेछु र यसलाई तिनीहरूमाथि हाली दिनेछु । अनि तिनीहरूले पनि तिमीहरूसित मानिसहरूलाई डोर्याउने भारहरू लिन सहायता गर्नेछ, ताकि तिमी एकलै त्यो सबै सहनु पर्दैन ।
- 18 "अनि मानिसहरूलाई भन तिमीहरूले आफैलाई पवित्र बनाएर राख भोलि तिमीहरूले मासु खानेछौ । 'हामी मासु खान चाहन्छौ! हाम्रो लागि मिश्रमा नै राम्रो थियो ।' भनी तिमीहरू रोएको परमप्रभुले सुन्नु भएको थियो । यसर्थ अब परमप्रभुले तिमीहरूलाई मासु दिनुहुनेछ र खान सक्ने छौ ।
- 19 तिमीहरूले एक दिन, अथवा दुई दिन, अथवा पाँच दिन मात्र होइन दश दिन अथवा बीस दिन भन्दा बढी मासु खानेछौ ।
- 20 तिमीहरूले महीना भरि मासु खाने छौ । तिमीहरूले मासु खाने छौ जब सम्म तिमीहरू यसको लागि बिमार हुनेछौ । तिमीहरूलाई यस्तो हुनेछ किनभने तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्ध आरोप लगायौ । परमप्रभु तिमीहरूको माझमा रहनुहुन्छ अनि तिमीहरूलाई के आवश्यक छ जान्नु हुन्छ । तर रोयौ अनि उहाँलाई आरोप लगायौ तिमीहरूले भन्यो हामी किन मिश्रमा सदा रहेनौ?"
- 21 तब मोशाले भने, "अहिले मसित पैदल हिडने 600,000 मानिसहरू छन् अनि तपाईं भन्नुहुन्छ, 'म तिनीहरूलाई पुरै एक महीना मासु खान दिन्छु ।'
- 22 के यी सबै भेडा तथा बाख्राको बगाल तथा गाई-गोरूको बथान मार्दा पनि तिनीहरूको निम्ति पर्याप्त हुन्छ र? के समुद्रका सबै माछाहरू मारे पनि तिनीहरूको निम्ति पर्याप्त हुन्छ र?"
- 23 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, "के परमप्रभुको शक्ति सीमित छ? अब तिमीले देखेछौ मैले भनेको कुरो तिमीले पाउनेछौ कि छैनौ ।"
- 24 यसकारण मोशा बाहिर आए अनि परमप्रभुले तिनलाई भन्नु भएको कुरा मानिसहरूलाई भने । अनि इस्राएलका बूढा-प्रधानहरूबाट सत्तरी जना भेला पारेर तिनीहरूलाई पालको वरिपरि उभ्याए ।
- 25 तब परमप्रभु बादलमा तल आउनु भयो र मोशालाई भन्नुभयो । तब परमप्रभुले केही आत्मा जो मोशा माथि थियो लिएर

ती इस्राएलीहरूको 70 जना बूढा प्रधानहरू माथि हालि दिनु भयो तिमीहरूले अगमवाणी बोल्न शुरू गरे । त्यही समय मात्र थियो कि यी मानिसहरूले यस्तो गरे, उनीहरू माथि पवित्र आत्मा आए पछि ।

26 त्यहाँ छाउनी भित्र दुईजना व्यक्ति एलदाद र मेदाद थिए । तिनीहरूको नाम 70 जना बूढा प्रधानहरूको सूचीमा हालिएको थियो । तर तिनीहरू छाउनी बाहिर गएका थिएनन् । तापनि आत्मा तिनीहरूमाथि पनि आयो र तिनीहरूले अगमवाणी गरे ।

27 एकजना जवान मानिस मोशा कहाँ दगुर्दै आएर भन्यो, “छाउनीमा एलदाद र मेदादले अगमवाणी गरिरहेका छन् ।”

28 युवावस्थाबाट नै मोशाको सहायक रहेको नूनका छोरो यहोशूले तिनलाई भन्यो, “हे परमप्रभु! तिनीहरूलाई रोक्नु होस् ।”

29 तर मोशाले उसलाई भने, “के तिमी मेरो डाह गर्छौ? म इच्छा गर्छु कि परमप्रभुले उहाँको आत्मा सबै मानिसहरूलाई आफ्नो हुनेछ यसकारण सबै अगमवक्ताहरू हुन सक्नु ।”

30 त्यसपछि मोशा अनि सबै इस्राएलका बूढा-प्रधानहरू छाउनीमा फर्के ।

31 परमप्रभुबाट बतास चलन थाल्यो र समुद्रबाट बट्टाई चराहरू ल्याएर छाउनीको वरिपरि छरिदियो । यसरी ती बट्टाईहरू यति बिघ्न थिए कि तिनीहरू बाटोमा एकजना मानिसले दिन भरिमा हिडी सक्ने लम्बाईमा र जमीनदेखि तीन फुट बाक्लो थियो ।

32 तिनीहरूले दिन अनि रात भरि बट्टाई चरा बटुले अनि सब भन्दा कम्ती बटुल्लेले पनि पुग नपुग दश होमर बटुल्यो । मानिसहरूले घाममा मासु सुकाउन छाउनी वरिपरि फिँजाए ।

33 यद्यपि तिनीहरूको दाँतले मासु चपाउँदै थिए र तिनीहरूले यो खाई सक्नु अघि परमप्रभु तिनीहरूसित अतिनै क्रोधित हुनुभयो र परमप्रभुले तिनीहरूमाथि डर लाग्दो हैजा फैलाइदिनु भयो ।

34 यसकारण त्यस ठाँउको नाम किब्रोथ-हत्तावा राखियो किन भने तिनीहरू मासु खान धेरै लालची भएका थिए र हैजाले तिनीहरू मरे ।

35 किब्रोथ-हत्तावाबाट हसेरोत तिर लागे जहाँ तिनीहरू बास बसे ।

अध्याय 12

मरियम र हारूनले मोशाको विरुद्धमा आलोचना गरे किनभने तिनले एउटी कूशी महिलासित विवाह गरे ।

2 तिनीहरूले भने, “के परमप्रभु मोशा मार्फत मात्र बोल्नु भयो र? के उहाँ हामी मार्फत बोल्नु भएन?” परमप्रभुले यो कुरा सुन्नुभयो ।

3 मोशा अति नै विनम्र मानिस थिए । पृथ्वीमा तिनी कुनै पनि मानिस भन्दा अधिक विनम्र मानिस थिए ।

4 परमप्रभुले तुरुन्तै मोशा, हारून र मरियमलाई बोलाउनु भयो, “तिमीहरू तीनजना भेट हुने पालमा आऊ ।” यसकारण ती तीन जना त्यहाँ गए ।

5 तब परमप्रभु बादलको खम्बामा आउनु भयो र पालको प्रवेशद्वारमा उभिनु भयो, “हारून र मरियम!” बोलाउनु भयो । तब यी दुईजना बाहिरा आए ।

6 परमप्रभुले भन्नुभयो, “मलाई सुन! जब तिमीहरू माझ अगमवक्ता छन् म, परमप्रभु आफैं दर्शनमा उसलाई परिचय दिन सक्छु । म सपनामा त्योसित कुरा गर्न सक्छु ।

7 तर मोशा त्यस्तो होइन । ऊ मेरो विश्वासी दास हो र मेरो सबै घरानामा उसलाई विश्वास गर्न सक्छु ।

8 जब म उनीसित बात गर्छु, म आम्ने-साम्ने बात गर्न सक्छु । जे सुकै म सोच्छु उसले जान्नु पर्छ । मैले उसलाई अङ्को प्रयोग नगरी भन्न सक्छु । अनि मोशाले परमप्रभुको रूप देख्न सक्छन् । यसकारण तिमीहरू किन मेरो दासको विरुद्धमा बोल्न डराएनौ?”

9 परमप्रभु तिनीहरूसित साह्रै क्रोधित हुनुभयो र तिनीहरूलाई त्याग्न भयो ।

10 बादल पालबाटमाथि उढ्यो । हारूनले मरियमतर्फ हेरे अनि देखे कि तिनको छाला हिउँ झैं सेतो भएको थियो अनि त्यो तिनलाई भयङ्कर चर्म रोग लाग्यो ।

11 तब हारूनले मोशालाई भने, “महाशय विन्ती छ, हामीले मूर्खतापूर्वक गरेको पाप दया गरी माफ दिनुहोस् ।

12 कृपा गरी गर्भमा कुहेको नानीको झैं उसले आफ्नो छाला गुमाउनु नदिनुहोस् ।” कहिले काही मृत जन्मेको बच्चाको आधा छाला सडेको हुन्छ ।

13 यसकारण मोशाले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, “हे परमेश्वर कृपा गरी उसलाई रोग मुक्त गराइ दिनु होस् ।”

14 परमप्रभुले मोशालाई उत्तर दिनुभयो, “यदि तिनको बाबुले तिनको मुखमा थुकिदिए भने, तिनी सात दिन सम्म लज्जित

हुनुपर्छ । यसकारण तिनलाई सात दिन सम्म छाउनी बाहिर राख । त्यति समय पछि, तिनी स्वस्थ हुन्छिन् । त्यसपछि तिनी छाउनीमा फर्की आउन सकिन्छन् ?”

15 यसर्थ तिनीहरूले मरियमलाई सात दिन सम्म छाउनी बाहिर राखे अनि तिनलाई छाउनीमा फर्काई नल्याए सम्म मानिसहरू त्यस ठाँउबाट कतै गएनन् ।

16 त्यसपछि मानिसहरूले हसेरोतबाट छाउनी उठाई परान मरुभूमि सम्म यात्रा गरी त्यहीँ छाउनी हाले ।

अध्याय 13

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “केही मानिसहरूलाई कनान देशको जासूस गर्नु पठाऊ । त्यही भूमि म इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनेछु । बाह्र कुल समूहहरूको प्रत्येक कुलसमूहबाट एकजना नायक पठाऊ ।”

3 यसकारण मोशाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे । पारान मरुभूमिमा मानिसहरू छाउनी हालेर बसेको समय मोशाले यी नायकहरू पठाए ।

4 ती नायकहरूको नाम यी नै हुन्: रुबेनको कुलबाट जक्करको छोरो शम्मू,

5 शिमोनको कुलबाट होरीको छोरो साफात,

6 यहूदाको कुलबाट यपून्नेको छोरो कालेब,

7 इस्साकारको कुलबाट यूसुफको छोरो यिगाल,

8 एप्रेमको कुलबाट नूनको छोरो होशे,

9 बिन्यामीन कुलबाट रफूको छोरो पलती,

10 जबूलूनको कुलबाट सोदीको छोरो गद्दीएल,

11 मनश्शे कुलबाट सूसीको छोरो गद्दी,

12 दानको कुलबाट गमल्लीको छोरो अम्मीएल,

13 आशेरको कुलबाट माइकलको छोरो सतूर,

14 नप्तालीका कुलबाट वोप्सीको छोरो नहबी,

15 गादको कुलबाट माकीको छोरो गूल ।

16 मोशाले भूमि हेर्न र अध्ययन गर्न पठाएको मानिसहरूको नाम यी नै हुन् । मोशाले होशेलाई यहोशू भनी बोलाउँथे ।

17 यद्यपि तिनीहरूलाई कनान देश जासूस गर्न पठाउँदा मोशाले भन्यो, “तिमीहरू पहाडीतिर जाऊ ।

18 अनि हेर, भूमि हेर्दा कस्तो देखिन्छ । त्यहाँ बस्ने मानिसहरू बलिया छन् अथवा दुर्बल, अथवा कम्ती छन् अथवा ठूलो जन सँख्यामा तिनीहरू बस्ने जग्गा राम्रो छ अथवा खराब, हेर र बुझ । कस्तो शहरमा तिनीहरू बसेका छन्?

19 तिनीहरू राम्रो कि नराम्रो छन्? तिनीहरू कस्तो किसिमका शहर भित्र बस्छन्? शहरहरू अत्यन्तै सुरक्षित छन् । तिनीहरू खुल्ला गाउँहरूमा बस्छन् अथवा किल्लाहरूमा बस्छन्?

20 हेर जमीन मलिलो छ वा रुखा छ, अनि हेर यदि त्यहाँ रुखहरू छन् कि छैनन् । त्यस भूमिबाट केही फलहरू ल्याउनु जातिसक्दो कोशिस गर ।” त्यस समय दाखको प्रथम उलको कटनीको समय थियो ।

21 यसकारण तिनीहरू सीनको मरुभूमि देखि रहोब द्वारा लेबो हमात तिर चढे अनि त्यस भूमिको जाँज गरे ।

22 तिनीहरू नेगेवबाट उँभो चढेर अहीमन, शैशै अनि तल्मै हुँदै हेबरोन पुगे, जहाँ अनाकका सन्तति बस्ने गर्थे । हेबरोन शहर मिशरमा सोआना शहर बनिनु भन्दा सात वर्ष अघि बनिएको थियो ।

23 त्यस पछि तिनीहरू एश्कोल बेंसीमा आए । तिनीहरूले त्यहाँ एक झुप्पा दाख काटी एउटा घोचोमा दुइजनाले बोकेर ल्याए । तिनीहरूले अनार र नेभारा पनि ल्याए ।

24 इस्राएलका मानिसहरूले त्यस ठाँउबाट दाखको झुप्पा काटेको हुनाले त्यस ठाँउको नाम नै एश्कोल बेंसी रह्यो ।

25 चालीस दिनको अन्तमा तिनीहरू त्यो भूमि बारेमा खोजी गरी फर्के ।

26 पारान मरुभूमिको कादेश भन्ने ठाँउमा जहाँ मोशा, हारून र सबै इस्राएली मानिसहरूलाई भेला भएर बसेका थिए अनि तिनीहरूको खबर तिनीहरूकहाँ ल्याए अनि तिनीहरूलाई त्यस भूमिको फल देखाए ।

27 तिनीहरूले मोशालाई भने, “हामीलाई तपाईंले पठाउनु भएको भूमिमा गयौं । साँच्चै नै यो भूमि दूध र मह बगिरहेको भूमि रहेछ । अनि त्यस भूमिबाट हामीले ल्याएको फलहरू यी नै हुन् ।

28 जो मानिसहरू त्यस भूमिमा बसेकाछन् तिनीहरू बलिया छन् अनि शहरहरू अत्यन्तै विशाल र पर्खालले घेरिएका छन् ।

त्यहाँ हामीले अनाकको सन्तानहरु अनाकीहरुलाई पनि देख्यौं ।

29 नेगेव भूमिमा अमालेकीहरुले बसो-बास गरेको पायौं भने पहाडी क्षेत्रमा हिन्ती, यबूसी अनि एमोरीहरु, अनि समुद्रको किनार र यर्दन नदीको किनारमा कनानीहरु बसो-बास गर्दा रहेछन् ।”

30 त्यसपछि कालेबले मोशाकै नजीक मानिसहरुलाई शान्त गराएर भने, “हामी त्यहाँ तुरुन्त जानु पर्छ र यसलाई लिनु पर्छ । किनभने निश्चय नै त्यसमाथि हामीले विजय हासिल गर्नेछौं ।

31 तर मानिसहरु जो ऊसित गएका थिए भने, “तिनीहरु माथि आक्रमण गर्नु हामी सक्षम हुने छैनौं किनभने तिनीहरु हामी भन्दा बलिया छन् ।”

32 यसकारण तिनीहरुले त्यस भूमिको विषयमा खोजी गरेर नैराश्यपूर्ण वृत्तान्त इस्राएली मानिसहरुको निम्ति ल्याएका थिए । तिनीहरुले भने, “त्यस भूमिमा धेरै बलिया बलिया मानिसहरु रहेछन् र त्यस भूमिमा जाने कुनै पनि मानिसहरुलाई तिनीहरुले सजिलै जित्न सक्छन् ।

33 हामीले त्यहाँ नपीलीहरु अनाकका सन्तान जसबाटलाई देख्यौं र तिनीहरुले हामीलाई मसिनो फट्यांग्राहरुलाई झैं हेरे । साँच्चै तिनीहरुको सामुन्ने हामी फट्यांग्राहरु झैं लाग्थ्यौं ।”

अध्याय 14

सबै मानिसहरु छाउनीभित्र त्यस रातभरि कराई कराई रोइ रहे ।

2 इस्राएलका सबै मानिसहरुले मोशा र हारूनको विरुद्धमा गनगनाए । सबै मानिसहरुले तिनीहरुलाई भने, “यदि हामी मिशरदेशमा नै अर्थात् यो मरुभूमिमा मरेको भए राम्रो हुनेथियो ।

3 किन परमप्रभुले हामीलाई लडाईमा तरवारले काटी मार्न त्यस भूमिमा लैजानु हुँदछ? हाम्रा जहान बालबच्चाहरु पनि लूटिने समान झैं लूटमा पकरा पर्नेछन् । हामीलाई मिशर देशमा फर्किनु नै असल हुन्छ ।”

4 तिनीहरुले एक अर्कामा भने, “एकजना अगुवा चुनौ र मिशरदेश फर्को ।”

5 सबै इस्राएली मानिसहरुको सामुन्ने मोशा र हारून भूइँमा घोटो परे ।

6 नूनको छोरो यहोशू र यपून्नेको छोरो कालेब भूमिको जाँच गर्न जानेहरु मध्ये दुईजना थिए तिनीहरुले लुगाहरु च्याते मानिसहरुले गनगन गरेकोमा तिमीहरुको दुःख ।

7 यहोशू र कालेबले इस्राएलका सम्पूर्ण समुदायलाई भने, “यो भूमि जसलाई हामीले जाँच गर्यौं त्यो धेरै राम्रो भूमि छ ।

8 यदि परमप्रभु हामीसित सन्तुष्ट हुनु भए उहाँको अगुवाईमा हामीलाई त्यस भूमिमा पुर्याउनु हुनेछ अनि त्यो दूध र मह बग्ने भूमि हामीलाई दिनु हुनेछ ।

9 यसर्थ परमप्रभु-विरुद्ध बिलाप नगर, त्यस भूमिका मानिसहरुसित नडराऊ किनभने हामी तिनीहरुलाई सजिलै जित्नेछौं । तिनीहरुको सुरक्षा तिनीहरुबाट हरण गरिएको छ । तर हामीसित भने परमप्रभु हुनुहुन्छ, तिनीहरुसित नडराऊ ।”

10 तर त्यहाँ भएका सबै मानिसहरुले यहोशू र कालेबलाई ढुङ्गाले हिर्काएर मार्ने सल्लाह गरे । त्यसपछि भेट हुने पालमा सबै इस्राएली मानिसहरुको सामुन्ने परमप्रभुको महिमा देखा पर्यो ।

11 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यी मानिसहरुले कहिले सम्म मसित घृणीत व्यवहार गर्छन्? यिनीहरुको माझमा मैले यी सबै महान चिन्हहरु देखाई सकेको छु र अब कहिले सम्म तिनीहरुले मलाई अविश्वास गर्छन्?

12 तिनीहरु माथि म महामारी ल्याएर ध्वंश पार्छु अनि तिमीद्वारा नै म तिनीहरु भन्दा ठूलो र शक्तिशाली राष्ट्र निर्माण गर्नेछु ।”

13 तब मोशाले परमप्रभुलाई भने, “मिशर देशवासीहरुले यदि यो कुरा चाल पाए के भन्लान्? कारण तपाईंले नै यिनीहरुलाई आफ्नो शक्तिको प्रभावले तिनीहरुको माझबाट ल्याउनु भएको हो ।

14 अनि मिशरका मानिसहरुले कनानीहरुलाई यस विषयमा भन्नेछन् कारण तिनीहरु जान्दछन् कि तपाईंलाई देखेका छन् । तिनीहरुले यो पनि जान्दछन् कि तपाईं परमप्रभु हुनुहुन्छ र तिनीहरुले जान्दछन् कि मानिसहरुले तपाईंलाई देखेका छन् । तिनीहरुले यो पनि जान्दछन् कि मानिसहरुको अगुवाई गर्ने दिनमा तपाईंले बादलको प्रयोग गर्नु भएको छ भने रातमा आगोको प्रयोग गर्नु भएको छ ।

15 यसर्थ अहिले तपाईंले यी मानिसहरुलाई मार्नु हुँदैन । यदि तपाईंले मार्नु भयो भने तपाईंको शक्तिको बारेमा जान्ने सबै राष्ट्रहरुले भन्नेछन्,

16 ‘आफूले शपथ गरेको भूमिमा मानिसहरुलाई ल्याउन नसक्दा परमप्रभुले तिनीहरुलाई मरुभूमिमा मार्नुभयो ।’

17 “यसर्थ अहिले हे मालिक आफ्नो महामहिमा प्रदर्शन गर्नुहोस् । तपाईंले प्रतिज्ञा गरे झैं देखाउनु होस् ।

- 18 तपाईंले भन्नुभयो, 'परमप्रभु ढिलो क्रोधित हुनुहुन्छ, परमप्रभु करुणामय हुनुहुन्छ । कानुन अमान्य गरी जो दोषी बनिन्छ त्यस्ताहरूलाई परमप्रभुले क्षमा दिनुहुन्छ । तर जो दोषी छन् तिनीहरूलाई परमप्रभुले सदैव दण्ड दिनुहुन्छ । परमप्रभुले यस्ता मानिसहरूलाई, तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई, तिनीहरूका नाती-नातिनी तथा पनाती पनातिनीहरू सम्मलाई तिनीहरूले गरेको खराब कार्यको निम्ति दण्ड दिनुहुन्छ ।'
- 19 अहिले तपाईंले मानिसहरूलाई आफ्नो महान करुणा देखाउनु होस् र मिश्र देश छोडेर आएको दिनदेखि जसरी क्षमा गर्दै आउनु भएकोछ आज पनि ती मानिसहरूलाई क्षमा गरिदिनु होस् ।"
- 20 परमप्रभुले भन्नुभयो, "तिमीले भने जस्तै म तिनीहरूलाई क्षमा दिनेछु ।
- 21 तर म साँचो भन्दछु, जस्तो म जीवित छु र जसरी परमप्रभुको महिमाले पृथ्वी नै भरिन्छ,
- 22 ती सबै मानिसहरू मेरो महिमा र मेरा अश्चर्य चिन्हहरू जो मैले मिश्र देशमा देखाएको देखेका छन् अनि दश पल्ट मलाई परीक्षा लिएका छन् र ऐले मेरो कुराहरू मान्दैनन्, यी सब मानिसहरूले मैले तिनीहरूको पुर्खाहरूसित दिन्छु भनी शपथ गरेको भूमि देख्न पाउने छैनन् ।
- 23
- 24 तर मेरो दास कालेब जसले भिन्दै प्रकारले सोच्छ अनि त्यसले सम्पूर्ण रीतिले मेरो अनुसरण गर्छ म उसलाई त्यो भूमिमा जहाँ ऊ गयो ल्याउनेछु र उसको सन्तानले त्यो भूमि उपभोग गर्नेछ ।
- 25 अमालेकीहरू र कनानीहरू त्यही बेंसीमा बसिरहेका छन् । यसर्थ भोली तिमीहरूले यो ठाउँ छाड्नु नै पर्छ र लाल समुद्र को बाटो भएर तिमीहरू त्यो मरुभूमिमा फर्की जाऊ ।"
- 26 परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो,
- 27 "मेरो विरुद्धमा यी दुष्ट मानिसहरूले कहिले सम्म नालिश गरिरहने । इस्राएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्धमा लगाएको नालिश मैले सुनेको छु ।
- 28 तिनीहरूलाई भनी देऊ, 'जस्तो म जिवित छु परमप्रभु भन्नुहुन्छ तिमीहरूले परमप्रभुको विरोधमा जे जति भनेका थियो ती सब पूर्ण गरी दिनेछु । तिमीहरूलाई जे गर्नेछु त्यो यही हो ।
- 29 तिमीहरूको बीचमा प्रत्येक व्यक्ति जो बीस वर्ष अथवा वेशी उमेरको छ अनि मेरो मानिस भनी गन्ती भएको थियो, त्यो यही मरुभूमिमा मर्नेछ । तिमीहरूले म परमप्रभुको विरुद्ध नालिश गर्यौ ।
- 30 यसर्थ तिमीहरू मध्ये त्यो मैले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा कोही पनि पस्न पाउने छैन । केवल यपून्नेको छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशू त्यो भूमिमा पस्नेछन् ।
- 31 तिमीहरूले नालिश गर्यौ कि त्यो नयाँ भूमिमा तिमीहरूका शत्रुहरूले तिमीहरूका नानीहरू खोसेर लैजानेछन् । तर म तिमीहरूलाई भन्छु कि म ती नानीहरू ल्याउनेछु र तिनीहरूले त्यसभूमिमा ती चीजहरू आनन्दले उपभोग गर्नेछन् जुन तिमीहरूले अस्वीकार गर्यौ ।
- 32 तर तिनीहरूको निम्ति तिमीहरू यही मरुभूमिमा नै मर्ने छौ ।
- 33 "तिमीहरूका नानीहरू मरुभूमिमा चालीस वर्ष सम्म गोठाले भई बस्नेछन् । तिमीहरू म प्रति अविश्वासी हुनाको कारणले ती तिमीहरूका नानीहरूले तिमीहरू मरुभूमिमा सबै जना नमरुज्जेल सम्म कष्ट भोग्नेछन् ।
- 34 त्यो भूमिको खोजीमा मानिसहरूले चालीस दिन लगाएको हुनाले दिनको एक वर्षको हिसाबले तिमीहरूले चालीस वर्ष सम्म कष्ट भोग्ने छौ । तिमीहरूले चाल पाउनेछौ कि म तिमीहरूको विरोधी हुँदा के हुँदो रहेछ ।
- 35 "म परमप्रभुले बोलेको हुँ र म प्रतिज्ञा गर्छु कि यी सब दुष्ट मानिसहरू विरुद्ध यी कुराहरू गर्छु नै । यी मानिसहरू मिलेर मेरो विरोधमा खडा भए, यसर्थ यो मरुभूमिमा यिनीहरू मर्छन् ।"
- 36 ती व्यक्तिहरू ज-जसलाई मोशाले भूमि जांच गर्न पठाएका थिए तिनीहरूले भूमिको विषयमा इस्राएली मानिसहरूको निम्ति नराम्रो खबर लिएर आए । यसो गरेर तिनीहरूले सारा समुदायलाई उनको विरुद्धमा गनगन गर्ने बनाए ।
- 37 ती सबै मानिसहरूलाई मार्न परमप्रभुले महामारी खन्याई दिनुभयो किनभने मानिसहरूमा भ्रम फैलाउने कसुर तिनीहरूको थियो ।
- 38 तर नूनका छोरो यहोशू र यपून्नेका छोरो कालेब पनि ती भूमि विषयमा खोजी गर्न पठाएका मानिसहरू बीच कै थिए, ती दुईजनालाई परमप्रभुले रक्षा गर्नुभयो ।
- 39 जब मोशाले यी सब कुराहरू इस्राएली मानिसहरूलाई बताइदिए तिनीहरू अत्यन्तै शोकाकुल भए ।
- 40 बिहानै उठेर मानिसहरू पाहाडी इलाका तिर उक्लनु थाले । मानिसहरूले भने, "हामीले पाप गरेका छौ । परमप्रभुलाई हामीले अविश्वास गर्यौं, यसर्थ हामी पश्चताप गर्छौं र हामी परमप्रभुले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा जानेछौं ।"
- 41 तर मोशाले भने, "परमप्रभुको आज्ञा किन पालन गरिरहेका छैनौ? तिमीहरू सफल हुँदैनौ ।
- 42 त्यसभूमिमा नजाऊ कारण परमप्रभु तिमीहरूको साथमा हुनुहुन्न र शत्रुहरूले साजिलै तिमीहरू माथि विजय प्राप्त

गर्नेछन ।

43 त्यहाँ अमालेकी र कनानी मानिसहरू तिमीहरूको विरोधमा लडनेछन्, तर तिमीहरूले परमप्रभुलाई छोडी दिएकोले उहाँ तिमीहरूले लडेको लडाँईमा साथ दिनुहुने छैन र तिमीहरू सबै मर्नेछौ ।”

44 तर मानिसहरूले मोशाको कुरामा विश्वास गरेनन् र तिनीहरू पहाडी इलाकातिर गए । तर मोशा र परमप्रभुको करारको सन्दूक ती मानिसहरूसित गएन ।

45 त्यो पहाडी इलाकामा बस्ने अमालेकी र कनानी मानिसहरू तलतिर उत्तरे र ती इस्राएली मानिसहरूमाथि आइलागे । अमालेकी र कनानी मानिसहरूले इस्राएली मानिसहरूलाई सजिलै परास्त पारि तिनीहरू सबैलाई होर्मासम्म खेदै लगे ।

अध्याय 15

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन जब तिमीहरू मैले दिन्छु भनेको भूमिमा पर्छौ,

3 तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोद्वारा विशेष बलिदान चढाउनु पर्छ । त्यो विशेष बलिदानको सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्द दिनेछ । तिमीहरूले होमबलि अथवा कुनै पनि बाख्रा, भाकल बलिदानको बलि, विशेष बलि, मेलबलि राजीखुशीको बलि अथवा कुनै चाडको निम्ति विशेष बलिमा गाई-वस्तु र भेडा अथवा बाख्राहरू चढाउनेछौ ।

4 “एकजना व्यक्तिले उपहार ल्याउँदा उसले परमप्रभुलाई अन्नबलि पनि दिनुपर्छ । बलि चढाउँदा अन्नबलिमा एक चौथाई हीन भद्राक्षको तेल हालेर आठ कप मसिनो पीठो ल्याउनु पर्छ ।

5 जब तिमी होमबलि साथमा अर्घबलिको निम्ति थुमा चढाउँछौ एक चौथाई हीन दाखरस पनि चढाउनु पर्छ ।

6 “यदि तिमी भेडा बलि चढाउँछौ भने तिमीले अन्नबलि पनि तयार पार्नु पर्छ । अन्नबलिमा एपाको दश खण्डको दुइ खण्ड मसिनो पीठोमा हीनको तीन खण्डको एक खण्ड भद्राक्षको तेल मिसाउनु पर्छ ।

7 अनि अर्घबलिको निम्ति हीनको तीन खण्डको एक खण्ड दाखरस राख्नु पर्छ र यसले परमप्रभुलाई मीठो वास्ना दिनेछ ।

8 “तिमीले यदि आफ्नो होमबलि, वा बलिदान, मेलबलि अथवा कुनै विशेष भाकलको निम्ति एउटा जवान साँढे तयार पार्न सक्छौ ।

9 त्यस समयमा जवान साँढेसित तिमीले अन्न बलि पनि ल्याउनु पर्छ । अन्न बलि आधा हीन भद्राक्षको तेल मिसाएको एपाको दश खण्डको तीन खण्डको मसिनो पीठो हुनु पर्छ ।

10 अर्घबलिको निम्ति आधा हीन दाखरस पनि ल्याउनु पर्छ । यो बलि आगोद्वारा चढाइन्छ र यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई प्रसन्न पार्छ ।

11 प्रत्येक साँढे अथवा भेडा अथवा थुमा अथवा बाख्राको पाठो परमप्रभुलाई बलि स्वरूप चढाउँदा यसरी तयार पार्नु पर्छ ।

12 यी कुनै आवश्यक छैन कति पशुहरू तिमीहरूले तयार गर्छौ, तर तिमीले यो प्रत्येक को निम्ति गर्नु पर्छ ।

13 “इस्राएलका प्रत्येक नागरिकले परमप्रभुलाई प्रसन्न गराउन बलि चढाउँदा यही तरिकाले अगोद्वारा चढाउनु पर्छ ।

14 यदि तिनीहरू बीचमा बस्ने विदेशीहरूले आगोद्वारा बलि चढाएर परमेश्वरलाई खुशी पार्न चाहन्छ भने, तिमीहरूले तिनीहरूले जस्तै बलि चढाउनु पर्छ ।

15 यही नियमहरू इस्राएलका मानिसहरू र तिनीहरूसित यो देशमा बसो बास गर्ने विदेशीहरू प्रत्येकको निम्ति लागू हुनेछ । यही कानून सदा सर्वदा लागू रहनेछ । तिमी र तिमीहरूसित बसो-बास गर्ने विदेशीहरू परमप्रभुको उपस्थितीमा एकै हुन् ।

16 त्यही नियम र विधि तिमीहरूको निम्ति र विदेशीहरूको निम्ति लगाइन्छ जो तिमीहरूसित बसो-बास गर्छन् ।”

17 “परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

18 “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन: जब तिमीहरू मैले लैजाँदै गरेको भूमिमा पुग्छौ,

19 अनि त्यस भूमिमा उब्जेको खाद्य जब तिमीहरू खान्छौ, तिमीहरूले परमप्रभुलाई बलि चढाउने पर्छ ।

20 तिमीहरूको पहिलो हलोबाट तिमीहरूले एउटा रोटी बलि झैं चढाउनु पर्छ । यो तिमीहरूले यस्तै प्रकारले चढाउनु पर्छ जस्तो तिमीहरूको खलाबाट बलिहरू चढाइरहेछौ ।

21 यो नियम सदा-सर्वदाको निम्ति लागू रहनेछ र त्यो डल्लाबाट परमप्रभुको निम्ति प्रथम बलि तिमीहरूले चढाउँनु पर्छ ।

22 “अब परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञाहरूमा यदि तिमीहरूले कुनै एक आज्ञा पालन गर्न भूल भयो अथवा बिस्म्यो भने के गर्नुपर्छ?

- 23 मोशा मार्फत परमप्रभुले यी आज्ञाहरू तिमीहरूलाई दिनुभयो । परमप्रभुले यी आज्ञाहरू तिमीहरूलाई दिनु भएकै दिनदेखि यिनीहरू लागू छन् । अनि यी आज्ञाहरू निरन्तर चलिरहनेछन् ।
- 24 यसर्थ यदि तिमीहरूले यी आज्ञाहरू मध्ये कुनै एउटा पालन गर्न भूल्यौ अथवा बिर्स्यौ भने के गर्छौ? यदि यी आज्ञाहरू मध्ये कुनै एउटा आज्ञा इस्राएलका सारा निवासीहरूले पालन गर्नु भूले अथवा बिर्सि तब इस्राएलका सारा मानिसहरूले परमप्रभुलाई एउटा जवान साँढे होमबलि चढाउनु पर्छ । अन्नबलि र अर्घबलि पनि चढाउनु बिर्सनु हुँदैन । यो बलिको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउँछ । तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा पाठो पनि चढाउनु पर्छ ।
- 25 “यस प्रकार पूजाहारीले इस्राएलका समस्त मानिसहरूको समुदायलाई प्रायश्चित बनाउँछ त्यसकारण तिनीहरूलाई क्षमा दिनेछ । किनभने तिनीहरूको पाप इच्छाकृत थिएन । यसकारण यसको लागि तिनीहरूले आफ्नो होमबलि र पापबलि चढाए ता कि परमप्रभुले तिनीहरूलाई क्षमा गरुन् ।
- 26 त्यहाँ बस्ने सबै इस्राएलीहरू र विदेशीहरूलाई क्षमा गरिन्छ किनभने तिनीहरू सबैले भूल गरेका थिए ।
- 27 “तर यदि एउटाले अज्ञानमा पाप गर्छ भने, एक वर्षको पाठी, पापबलिको बलि झैं चढाउनु पर्छ ।
- 28 यस्तो प्रकारले पूजाहारीले उसको निम्ति प्रायश्चित गराउने छ जसले अज्ञानमा भूल गर्छ क्षमा गरिन्छ । ताकि त्यो व्यक्तिलाई परमप्रभुबाट क्षमा गरिन्छ ।
- 29 इस्राएलीहरूको बीचमा मानिसहरू चाहे इस्राएली नागरिकहरू हो अथवा विदेशी जो भए तापनि नियम सबैको निम्ति एउटा हुन्छ जसले अज्ञानमा भूल गर्छ ।
- 30 “तर यदि कुनै एकजना व्यक्तिले जानी-जानी पाप गर्छ भने ऊ चाहे स्वदेशमा अथवा विदेशमा जन्मेको होस् उसले परमप्रभुलाई अपमान गर्छ र त्यस व्यक्तिलाई उसका मानिसहरूबाट बहिष्कृत गराउनु पर्छ ।
- 31 किनभने त्यो मानिसले देखाउँछ कि उसले उहाँको आज्ञालाई तोडे र परमप्रभुलाई घृणा गरे । अनि त्यो व्यक्ति उसको परिवारबाट बहिष्कार हुनै पर्छ । ऊ पापको दोषी छ र दण्डित हुनै पर्छ ।”
- 32 जब इस्राएलका मानिसहरू मरुभूमिमा थिए, तिनीहरूले विश्रामको दिनमा एकजना मानिसले दाउरा बटुल्दै गरेको देखे ।
- 33 ती मानिसहरू ज-जसले उसलाई दाउरा बटुल्दै गरेको भेटेका थिए तिनीहरूले उसलाई मोशा, हारुन र अरु सबै मानिसहरू भएको ठाँउमा ल्याए ।
- 34 तिनीहरूले त्यस व्यक्तिलाई त्यहाँ राखे कारण उसलाई के दण्ड दिनु पर्ने जानेका थिएनन् ।
- 35 तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो मानिस मर्नु पर्छ । सबै मानिसहरूले उसलाई छाउनी बाहिर ढुङ्गाले हिकार्उनु पर्छ ।”
- 36 यसकारण ती मानिसहरूले उसलाई छाउनी बाहिर ल्याए अनि ढुङ्गाले हिकार्एर मारे । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनुभए अनुसार तिनीहरूले गरे ।
- 37 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 38 “इस्राएलका मानिसहरूसित कुरा गर । तिनीहरूलाई यी कुराहरू भन् आउने पुस्ताहरू भरि तिमीहरूले फुर्काहरू बनाउनु पर्छ अनि तिनीहरूलाई तिमीहरूको लुगाको कुनामा टाँस्नु पर्छ । त्यस पछि तिमीहरूको लुगाको प्रत्येक कुनाको फुर्काहरूमा निलो धागो बाँध ।
- 39 यसकारण जब तिमीहरूले फुर्का देख्छौ, तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा सम्झने छौ र तिनीहरूलाई पछ्याउनेछौ अनि तिमीहरू भूल बाटोमा जाने छैनौ, तिमीहरूको आँखा अनि हृदयको लालस पछ्यायो, जसले तिनीहरूलाई अविश्वासी बनाउँछ ।
- 40 तब तिमीहरू परमेश्वरको विशेष ब्यक्तिहरू हुनेछौ कारण तिमीहरूलाई आज्ञाहरू पालन गर्न याद आइरहन्छ ।
- 41 म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ । म नै एक हुँ जसले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर निकालेर ल्याँए । तिमीहरूको परमेश्वर हुनुलाई मैले यसो गर्ने । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ ।”

अध्याय 16

यिसहारको छोरो, कहातको नाति अनि लेवीको पनाति कोरह अनि रुबेन कुलका एलीआबका छोराहरू दातान र अबीराम अनि पेलेतका छोरा ओन अट्टेरी भए ।

2 इस्राएलका 250 मानिसहरू साथमा लिएर मोशाको विरोधमा गए । ती 250 मानिसहरू नाम चलेका तथा नेताहरू थिए ।

3 तिनीहरू मोशा र हारुनको विरोध गर्न जम्मा भए अनि तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरू हाम्रो अगुवाहरू भएको अब हामीलाई

पूरा भयो! सम्पूर्ण समुदाय पवित्र छन् अनि परमप्रभु हाम्रो माझमा हुनुहुन्छ । तपाईंहरू किन आफैलाई परमप्रभुका अरु मानिसहरू भन्दा उच्चाको सम्झनु हुन्छ?”

4 जब मोशाले तिनीहरूको कुरा सुने तिनी घोटो परेर भूँईमा निहुरिए ।

5 त्यसपछि मोशाले कोरह र उनका मानिसहरूलाई भने, “भोली बिहान, परमप्रभुले जनाउनु हुनेछ कसलाई हाम्रो अगुवा झैं चुन्नु भएको छ, को पवित्र छ कसलाई उहाँकहाँ नजिक ल्याउनु भएको छ । उहाँ आफैले चुन्नु भएका एकजनालाई उहाँले उहाँको नजिक ल्याउनु हुनेछ ।

6 यसो गर, तिमी कोरह र तिम्रो मानिसहरूले धूपौराहरू लेऊ ।

7 त्यसमा आगो हालेर भोली परमप्रभुको अगाडि, धूप हाल । जो कसलाई परमप्रभुले चुन्नुहुन्छ त्यो व्यक्ति पवित्र हो । हामीहरू तिमीहरू लेवीका छोराहरूबाट पूरा भईसकेका छौं ।”

8 मोशाले पनि कोरहलाई भने, “ए लेवीहरू मेरो कुरा सुन ।

9 इस्राएलका परमेश्वरले तिमीहरूलाई चुन्नु भएको छ र यसमा तिमीहरू खुशी हुनुपर्छ कि तिमीहरू विशेष मानिसहरू भएकाछौ । इस्राएलका अन्य मानिसहरू भन्दा तिमीहरू बेलै हो । इस्राएलका मानिसहरूलाई आराधनामा सहायता पुर्याउन परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँको नजीक बनाई पवित्र पालको विशेष काम गराउन राख्नु भएको छ । के यो धेरै होइन?

10 परमप्रभुले तिमी लेवीहरू, पूजाहारीहरूलाई सहायता पुर्याउनको निम्ति उहाँको नजीक ल्याउनु भएकोछ । तर अहिले तिमीहरू पूजाहारीहरू हुने कोशिश गरिरहेका छौ ।

11 तिमीहरूका अनुयायीहरू र तिमीहरू एक साथ मिलेर परमप्रभु विरुद्ध गयो । के हारुनले केही भूल गरेका छन्? होइन यसर्थ किन तिमीहरू हारुनको बारेमा नालिश गरिरहेका छौ?”

12 त्यसपछि मोशाले एलीआबका छोराहरू दातान र अबीरामलाई बोलाउन पठाए । तर ती दुईजना मानिसहरूले भने, “हामी आउने छैनौ ।

13 हामीहरूलाई दूध र मह बगिरहेको देशबाट तिमीले बाहिर लिएर आयौ । तिमीले हामीलाई मार्नको निम्ति मरुभूमिमा ल्यायौ अनि हामीलाई देखाउन चाहन्छौ कि हामी माथि तिम्रो अधिकार छ ।

14 हामीले तिमीलाई किन पछ्याउनु? तिमीले हामीलाई मह र दूध बगिरहेको भूमिमा लग्नेौ साथै परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा पनि पुराएनौ । तिमीले हामीलाई दाखको खेत पनि दिएनौ । के यी मानिसहरूलाई तिमी धोका दिन्छौ? होइन! हामी आँउदैौ ।”

15 यसर्थ मोशा साह्रै क्रोधित भए । उनले परमप्रभुलाई भने, “मैले यिनीहरूलाई केही क्षति पुर्याएको छैन । मैले यिनीहरूबाट एउटा गधा पनि लिएको छैन । परमप्रभु! हजुरले यिनीहरूबाट कुनै बलि ग्रहण नगर्नु होस् ।”

16 त्यसपछि मोशाले कोरहलाई भन्यो, “भोली तिमी र तिम्रा सबै अनुगामीहरू र हारुन परमप्रभुको अधि खडा हुनुपर्छ ।

17 प्रत्येकले आफ्नो-आफ्नो धूपौरा लिएर त्यसमा धूप हाल्नु पर्छ । अनि तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो धूपौरा परमप्रभु अधि ल्याउनु पर्छ । त्यहाँ दुई सय पचासवटा धूपौरा हुनुपर्छ । तिमी कोरह र हारुनले पनि धूपौरा लिनुपर्छ ।”

18 यसर्थ तिनीहरू प्रत्येकले धूपौरा लिएर त्यसमा बलेको कोइला हालेर धूप हाले अनि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा मोशा र हारुन संगै उभिए ।

19 कोरहले सबै आफ्ना मानिसलाई भेला गरेर भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा उभिए । तब परमप्रभुको महिमा सबै मानिसहरू कहाँ प्रगट भयो ।

20 तब परमप्रभुले मोशा र हारुनलाई भननुभयो,

21 “यी सबै मानिसहरूबाट तिमीहरू अलग होऊ र यिनीहरूलाई म त्यति खेरै ध्वंश पार्नेछु ।”

22 मोशा र हारुनले शिर निहुर्याएर भने, “हे परमेश्वर, तपाईं सबै मानिसको आत्माको परमेश्वर हुनुहुन्छ । जब एक जना मानिसहरूले पाप गर्छ, के तपाईं सम्पूर्ण समुदायसित रिसाउनु हुन्छ?”

23 तब परमप्रभुले मोशालाई भननुभयो,

24 “कोरह, दातान र अबीरामको पालहरूबाट सम्पूर्ण समुदायलाई पर हट्नु भन ।”

25 मोशा उठेर दातान र अबीराम भएकहाँ गए । इस्राएलका सबै बूढा-प्रधानहरूले तिनलाई पछ्याए ।

26 मोशाले सबै मानिसहरूलाई चेतावनी दिँदै भने, “यी दुष्ट मानिसहरूको पालबाट तिमीहरू निस्केर जाऊ । तिनीहरूको कुनै पनि चीज स्पर्श नगर । यदि तिमीहरूले छेयौ भने तिनीहरूले गरेको पापले तिमीहरू ध्वंश पारिनेछौ ।”

27 यसकारण मानिसहरू कोरह, दातान र अविरामको पाल छोडेर गए । तब दातान र अबीराम तिनीहरूको पालमा गए । तिनीहरू तिनीहरूको पत्नीहरू र नानीहरू संग छाउनी बाहिर गए ।

28 मोशाले भने, “यी मैले भनेका कुराहरू मेरो आफ्नो मनको विचार होइन, म प्रमाण दिन सक्छु कि परमप्रभुले मलाई यसो

भन्नु भनी अह्राउनु भएको हो ।

29 यी यहाँका मानिसहरू मर्नेछन् । तर यदि तिनीहरू साधारण तरिकाले मर्छन् । मानिसहरू सधैं मर्ने तरिकाले मर्छ । तब त्यसले देखाउँछ कि परमपरभुले साँचै नै मलाई पठाउनु भएको होइन ।

30 तर यदि परमपरभुले केही नयाँ कुरो गर्नुहुन्छ, अनि भूँईले मुख बाएर तिनीहरू र तिनीहरूकहाँ भएको सबै चीजहरू सहित तिनीहरू जीवित पुरिन्छन् भने तिमीहरूले जान्नेछौ कि यी मानिसहरूले परमपरभुको अपमान गरे र उहाँलाई अति क्रोधित बनाए ।”

31 जब मोशाले यी कुराहरू भनी सके ती मानिसहरू उभिएको धर्ती फाट्यो ।

32 धर्तीले मुख बाए जस्तै भएर तिनीहरू सबैलाई निल्यो । कोरहको सबै मानिसहरू, तिनीहरूको परिवारहरू अनि तिनीहरूकोमा भएको प्रत्येक चीज धर्तीभित्र भासियो ।

33 सबै ती मानिसहरू जिउँदै खाल्डा भित्र पुरिए । यी सबै तिनीहरूले आफ्नो बनाएका चीजहरू तिनीहरूसंगै पुरिए अनि धर्ती बन्द भयो । अनि तिनीहरू सम्पूर्ण रूपले अल्पिए ।

34 अरु सबै इस्राएलका मानिसहरूले ती मानिसहरू पुरिदै गर्दाको आर्तनाद सुनेर चारैतिर तितर बितर हुँदै भने, “धर्तीले हामीलाई पनि निल्ल ।”

35 त्यसपछि परमपरभुकहाँबाट आगो निस्केर गई धूप चढाउँदै गरेका 250 मानिसहरूलाई पनि ध्वंश पार्यो ।

36 परमपरभुले मोशालाई भन्नुभयो,

37 “पूजाहारी हारुनको छोरो एलाजारलाई भन कि उसले आगोमा रहेको धूपौराहरू हटाओस् र ती पवित्र भईसकेको धूपौराहरूबाट आगो वरिपरि छरी दिओस् ।

38 ती मानिसहरूले मेरो विरोधमा पाप गरेकाले त्यही पापले आफ्नो जीवन गुमाए । तर धूपौराहरू पवित्र छन् कारण तिनीहरू परमपरभुलाई समर्पण गरिएका हुन् । ती धूपौराहरू पिटेर पाता बनाऊ र वेदी छोप्ने काममा प्रयोग गर । यो इस्राएलका सबै मानिसहरूको निम्ति चेतावनी हुनेछ ।”

39 यसकारण पूजाहारी एलाजारले ती मानिसहरूले ल्याएका काँसाको धूपौराहरू भेला गर्यो । मानिसहरू सबै जलेर खरानी भए तर धूपौराहरू त्यही थिए । तिनले केही मानिसहरूलाई ती काँसको धूपौराहरू पिटेर पाता बनाउन लगाई वेदी ढाक्ने काममा प्रयोग गरे ।

40 तिनले यो काम मोशा मार्फत पाएको आज्ञा अनुसार गरे । त्यो वेदी ढाक्ने पाता चाँहि इस्राएलको मानिसहरूका निम्ति याद दिलाउने एक चिन्ह हुनेछ कि हारुनको सन्तान बाहेका अन्य कुनै अनाधिकृत मानिसले परमपरभु अघि धूप जलाउने छैन नत्र कोरह र उसको अनुयायीहरू झैं ऊ मर्ने छ ।

41 अर्को दिन इस्राएलका मानिसहरूको सम्पूर्ण समुदाय मोशा र हारुनको विरोधमा गुनासो गरे र भने, “तिमीहरूले परमपरभुका मानिसहरूलाई मार्यो ।”

42 सम्पूर्ण समुदाय मोशा र हारुनको विरोध गर्न भेला हुँदै गर्दा तिनीहरूले भेट हुने पाल तर्फ हेरे अनि देखे कि पाललाई बादलले ढाक्यो र त्यहाँ परमपरभुको महिमा देखा पर्यो ।

43 तब मोशा र हारुन भेट हुने पालको सामुन्ने आए ।

44 परमपरभुले मोशालाई भन्नुभयो,

45 “यो समुदायबाट तिमीहरू अलग हो ताकि यिनीहरूलाई म अति शीघ्र ध्वंश पार्न सकूँ ।” यसर्थ मोशा र हारुनले शिर निहुराए ।

46 त्यसपछि मोशाले हारुनलाई भने, “धूपौरो ल्याऊ र त्यसकहाँ वेदीबाट आगो हालेर धूप हाल । अनि त्यो समुदाय भएकोमा झट्टै गएर तिनीहरूलाई प्रायश्चित गर्नुहोस् । किनभने परमपरभु क्रोधित हुनु भएको छ र महामारी शुरू भएको छ ।”

47 यसर्थ मोशाले भने जस्तै हारुनले धूपौरो लिएर मानिसहरूको बीचमा पसे र चाल पाए कि महामारी शुरू भई सकेको थियो अनि धूपौरोमा धूप हाली मानिसहरूको निम्ति प्रायश्चित गरे ।

48 तिनी जिउँदो र मरेको मानिसहरू बीचमा उभिए अनि महामारी रोकियो ।

49 कोरहको कारणले मर्नेहरूको संख्याको अतिरिक्त त्यहाँ महामारीले मरेकाहरूको संख्या 14,700 पुग्यो ।

50 त्यसपछि हारुन भेट हुने पालमा मोशालाई भेट्न गए । महामारी थामियो ।

अध्याय 17

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

- ² “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन, तिनीहरूले बाह्र पुर्खाका कुल-कुलबाट बाह्रवटा लौरोहरू ल्याऊन् । प्रत्येक लौरामा आफ्नो नाम लेख ।
- ³ लेवी कुलबाट ल्याएको लौरामा हारूनको नाम लेख । बाह्र कुल समूहको प्रत्येक कुल प्रमुख मानिसको निम्ति एउटा लौरो हुनुपर्छ । यी लौरोहरू भेट हुने पालमा करारको सन्दूक अघि राख । त्यो त्यही ठाँउ हो जहाँ म तिमीलाई भेट्छु ।
- ⁴ इमान्दार पूजाहारीको निम्ति म एकजना व्यक्तिलाई चुन्छु । म जसलाई चुन्छु त्यस व्यक्तिलाई तिमीले चिन्न सक्छौ कारण
- ⁵ उसको लौरोमा नयाँ पालुवाहरू पलाउनेछन् । यस प्रकारले तिम्रो र मेरो विरोध गर्ने मानिसहरूलाई म रोक्छु ।”
- ⁶ त्यसपछि मोशाले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने अनि तिनीहरूका बाह्र कुल नायकहरू प्रत्येकलाई एउटा-एउटा गरी बाह्रवटा लौरोहरू दिए । हारूनको लौरो पनि अरू लौरोहरूसितै थियो ।
- ⁷ मोशाले लौरोहरू करारको सन्दूक राखिएको पालमा परमप्रभुको अगाडी राखे ।
- ⁸ करारको सन्दूक भएको पाल भित्र मोशा अर्को दिन पसे । अनि लेवी कुल समूहका नायक हारूनको लौरोमा पालुवा पलाएको देखे । त्यति मात्र नभई त्यस पालुवाले कोपिला हालेर फूली बदाम पनि फलेको थियो ।
- ⁹ मोशाले ती सबै लौरोहरू परमप्रभुको अघिबाट सबै मानिसहरूको सामुन्ने ल्याए । प्रत्येक कुल प्रमुखले आफ्नो आफ्नो लौरो चिने ।
- ¹⁰ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “हारूनको लौरो करारको सन्दूक अघि लगेर राख । यो सधैं मेरो विरोधमा नालिश गरी रहनेहरूको निम्ति चेतावनी हुनेछ र मेरो विरोधमा नालिश गर्न बन्द हुनेछ र मैले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नु पर्दैन ।”
- ¹¹ यसर्थ मोशाले परमप्रभुको आज्ञा अनुसार काम गरे ।
- ¹² तर इस्राएली मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामी जान्दछौ कि हामी मर्नेछौ । हामी नष्ट भइसकेका छौ । हामी ध्वंश भयौ ।
- ¹³ प्रत्येक मानिस जो परमप्रभुको पवित्र पाल नजिक जान्छ त्यो मर्छ । के हामी पनि मर्छौँ?” पूजाहारीहरू र लेवीहरूको काम

अध्याय 18

परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “अब उसो तिमी, तिम्रा छोराहरू अनि तिम्रा परिवारिक समूहका मानिसहरू पवित्र स्थानमा केही खराबी गरिए जिम्मावारी हुनेछौ । तिमी र तिम्रा छोराहरू पूजाहारीहरू विरुद्ध गरिएको खराबीको निम्ति जिम्मावारी हुनेछौ ।

- ² तिम्रो परिवार समूहका अन्य लेवी मानिसहरूलाई तिमीसित काम गराउन ल्याऊ । करारको पालमा काम गर्दा तिम्रा छोराहरूलाई तिनीहरूले सहयोग पुर्याउने छन् ।
- ³ लेवी कुलमा भएका ती मानिसहरू तिम्रो नियन्त्रणमा रहनेछन् । पालभित्र गरिनु पर्ने भैपरी आँउने कामहरू तिनीहरूले गर्नेछन् । तर पवित्र स्थान अथवा वेदीमा राखिएको कुनै पनि चीजको नजिक तिनीहरू जानु हुँदैन । यदि तिनीहरू गए भने तिनीहरू मर्नेछन् अनि तिमी पनि मर्ने छौ ।
- ⁴ तिनीहरूले तिमीसित भेट गर्नेछन् र तिमीसितै काम गर्ने छन् । भेट हुने पालको रेख देख गर्ने तिनीहरूको काम हुनेछ पाल भित्र गरिने सबै काम तिनीहरूले गर्ने छन् । कोही पनि तिमी जहाँ छौ त्यहाँ आउनु साहस गर्नेछैन ।
- ⁵ “तिमीले पवित्र स्थान र वेदीको रक्षकको काम गर्नेछौ ताकि मैले इस्राएलका मानिसहरूसित रिसाउन नपरोस् ।
- ⁶ हेर! म आफैले ती तिम्रा दाज्यू-भाइ लेवीहरू इस्राएलका मानिसहरूको बीचबाट लिएकोछु । भेट हुने पालमा काम गर्नको निम्ति ती तिम्रो निम्ति बलि हुन् ।
- ⁷ तर तिमी र तिम्रो छोराहरू मात्र पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नलाई अनि वेदीको छेउ र पर्दाभित्र जान अनि म तिमीलाई एउटा उपहार दिँदैछु, त्यो तिम्रो पूजाहारीत्व । तर यदि कुनै व्यक्ति पवित्र स्थानको नजिकमा आयो भने त्यो मारिओस् ।”
- ⁸ तब परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “इस्राएलका मानिसहरूले मलाई चढाएको सबै पवित्र उपहारहरूको रक्षा गर्नका निम्ति मैले तिमीलाई नियुक्त गरें । मैले तिमी र तिम्रा छोराहरूलाई इस्राएलका मानिसहरूले चढाएका पवित्र बलिहरू निरन्तर अंशको रूपमा दिएको छु ।
- ⁹ वेदीहरूबाट पाइने वस्तुहरूमा यो सब भन्दा पवित्र वस्तु हो । मानिसहरूले अन्नबलि, पापबलि, दोषबलिहरू ल्याउँछन् । यी बलिहरू महा पवित्र बलिहरूको र नपाकिएको भागबाट तिमीले आफ्नो अंश पाउनेछौ । ती सब तिमी र तिम्रा छोराहरूको हुनेछन् ।

- 10 तिमीहरूले ती चीजहरू महा पवित्र स्थानमा मात्र खानु पर्छ । तिम्रो परिवारको प्रत्येक पुरुषले खान सक्छन् तर तिमीले याद राख्नु पर्छ कि ती चीजहरू अत्यन्तै पवित्र हुन् ।
- 11 “यो पनि तिम्रै हुनेछ कुनै पनि विशेष उपहार इस्राएलका मानिसहरूले मलाई चढाउँछन्, तिमीसित भएका तिम्रा छोरा-छोरीहरू र तिम्रो निम्ति स्थायी अंशको रूपमा दिन्छु । तिम्रो परिवारका प्रत्येक शुद्ध व्यक्तिले त्यो खान सक्छन् ।
- 12 “इस्राएलका मानिसहरूो कुनै पनि पहिलो बाली अथवा उब्जनी जस्तै अन्न, भद्राक्षको तेल र दाखरस, जो तिनीहरूले परमप्रभुमा समर्पण गर्छन्, म ती सब तिमीलाई दिन्छु ।
- 13 तिनीहरूको खेतमा पाकेको कुनै पनि अन्न जो तिनीहरूले परमप्रभुलाई चढाउन ल्याउँछन् त्यो तिम्रो हो र तिम्रो परिवारको कुनै पनि शुद्ध व्यक्तिले त्यो खान सक्छ ।
- 14 “इस्राएलमा प्रत्येक चीज जो परमेश्वरलाई पूर्णरूपले समर्पण गरिन्छ त्यो तिम्रो हो ।
- 15 “प्रत्येक जेठो चाहे व्यक्ति होस अथवा पशु जो आफ्नो आमाको प्रथम गर्भमा आँउछ र परमेश्वरलाई समर्पण गरिन्छ भने त्यो तिम्रो हुनेछ । तर जेठो जन्मेको पशु होस् अथवा मानिस त्यसको तिमीले मोल तिर्नु पर्छ ।
- 16 जब नानी एक महीनाको हुँदा तिनीहरूले यसको मोल तिर्नु पर्छ । एक महिनाको नानीहरूको मोल पवित्रस्थानको शेकेल परिमाण अनुसार पाँच सेकेल हुन्छ । एक शेकेल बीस गेराको हुन्छ!
- 17 “तर पहिले जन्मेको गाई, भेडा अथवा बाख्राको मोल तिर्नु पर्दैन । यी पशुहरू पवित्र हुन र यिनीहरूको रगत वेदीमा छर्किईन्छ अथवा बोसो पोलिन्छ । यो उपहार आगोमा पोलेर दिइन्छ र यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट पार्छ ।
- 18 तर यी पशुहरूको मासु भने तिम्रो हुनेछ अनि डोलाइने बलिको ह्याकुलो तिम्रो हुनेछ र अरु बलिको दाहिने साँप्रा पनि तिम्रो हुनेछ ।
- 19 मानिसहरूले चढाएको कुनै पनि पवित्र उपहारहरू म, परमप्रभुले तिमीलाई दिनेछु । म तिम्रो छोरा-छोरीहरू र तिमीलाई दिनेछु र यो नियम सदासर्वदाको निम्ति लागू हुनेछ । यो परमप्रभुसित गरिएको करार हो र भङ्ग गर्न सकिँदैन । म यो प्रतिज्ञा तिमी र तिम्रा सन्तानहरूसित गर्छु ।”
- 20 परमप्रभुले हारुनलाई पनि भन्नुभयो, “तिमीले भूमि पाउनेछैनौं । अनि अरु मानिसहरूले झैं तिमीले त्यहाँ केही आफ्नो बनाउनु पाउने छैनौं । म परमप्रभु नै तिम्रो हुनेछु । प्रतिज्ञा गरिएको अनुसार इस्राएली मानिसहरूले जग्गाजमीनहरू पाउनेछन् तर तिम्रो निम्ति म नै उपहार हुँ ।
- 21 “इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूसित भएको प्रत्येक चीजको दशांश मलाई दिन्छन् । यसकारण त्यो एक दशांश भाग म लेवीका सन्तानहरूलाई दिन्छु । यो तिनीहरूले भेट हुने पालमा छँदा त्यहाँ काम गरे बापत पारिश्रमिक हो ।
- 22 तर अन्य मानिसहरू भेट हुने पालको नजीक जानु हुँदैन । यदि गए तिनीहरू मारिनु पर्छ ।
- 23 लेवी मानिसहरू काम गरिरहेको समयमा भेट हुने पालको विरोधमा कुनै पाप कार्य हुन गए त्यस पापको उत्तरदायी तिनीहरू हुनेछन् । यही नियम सदासर्वदाको निम्ति लागू रहनेछ । मैले अरु मानिसहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमि लेवी मानिसहरूले पाउने छैनन् ।
- 24 तर तिनीहरू संग भएको प्रत्येक चीजको दशांश इस्राएली मानिसहरूले मलाई चढाउनेछन् र त्यो दशांश म लेवी मानिसहरूलाई दिनेछु । त्यही कारणले लेवी मानिसहरूको विषयमा मैले यस्तो भने: मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमि तिनीहरूले पाउने छैनन् ।”
- 25 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 26 “लेवी मानिसहरूसित कुरा गर अनि भन, इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूसित भएको प्रत्येक चीजको दशांश मलाई दिनेछन् तर त्यसबाट दशांश उपहार स्वरूप परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ ।
- 27 अनि यो दशांश परमप्रभुको उपहार हो, यो तिमीहरूले कोल अथवा खलाबाट चढाएका बलि झैं हुन् ।
- 28 यस्तै प्रकारले इस्राएली मानिसहरूले तिमीहरूलाई दशांश दिए जस्तै तिमीहरूले पनि परमप्रभुलाई उपहार चढाउनु पर्छ अनि त्यसबाट तिमीहरूले पनि परमप्रभुलाई उपहार दिनु पर्छ अनि यो हारुनलाई दिनु पर्छ ।
- 29 जब इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूको उपहारहरू परमप्रभुलाई दिन्छन्, तिमीहरूले तिमीहरूमा सबै भन्दा असल अनि महापवित्र परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ कारण त्यो सबै उहाँको हुनेछ ।
- 30 “मोशा, लेवी मानिसहरूलाई भन जब तिमीहरूले प्रत्येक असल चीज परमप्रभुलाई चढाउँछौं जे इस्राएली मानिसहरूले दिएका थिए, तब यो सम्झिन्छ कि लेवीहरूको आफ्नै अन्न र अर्धबलि हो ।
- 31 त्यसबाट रहेको अंश तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारले खानेछन् । यो तिमीहरूले भेट हुने पालमा काम गरे वापत मूल्य हो ।
- 32 अनि यदि तिमीहरूले यसको असल सँधै परमप्रभुलाई चढायौं भने तिमीहरू कदापि दोषी हुने छैनौं । तिम्रो आफ्नै निम्ति इस्राएलका मानिसहरू द्वारा चढाएका ती पवित्र उपहारहरूको भाग नलैजाऊ नत्र भने तिमीहरू मर्ने छौं ।”

अध्याय 19

परमपरभुले मोशा र हारुनलाई भन्नुभयो,

- 2 “परमपरभुले दिनु भएको आज्ञाहरूबाट बनिएको नियम यही हो । इस्राएलका मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरूले एउटा एकदमै निष्प्रोट र कहीं दाग नभएको कहिले पनि नजोतिएको रातो गाई ल्याऊन । अनि त्यो गाईले कहिल्यै हलो नजोतेको हुनुपर्छ ।
- 3 तिमीहरूले त्यो गाई एलाजारलाई दिनुपर्छ र उसले त्यस गाईलाई छाउनी बाहिर ल्याउँछ । यो उसको अधि मारिनु पर्छ ।
- 4 त्यसपछि एलाजारले उसको आँलाले केही रगत भेट हुने पालको अधित्तिर सात पल्ट छर्कनु पर्छ ।
- 5 तब उसको सामुन्ने त्यो गाई जलाउनु पर्छ । यसको छाला, मासु, रगत आन्दरा-भुँडी सबै जलाउनु पर्छ ।
- 6 पूजाहारीले देवदारु काठ, हिसप र केही रातो धागो ल्याएर गाई जल्दै गरेको आगोमा फ्याँक्नु पर्छ ।
- 7 त्यसपछि पूजाहारीले आफ्नो लाउने लुगा धोएर नुहाई धुवाई गरी छाउनीमा जानुपर्छ । तर त्यो पूजाहारी साँझसम्म अशुद्ध रहन्छ ।
- 8 त्यो गाई पोल्नेले पनि आफ्नो लुगाहरू धोएर नुहाउनु पर्छ, अनि त्यो पनि साँझसम्म अशुद्ध भईरहन्छ ।
- 9 “केही शुद्ध मानिसले जलाएको कोरेलीको खरानी बटुलेर छाउनी देखि बाहिर विधिपूर्वक शुद्ध पारिएको ठाँउमा राख्नु पर्छ । खरानी इस्राएलका मानिसहरूलाई सफा गर्नका निम्ति पानीसित राखेका थियो । यो पापबलि हो ।
- 10 “त्यो खरानी बटुल्ने व्यक्तिले पनि आफ्नो लुगा-फाटा धोएर साँझ सम्म अशुद्ध रहोस् । “इस्राएलका मानिसहरू तथा तिनीहरूको माझमा बस्ने कुनै पनि विदेशीको निम्ति यो अन्तको नियम हो ।
- 11 एकजना व्यक्ति जसले मुर्दा छुन्छ त्यो सात दिन सम्म अशुद्ध रहन्छ ।
- 12 तेस्रो दिनमा त्यो व्यक्तिले आफैँलाई त्यही पानीले शुद्ध पार्ने छ र सातौँ दिनमा उ शुद्ध हुनेछ । तर यदि व्यक्तिहरू तिनीहरू आफैँ तेस्रो दिनमा शुद्ध भएन भने, तब सातौँ दिनमा पनि शुद्ध हुनेछैन ।
- 13 यदि कुनै व्यक्तिले मुर्दा छुन्छ र आफैँलाई फेरि शुद्ध पार्दैन, त्यसले परमपरभुको पवित्र पाललाई अशुद्ध पार्छ । यसकारण व्यक्ति इस्राएलबाट काटिदिनेछ । जस्तो पवित्र पानी तिनीहरू माथि छर्केको थिएन यसकारण उसको शरीर अशुद्ध रहन्छ ।
- 14 “यदि कुनै मानिस पाल भित्र मरे भने त्यसको नियम यो हो प्रत्येक जो पाल भित्र बस्ने प्रवेश गर्ने र त्यहाँ प्रत्येक नै अशुद्ध हुनेछ र तिनीहरू सात दिन सम्म अशुद्ध रहन्छन् ।
- 15 अनि ढकनी बिनाको प्रत्येक भाँडा अथवा बयम अशुद्ध हुन्छ ।
- 16 यदि कसैले खुल्ला मैदानमाथि लडीरहेको मृत शरीरलाई छुन्छ वा लडाँईमा मारिएको कुनै मुर्दा छुन्छ वा मनुष्यको हड्डी चिहानलाई छुन्छ भने, उनी सात दिनसम्म अशुद्ध रहनेछ ।
- 17 “त्यो अशुद्ध मानिसको निम्ति जलाइएको गाईको खरानी एउटा भाँडामा हाल र त्यसमा बग्दै गरेको पानी यसमा हाल्नु पर्छ ।
- 18 कुनै शुद्ध मानिसले त्यस पानीमा हिसप चोपेर भाँडाहरू र मानिसहरू माथि छर्किनु पर्छ । अनि कसैले हड्डी अथवा चिहान अथवा एउटा मृत शरीर अथवा एउटा युद्धमा मरेको शरीरलाई छोएर अशुद्ध बनाउँछ । भने, त्यो पानी ऊ माथि छर्कनु पर्छ ।
- 19 “त्यस शुद्ध मानिसले अशुद्ध भएको मानिसमाथि तेस्रो र सातौँ दिन छर्किनु पर्छ । यस प्रकार उसले अशुद्ध मानिसहरूलाई सातौँ दिनमा शुद्ध बनाउँछ । त्यो अशुद्ध मानिसले लुगा धोओस् अनि पानीमा नुहाओस् र साँझ सम्म अशुद्ध रहन्छ ।
- 20 “यदि एक जना मानिस जो अशुद्ध भएकहाँ अनि ऊ आफैँ शुद्ध हुँदैन भने त्यस व्यक्तिलाई आफ्नो समुदायबाट बहिष्कार गरियोस् किनभने त्यसले परमपरभुको पवित्र स्थान अशुद्ध पार्यो । शुद्धीकरणको पानी ऊ माथि छर्किएन यसकारण त्यो व्यक्ति अशुद्ध रह्यो ।
- 21 तिनीहरूको निम्ति यो नियम अनन्त रूपले लागु भइरहन्छ । जो व्यक्तिले शुद्धीकरणको पानी छर्किन्छ उसले आफ्नो लुगा-फाटा धुनु पर्छ अनि जुन व्यक्तिले शुद्धीकरणको पानी छुन्छ त्यो व्यक्ति साँझ सम्म अशुद्ध भइरहन्छ ।
- 22 प्रत्येक कुरा त्यो व्यक्तिले छोए अशुद्ध रहन्छ अनि कुनै व्यक्ति जसले त्यसलाई छुन्छ त्यो साँझ सम्म अशुद्ध रहन्छ ।”

अध्याय 20

पहिलो महीनामा इस्राएलका मानिसहरू जीन मरुभूमिमा आइपुगे । मानिसहरू कादेशमा बसे अनि त्यही मरियम मरिन् र त्यही ठाउँमा गाडे ।

2 त्यस ठाँउमा समुदायको निम्ति पानी थिएन यसकारण मानिसहरू मोशा र हारुनलाई आरोप लगाउन भेला भए ।

3 मानिसहरूले मोशासित झगडा गरेर भने, “जब परमप्रभुको अगाडी हाम्रा दाज्यू-भाईहरू मरे, त्यही समय हामी पनि मर्नु पर्थ्यो ।

4 तिमीहरूले किन परमप्रभुको मानिसहरूलाई यस मरुभूमिमा ल्यायो? के हामी र हाम्रो पशुहरूलाई मार्न चाहन्छौ?

5 अनि किन यस्तो खराब ठाँउमा ल्याउन हामीलाई मिश्र देशदेखि अगुवाई गर्यो? यस ठाँउमा अन्न हुँदैन, नेभारा, दाख अनि अनारहरू पनि हुँदैन । अनि यहाँ पिउनको निम्ति पानी पनि छैन ।”

6 यसर्थ मोशा र हारुन मानिसहरूको समुदायबाट भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा गए । तिनीहरूले तिनीहरूको शिर भूँईमा निहुर्याए अनि परमप्रभुको महिमा तिनीहरू सामुन्ने देखा पर्यो ।

7 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

8 “तिमी र तिम्रा दाज्यू हारुनले त्यो लौरो लेऊ र मानिसहरूलाई भेला गर अनि तिनीहरूको सामुन्नेको चट्टानसित बोल । तब चट्टानले तिमीहरूलाई पानी दिनेछ । यसरी मानिसहरू र तिनीहरूको पशुहरूको निम्ति तिमीहरूले चट्टानबाट पानी दिन सक्छौ ।”

9 यसकारण परमप्रभुले उसलाई आज्ञा दिनु भए बमोजिम मोशाले परमप्रभुको अधिबाट लौरो लिए ।

10 त्यसपछि मोशा र हारुनले मानिसहरूलाई चट्टानको सामुन्ने भेला गराए । तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू विद्रोही हो । सुन, के हामीले तिमीहरूको निम्ति यो चट्टानबाट पानी ल्याउनु?”

11 तब मोशाले हात उठाएर त्यस चट्टान माथि दुइ पल्ट आफ्नौ लौरोले हिकाए अनि प्रशस्त पानी बाहिर निस्कयो । मानिसहरू र पशुहरूले पानी पिए ।

12 त्यसपछि परमप्रभुले मोशा र हारुनलाई भन्नुभयो, “इस्राएलका सबै मानिसहरू यहाँ भेला भएका थिए तर तिमीहरूले म प्रति सम्मान देखाएनौ । तिमीहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई त्यो पानी निक्लने शक्तिको श्रोत म हुँ भन्ने देखाएनौ । तिमीहरूले उनीहरूलाई यो देखाएनौ की तिमीहरूले म माथि भरोसा गर्यौ । यसकारण यी समुदायलाई मैले दिन्छु भनेको भूमिमा लैजान अगुवाई गर्न पाउने छैनौ ।”

13 यही ठाँउलाई मरीबाको पानी भनिन्छ जहाँ इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु अघि विद्रोह गरेका थिए अनि परमप्रभुले यहाँ नै इस्राएली मानिसहरूको बीचमा आफू पवित्र हुँ भन्ने देखाउनु भएको थियो ।

14 मोशाले कादेशबाट एदोमको राजाकहाँ यो समाचार पुर्याउन दूतहरू पठाए । तपाईंको भाई इस्राएलले यसो भन्छ, “हामीमाथि आई परेका आपद्हरू तपाईंलाई थाहा छ ।

15 धेरै वर्ष अघि हाम्रा पुर्खाहरू मिश्र देश गएका थिए अनि हामी त्यहाँ धेरै समय सम्म बस्थ्यौ । मिश्र देशका मानिसहरू हामी प्रति निष्ठुर थिए ।

16 तर हामीले परमप्रभुलाई सहायता माग्यौ । परमप्रभुले हाम्रो बित्ति सुन्नु भयो र एउटा स्वर्गदूत हामीकहाँ पठाउनु भयो, परमप्रभुले हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउनु भएको छ । “अहिले हामी तपाईंको सिमाना कादेशमा छौ ।

17 दया गरी हामीलाई तपाईंको भूमि भएर यात्रा गर्न दिनुहोस् । हामी खेत तथा दाखबारी भएर जानेछौ, त्यस ठाँउको कुवाहरूबाट पानी पिउँने छौ, हामी केवल राजमार्गमा हिड्नेछौ, कतै दायो बाया जाने छैनौ । जब सम्म तपाईंको देशमा यात्रा गर्छौ हामी बाटोमा नै रहनेछौ ।”

18 तर एदोमका राजाले उत्तर दिए, “हाम्रो देश भएर तिमीहरू यात्रा गर्न पाउँदैनौ । यदि हिड्ने चेष्टा गरे हामी तरबार लिएर तिमीहरूसित लडन आउनेछौ ।”

19 इस्राएलीहरूले उत्तर दिए, “हामी खाली मूलबाटै भएर मात्र जानेछौ । अनि यदि हाम्रा पशुहरूले कुनै पानी पिए त्यसको मोल तिर्नेछौ । हामी खाली तपाईंको देशको बाटोमा हिड्न चाहन्छौ, हाम्रो निम्ति अरु केही चाहिँदैन ।”

20 तर फेरि एदोमले उत्तर दिए, “हाम्रो देशमा तिमीहरूलाई आउन दिँदैनौ ।” तब एदोमले शक्तिशाली धेरै सेनाहरू भेला पारेर इस्राएलका मानिसहरूसित युद्ध गर्न निस्के ।

21 एदोमले इस्राएलका मानिसहरूलाई आफ्नो भूमिको बाटोबाट यात्रा गर्न दिएनन् तिनीहरू अर्कै बाटो भएर गए ।

22 इस्राएलका सबै मानिसहरूले कादेशबाट होर पर्वत सम्म यात्रा गरे ।

23 होर पर्वत एदोमको सिमाना नजिक थियो । परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

24 “अब हारुन उसको पुर्खाहरूसित मिल्नेछ । तिमी र हारुनले मरीबाको पानीमा मैले दिएको आज्ञा पालन नगरेकोले मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिन्छु भनेको भूमिमा तिमीहरू पस्न पाउने छैनौ ।

25 “अब हारुन र तिनका छोरो एलाजारलाई होर पर्वतमा लिएर आऊ ।

- 26 हारुनको लुगा खोलेर उसको छोरो एलाजारलाई लगाई देऊ । हारुन त्यहाँ पर्वतमा मर्छ र आफ्नो पिता-पुर्खाहरूसित मिल्न जान्छ ।”
- 27 मोशाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे । मोशा, हारुन र एलाजार होर पर्वतमा गए । सबै इस्राएली मानिसहरूले तिनीहरू गएको देखे ।
- 28 मोशाले हारुनको खास लुगाहरू फुकाइदिएर एलाजारलाई लगाई दिए । त्यसपछि हारुन त्यहीं पर्वतमा मरे अनि मोशा र एलाजार पर्वतबाट तल झरे ।
- 29 हारुन मरेको इस्राएलका सबै मानिसहरूले चाल पाए अनि तीस दिनसम्म शोक पालन गरे ।

अध्याय 21

- आ**रादाका कनानी राजा नेगेवमा बस्थे । उनले इस्राएली मानिसहरू अटारीमको बाटो भएर आउँदैछन् भन्ने चाल पाए । यसर्थ तिनी गएर इस्राएली मानिसहरू माथि आक्रमण गरे । तिनले केही मानिसहरूलाई पक्राऊ गरेर कैद गरे ।
- 2 तब इस्राएलका मानिसहरूले विशेष भाकल गरी परमप्रभुलाई पुकारे: “हे परमप्रभु, दया गरी हामीलाई यी मानिसहरूमाथि विजय गराई दिनुहोस् र हामी तिनीहरूको शहरहरू नष्ट पारी दिनेछौं ।”
- 3 परमप्रभुले इस्राएलीहरूको पुकार मान्नु भयो र कनानीहरूलाई जित्न तिनीहरूलाई सहायता गर्नु भयो । इस्राएलीहरूले तिनीहरू र तिनीहरूका शहर सम्पूर्ण ध्वंश पारे । यसर्थ त्यस ठाँउको नाम होर्मा राखियो ।
- 4 इस्राएली मानिसहरू होर पर्वत छोडेर लाल समुद्र जाने बाटोमा हिँड्न लागे । तिनीहरूले एदोम देश वरिपरि जानलाई त्यो बाटो गए । तर मानिसहरू धैर्यहीन भईसकेका थिए ।
- 5 मानिसहरूले परमेश्वर र मोशाको विरोधमा कुरा गरे । तिनीहरूले भने, “यो मरुभूमिमा मर्नुको निम्ति किन हामीलाई मिश्र देशबाट ल्याइयो? कारण यहाँ न त पानी छ न रोटी । तुच्छ खाना अथवा रोटी खाँदा खाँदा वाक्क भई सक्यो ।”
- 6 यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूको माझमा विषालु सर्पहरू पठाईदिनुभयो र तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई डसेर मार्यो । यसरी इस्राएलका धेरै मानिसहरू मरे ।
- 7 मानिसहरू आएर मोशासंग भने, “हामी जान्दछौं परमप्रभु र तपाईंको विरोधमा बोलेर हामीले पाप गर्यौं । परमप्रभुसित प्रार्थना गरेर यी सर्पहरू फर्काउन लगाईदिनु होस् ।” यसकारण मोशाले मानिसहरूको निम्ति प्रार्थना गरे ।
- 8 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “काँसाको एउटा सर्प बनाऊ र खम्बा माथि राख । सर्पबाट डसिएको कुनै व्यक्तिले त्यो खम्बामाथि राखिएको काँसाको सर्पलाई हेर्छ त्यो मर्ने छैन ।”
- 9 यसकारण मोशाले परमप्रभुको आज्ञा मानी एउटा काँसाको सर्प बनाई खम्बामाथि राखे । त्यसपछि जब कुनै व्यक्तिलाई सर्पले टोके उसले त्यो खम्बा माथि राखिएको काँसाको सर्पलाई हेर्थ्यो र त्यो बाँच्छ्यो ।
- 10 इस्राएली मानिसहरूले त्यो ठाँउ छोडे अनि ओबोतमा छाउनी हाले ।
- 11 त्यसपछि तिनीहरूले ओबोतबाट हिँडी मोआबको पूर्वमा रहेको मरुभूमि ऐ अबारीममा छाउनी हाले ।
- 12 तिनीहरूले त्यो ठाँउ पनि छाडी जेरोद बेंसीमा छाउनी हाले ।
- 13 त्यहाँबाट पनि गई अर्नोन नदी पारीको मरुभूमिमा छाउनी हाले । यो नदी एमोरीहरूको सिमानाबाट शुरू हुन्थ्यो । त्यो बेंसीमा मोआब र एमोरीहरू बीचको सिमान थियो ।
- 14 यसकारण परमप्रभुको युद्धको पुस्तकमा यी कुरा लेखिएका छन् । “अनि सूपामा वाहेब अनि अर्नोनको बेंसी
- 15 अनि बेंसीहरूको आरको भिरालोहरू वासस्थान पटिट जो मोआबको सिमानामा अवस्थित छन् ।”
- 16 इस्राएलका मानिसहरू त्यस ठाँउ छाडेर बेओर तिर गए । यस ठाँउमा कूवा थियो र परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “मानिसहरूलाई भेला गरेर ल्याऊ, म तिनीहरूलाई पानी दिनेछु ।”
- 17 तब इस्राएलका मानिसहरूले यो गीत गाए । “हे कूवा पानीसित बग्छ । यस विषयमा गीत गाओ ।
- 18 महान व्यक्तिले यो कूवा खने । महान नायकहरूले यो कूवा खने । तिनीहरूले आफ्नो भारदारहरूसंग हिँड्ने लहुरोहरूले यो कूवा खने । मरुभूमिमा एउटा उपहार रहेको छ ।” यसर्थ मानिसहरूले त्यो कूवाको नाम “मत्ताना” राखे ।
- 19 मानिसहरू मत्तानाबाट नहलीएल गए । त्यसपछि तिनीहरू नहलीएलबाट बामोत गए ।
- 20 बामोतबाट मानिसहरू फेरि मोआब बेंसी गए । यस ठाँउमा पिसगा पर्वतको टुप्पो मरुभूमि माथि देखिन्छ ।
- 21 इस्राएलले आफ्नो केही मानिसहरू एमोरीहरूका राजा सीहोन कहाँ पठाए । ती मानिसहरूले राजालाई भने,
- 22 “हामीहरूलाई तपाईंहरूको देश भएर जान दिनुहोस् । हामी तपाईंको दाखबारीहरू तथा खेतमा पस्ने छैनौं, तपाईंको पोखरीबाट पानी पिउने छैनौं । जब सम्म हामी तपाईंको देशको सिमानामा पुग्दैनौं हामी मूल बाटोमा रहने छौं ।”

- 23 तर सीहोनले इस्राएललाई तिनको राज्यको सिमाना भित्रबाट हिड्नु दिएनन् अनि आफ्ना मानिसहरूलाई भेला पारेर इस्राएललाई मरुभूमिमा आक्रमण गर्न आए । तिनी यससम्म आए अनि इस्राएलीहरूसित लडाईँ गरे ।”
- 24 तर इस्राएलीहरूले तिनलाई तरवारको टुप्पोले घोचेर मारे अनि तिनको भूमि अर्नोन नदीदेखि यब्बोक नदी सम्म कब्जा गरे । तिनीहरूले अम्मोनीहरूको सिमानासम्म मात्र लिएर रोकिए कारण अम्मोनीहरूले आफ्नो सिमाना बलियो गरी सुरक्षा गरेका थिए ।
- 25 यसकारण इस्राएलले एमोरीहरूको सबै शहरहरू कब्जामा लिएर त्यहीँ बस्न शुरू गरे । तिनीहरूले हेशबोन र त्यसको वरिपरिको साना साना शहरहरू पनि आफ्नो अधीनमा लिए ।
- 26 हेशबोन त्यो शहर हो जहाँ अम्मोरीहरूका राजा सीहोन बस्थे । सीहोनले मोआबका राजासित युद्ध गरी तिनको भूमि अर्नोन नदीसम्म कब्जामा लिएका थिए ।
- 27 यसैकारण गाइनेहरूले यो गीत गाउँछन् । तिमीहरू हेशबोन शहरमा आऊ, यो पुर्नस्थापित होस् । सीहोन शहर फेरि बनियोस् ।
- 28 किनभने हेशबोन शहरबाट आगो शुरू भएर एउटा ज्वाला सीहोन शहरबाट शुरू भयो । यसले अर र मोआबलाई ध्वंश पार्यो । यसले अर्नोन माथिका उच्च पर्वतहरू जलायो ।
- 29 ए मोआब तँलाई धिक्कार छ । ए कमोशका प्रजाहरू हो तिमीहरू नष्ट भयौ । यसले आफ्नो छोराहरूलाई भगौटे बनाएर र छोरीहरूलाई कैद गराएर, एमोरीहरूका राजा सीहोनलाई दिएको छ ।
- 30 तर हामीले ती एमोरीहरूलाई जितेका छौं । हेशबोन देखि दीबोनसम्म, ध्वंश भयो, र हामीले मेदेबाको नजीक नोपा सम्म, तिनीहरूको शहरहरू नष्ट पारेका छौं ।
- 31 यसकारण इस्राएलीहरूले एमोरीहरूको भूमि दखल गरे ।
- 32 मोशाले याजेरको शहरमा खूपियाहरू पठाए । मोशाले यसो गरे पछि इस्राएलीहरूले त्यसका वरिपरिका शहरहरू अधीनमा ल्याए अनि एमोरीहरूलाई लखेटे ।
- 33 त्यसपछि इस्राएलीहरू बाशानतिर जाने बाटो लागे । बाशानका राजा ओग आफ्नो सेनाहरू लिएर इस्राएलीहरूलाई भेट्न अघि बढे अनि एदरईमा तिनीहरूसित युद्ध गरे ।
- 34 तर परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो राजासित नडराऊ, म तिमीलाई जिताउनेछु । हेशबोनमा बस्ने एमोरीहरूका राजा सीहोनलाई जुन व्यवहार गरेका थियौ ओगसित पनि त्यही गर । उसको सबै सेनाहरू र भूमि अधीनमा पार ।”
- 35 यसर्थ इस्राएलीहरूले राजा ओग र उसको सेनाहरूलाई परास्त पारे अनि तिनीहरूले उसको छोराहरू, सेनाहरू तथा उसलाई पनि मारेर उसको भूमि अधीनमा लिए ।

अध्याय 22

त्यसपछि इस्राएलीहरूले मोआबको यर्दन मैदानहरूमा यात्रा गरे । यरीहो पारी पट्टि यर्दन नदी नजिकै तिनीहरूले पाल हाले ।

- 2 एमोरीहरूलाई इस्राएलीहरूले गरेको व्यवहार सिप्पोरको छोरो बालाकले देखे ।
- 3 इस्राएलीहरू धेरै संख्यामा भएकोले मोआब डराएका थिए ।
- 4 मोआबले मिद्यानीका बूढा-प्राधानहरूसित कुरा गरे, “हरियो मैदानमा गोरुले घाँस खाएर नष्ट पारे झैं यी धेरै संख्यामा आएका मानिसहरूले हाम्रा वरिपरि भएको प्रत्येक चीज नष्ट पार्नेछन् ।” सिप्पोरको छोरो बालाक त्यस समय मोआबका राजा थिए ।
- 5 बालाकले बओरको छोरा बिलामलाई निमन्त्रण गर्न दूतहरू पठाए जो युफ्रेटिस नदिको नजीकै पातोरमा थिए । तिनीहरूले भने मिश्रबाट एउटा जाति आएका छन् अनि तिनीहरूको छाउनीहरूले सम्पूर्ण भूमि ढाकेको छ । अहिले तिनीहरूले मेरो विपरीतमा छाउनी बसाएका छन् ।
- 6 यसकारण अब आएर मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस्, कारण तिनीहरू म भन्दा बलिया छन् । यदि तपाईँले त्यसो गर्नु भए शायद म तिनीहरूलाई परास्त पार्न सक्छु किनभने, मलाई थाहा छ, जसलाई तपाईँ आशीर्वाद दिनु हुन्छ, उसलाई आशिर्वाद लाग्छ, र जसलाई तपाईँले सराप्नु हुन्छ उसलाई श्राप लाग्छ ।”
- 7 मोआब र मिद्यानका बूढा-पाकाहरू बिलामसंग कुरा गर्न भनी बाटो लागे । तिनीहरूले भविष्यवाणीको निम्ति आफूसित केही पैसा पनि लिएर गए ।
- 8 तिनीहरू बिलामकहाँ आएर बालाकले भनेको कुरा सुनाए । त्यसपछि बिलामले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू आज राती यहीँ बस अनि म तिमीहरूलाई परमप्रभुले मलाई जे भन्नुहुन्छ सो बताउँछु ।” यसर्थ मोआबले पठाएका मानिसहरू

बिलामसित बसे ।

9 सपनामा परमेश्वरले बिलामलाई दर्शन दिनु भयो र भन्नुभयो, “तिमीसित भएका यी मानिसहरू को हुन्?”

10 बिलामले परमेश्वरलाई उत्तर दिए, “मोआबका राजा सिप्पोरका छोरा बालाकले मकहाँ दूतहरू पठाएका छन् ।

11 उनको सन्देश थियो “हेर्नुहोस् यो जाति मिश्रदेशबाट भएको छ र तिनीहरूको छाउनीले देशलाई ढाकी रहेकोछ । अब आउनु होस् र मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस् । यदि तपाईंले त्यसो गारिदिनु भयो भने सायद म तिनीहरूलाई लँडाईमा जितेर धपाउन सकुछु ।”

12 परमेश्वरले बिलामलाई भन्नुभयो, “तिमी तिनीहरूसित नजाऊ, अनि मानिसहरूलाई नसराप किनभने तिनीहरू म द्वारा अशिषित छन् ।”

13 त्यसकारण बिहानै उठेर बालाकद्वारा पठाएका बुढा-पाकाहरूलाई बिलामले भने, “तपाईंहरूको देशमा फर्केर जानुहोस् परमप्रभुले मलाई तिमीहरूसित जानु अनुमति दिनु भएन ।”

14 यसर्थ मोआबका बुढा-पाकाहरू उठेर बालाककहाँ गएर भने, “बिलामले हामीसित आउनु अस्वीकार गरे ।”

15 “एक पल्ट फेरि बालाकले बिलामकहाँ मानिसहरू पठाए । दोस्रो चोटीका बुढा-पाकाहरू पहिलेको भन्दा धेरै ठूला र सम्मानित थिए ।

16 तिनीहरू गएर बिलामलाई भने, “सिप्पोरको छोरो बालाकको भनाई यस्तो छ, दयागरी तपाईं म भए कहाँ आउन तपाईंले आफैँलाई नरोक्नु होस् ।

17 किनभने म तपाईंलाई बडो इज्जत साथ सम्मान चढाउनेछु साथै तपाईंले जे भन्नुहुन्छ म मान्नेछु । दया गरी आउनुहोस् र मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस् ।”

18 तब बिलामले बालाकका मानिसहरूलाई जवाफ दिए, “यदि बालाकले मलाई सुन र चाँदीले भरिएको महल दिए पनि म मेरो परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञाचाहे ठूलो वा सानो होस् नष्ट गर्दिनँ ।

19 यसकारण अरुहरू झैं तिमीहरू पनि आज राती यहि बस् । अनि म हेर्छु परमप्रभुले मलाई केही कुरा भन्नु हुन्छ कि ।”

20 त्यो राती बिलामलाई सपनामा आएर परमेश्वरले भन्नुभयो, “जब यी मानिसहरू तिमीलाई उनीहरूसित लैजान आएका छन्, तिमी उठेर तिनीहरूसित जाऊ, तर म जे भन्छु त्यो मात्र तिमीले गर्नुपर्छ ।”

21 यसकारण बिलामले बिहानै उठेर जीन लगाम कसे । त्यसपछि तिनी ती मोआबबाट आएका बुढा-प्रधानहरू संग गए ।

22 बिलाम गएको देखी परमेश्वर रिसाउनु भयो र उसलाई रोक्न परमप्रभुका स्वर्गदूत बाटोमा उभिए । बिलाम गधामा चढेका थिए अनि तिनका दुईजना सेवकहरू पनि तिनीसित थिए ।

23 जब गधाले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई हातमा तरवार लिएर बाटोमा उभिरहेको देख्यो त्यसले बाटो छाडेर खेततिर गयो । यसर्थ बिलामले त्यस गधालाई बाटोमा फर्काई ल्याउन हिकार्यो ।

24 त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूत दुवै पटिट ढुङ्गाको पर्खाल भएको दुइवटा दाखको खेत बीच साँघुरो बाटोमा उभिए,

25 जब गधाले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई देख्यो त्यो भित्तमा टाँसियो अनि बिलामको खुट्टा पनि चेप्टाइदियो । यसर्थ बिलामले फेरि त्यसलाई हिकार्यो ।

26 त्यसपछि परमप्रभुको स्वर्गदूत अघि बढेर एउटा एकदमै साँघुरो गल्ली जहाँ पसेर दाहिने-देबरे फर्कन नसकिने ठाँउमा उभिए ।

27 परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई देखेर गधा थचक्क बस्यो । बिलाम रिसले चुर भएर त्यसलाई आफ्नो लौरोले बेस्सरी हिकार्यो ।

28 त्यसपछि परमप्रभुले गधालाई मुख खोल्ने अनुमति दिनुभयो र त्यसले बिलामलाई भन्यो, “मैले तपाईंलाई के गर्ने ताकि तपाईंले मलाई यस प्रकारले तीन चोटि हिकार्यो भयो?”

29 तब बिलामले गधालाई भने, “तँले मलाई मूर्ख बनाइस् । यदि मेरो हातमा तरवार हुँदो हो त म तपाईं अहिले मार्ने थिएँ ।”

30 गधाले बिलामलाई उत्तर दियो, “के म तपाईंले आफ्नो जीवन भरि आज सम्म चढेको गधा होइन्? के मैले यस्तो अघि कहिले गरेको थिएँ? बिलामले भने, होइन् ।”

31 त्यसपछि परमप्रभुले बिलामको आँखा खोली दिनुभयो अनि तिनले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई नाङ्गो तरवार लिएर बाटोमा उभिरहेको देखे । तब तिनले आफ्नो शिर निहुर्यो ।

32 तब परमप्रभुको स्वर्गदूतले बिलामलाई भने, “किन तिमीले गधालाई तीन पल्ट हिकार्यौ हेर, म तिमीलाई रोक्नको निम्ति बाहिर आए किनभने तिम्रो यात्रा मेरो आज्ञाको विरुद्धमा छ ।

33 जब गधाले मलाई देख्यो, त्यो तीन पल्ट मबाट तर्कन खोज्यो । यदि यो मबाट नतर्कको भए यो निश्चय थियो कि म तिमीलाई मार्ने थिएँ, तर गधालाई जिउँदै छाडि दिने थिएँ ।”

34 तब बिलामले परमप्रभुका स्वर्गदूतलाई भने, “मैले पाप गरे कारण मैले जानिन कि तपाईं मलाई रोक्नको निम्ति बाटोमा उभिरहनु भएको थियो । तर यदि मेरो यात्रालाई केही नराम्रो ठान्नु हुन्छ भने म घर फर्कन्छु ।”

- 35 तब परमप्रभुको स्वर्गदूतले बिलामलाई भने, “तिमी यी मानिसहरूसित जाऊ, तर म जे भन्छु तिमी त्यो मात्र बोल । यसकारण बिलाम मोआबबाट आएका बूढा-प्रधानहरूसंग गए ।”
- 36 जब बालाकले बिलाम आउँदैछ भनेको सुने, ऊ मोआबी देशको शहरको उत्तरी सिमाना अर्नोन नदीको नजिक उसलाई भेट्न गए ।
- 37 बालाकले बिलामलाई भने, “तपाईं मेरोमा आउनुहोस् भनी निम्तो दिन मैले मानिसहरू पठाएँ? तपाईं किन म भएकहाँ आउनु भएन? के म तपाईंलाई सम्मान गर्न योग्यको छैन?”
- 38 त्यसपछि बिलामले बालाकलाई भने, “हेर । म तिम्बोमा अहिले आएकोछु । म तिमीलाई अहिले नै केही कुरा भन्न सक्छु? म त्यही कुरा मात्र भन्ने छु जो परमप्रभु परमेश्वरले मलाई भन्न लगाउनु हुन्छ ।”
- 39 त्यसपछि बिलाम बालाकसित गए । अनि तिनीहरू किर्यत-हुसोतमा आए ।
- 40 बालाकले गोरुहरू र भेडाहरू बलि चढाए अनि बिलाम र मोआबबाट आएका बूढा-प्रधानहरूलाई निमन्त्रणा गरे र खान दिए जो ऊसित आएका थिए ।
- 41 भोलिपल्ट बिहानै बालाकले बिलामलाई बमोत- बालमा लिएर गए । त्यहाँबाट तिनले इस्राएली मानिसहरूको केही भाग देखे ।

अध्याय 23

- ब**िलामले भने, “यहाँ सातवटा वेदी बनाऊ । अनि सातवटा साँढे र सातवटा भेडा मेरो निम्ति तयार पार ।”
- 2 बालाकले बिलामको इच्छा पुरा गरिदियो । ती दुइजनाले एक-एकवटा साँढे र भेडा प्रत्येक वेदिमा बलि चढाए ।
- 3 त्यसपछि बिलामले बालाकलाई भने, “तिम्बो होमबलिको पछिल्लि तिमी उभिनु अनि म कही जान्छु । शायद परमप्रभुले मलाई भेट्नु हुन्छ होला । उहाँले मलाई जे देखाउनु हुन्छ म तिमीलाई भन्नेछु ।” यसर्थ तिनी एउटा पर्वतको शिखरमा गए ।
- 4 परमेश्वर बिलामलाई भेट्न आउनुभयो अनि उनले परमेश्वरलाई भने, “मैले सातवटा वेदी बनाएकोछु र एउटा साँढे र एउटा भेडा बलिको निम्ति प्रत्येक वेदिमा चढाइएको छ ।”
- 5 तब परमप्रभुले बिलामलाई उसले के भन्नु पर्ने बताउनु भयो, “बालाककहाँ फर्क र उसलाई यो भन ।”
- 6 यसर्थ बिलाम बालाककहाँ फर्के । त्यहाँ बलाक आफूले चढाएको बलिको नजिकै अन्य मोआबका मुख्य व्यक्तिहरूसित उभिरहेका थिए । तब बिलामले यी कुराहरू भने:
- 7 बालाक, मोआबका राजाले मलाई यहाँबाट अरामको पूर्वोत्तर पर्वतहरूमा लगे । बालाकले मलाई भने, “आऊ मेरो निम्ति याकूबलाई शराप । आऊ इस्राएलका मानिसहरूको विरोधमा बोल ।”
- 8 कसरी म केही कुरालाई सरापनु जसलाई परमेश्वरले सरापेको छैन; कसरी म कसैको विरुद्धमा बोल्नु जसलाई परमप्रभुले विरोध गर्नु भएको छैन ।
- 9 म पर्वतबाट ती मानिसहरूलाई देख्छु, म तिनीहरूतिर अग्लो पर्वतबाट हेर्छु, तिनीहरूले एकान्तमा बस्छन्, तिनीहरू आफैलाई जातिहरू मध्येको एक जाति भनी सोच्दैनन् ।
- 10 याकूबका मानिसहरूलाई कसले गन्न सक्छन्? तिनीहरूको संख्या धूलोको कण जत्तिकै असंख्य छ । तिनीहरूका चार भागको एक भाग पनि कसैले गन्न सक्तैन । मेरो आत्मा अलस मृत्यु पाओस्, मेरो जीवन तिनीहरूको झैँ खुशीयालीमा अन्त होस् ।”
- 11 त्यसपछि बालाकले बिलामलाई भने, “तपाईंले मलाई के गर्नु भयो? मैले तपाईंलाई मेरा शत्रुहरूलाई सरापन ल्याए तर तपाईंले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो ।”
- 12 बिलामले उत्तर दिए, “म परमप्रभुले भन्नु भएको वचन मात्र बोल्नु होशियार रहनु पर्छ ।”
- 13 त्यसपछि बालाकले उसलाई भने, “तपाईं मसंग यता अर्को ठाँउमा आउनु, जहाँबाट ती मानिसहरूलाई अझ वेशी संख्यामा देख्न सक्नु हुन्छ । तपाईंले तिनीहरू सबैलाई देख्न सक्नुहुन्न खाली एक भाग मात्र देख्न सक्नुहुन्छ । त्यहाँबाट तपाईंले मेरो पक्षमा सरापनु होस् ।”
- 14 तब बालाकले बिलामलाई पिसगा पर्वतको चोटीमा भएको सोफीमको खेतमा लगे अनि त्यहाँ बालाकले सातवटा वेदी बनाई एउटा साँढे र एउटा भेडा प्रत्येक वेदिमा बलि दिए ।
- 15 तब बिलामले बालाकलाई भने, “यो वेदी नजिक तिमी बस । म परमेश्वरलाई भेट्न त्यस ठाँउमा जान्छु ।”
- 16 यसर्थ बिलामलाई परमप्रभुले भेट्नु भयो अनि बिलामले के भन्नु पर्ने बताई दिनुभयो । परमप्रभुले भन्नुभयो, बालाककहाँ जाऊ अनि यसो भन ।
- 17 यसकारण बिलाम बालाकभए कहाँ गए । बालाक होमबलि को छेउमा उभिरहेको थियो उसले अन्य मोआबका बूढा-

प्रधानहरुसित बलि चढाए बालाकले सोधे, “परमप्रभुले के भन्नुभयो?”

18 बिलामले आगमवाणी दिए: “उठ बालाक अनि म जे भन्छु सुन; सिप्पोरका छोरो, बालाक मेरो कुरा सुन,

19 परमेश्वर मानिस हुनुहुन्न, यसर्थ उहाँ मर्नुहुन्न, परमेश्वर मानव हुनुहुन्न, यसर्थ उहाँको निर्णय परिवर्तन हुँदैन। यदि परमप्रभुले भन्नुहुन्छ-केही गर्छु, तब उहाँले गर्नुहुन्छ। यदि परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नु भए, प्रतिज्ञाको कुरो पूर्ण गर्नुहुन्छ।

20 परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ती मानिसहरुलाई आशीर्वाद देऊ, परमप्रभुले तिनीहरुलाई आशीर्वाद दिनु भएकोछ, यसर्थ म त्यो बदलाउन सक्तिन।

21 परमेश्वरले याकूबका मानिसहरुमा कुनै तरुटी पाउनु भएन, इसराएलका मानिसहरुमा परमेश्वरले पाप देख्नु भएन। परमप्रभु तिनीहरुका परमेश्वर हुनुहुन्छ, अनि उहाँ तिनीहरुको साथ हुनुहुन्छ। ती महान राजा तिनीहरुसित हुनुहुन्छ।

22 परमेश्वरले ती मानिसहरुलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भयो तिनीहरु जंगली साँढे झै बलिया छन्।

23 याकूबका मानिसहरुलाई परास्त गर्ने अर्को कुनै शक्ति छैन। कुनै यस्तो उपाए छैन कि इसराएलका मानिसहरुलाई रोक्न सकोस्। याकूब र इसराएली मानिसहरुको विषयमा, मानिसहरु भन्दछन्, ‘परमेश्वरको महान सृष्टिलाई हेर!’

24 मानिसहरु सिंह झैँ बलिया छन् सिंह झैँ लडछन्। अनि आफ्नो शत्रुलाई परास्त नपारे सम्म त्यो सिंह विश्राम गर्दैन। अनि त्यो सिंहले विश्राम नै लिंदैन जब सम्म आफ्नो शत्रु ती मानिसहरुको रगत पिउँदैन।”

25 बालाकले बिलामलाई भने, “आज देखि, तिमी मानिसहरुलाई आशिष अथवा सराप दिनु हुदैन।”

26 बिलामले उत्तर दिए, “मैले तिमीलाई अघि नै भने कि परमप्रभुले जे भन्न लगाउनु हुन्छ म त्यो मात्र भन्छु।”

27 तब बालाकले बिलामलाई भने, “अब मसंग आउनु होस् अर्को ठाँउमा। हुन सक्छ परमेश्वर खुशी भएर ती मानिसहरुलाई सरापन अनुमति दिनुहुन्छ।”

28 यसर्थ बिलामलाई बालाकले पोर पर्वतको चुचुरामा लगे। यहाँबाट मरुभूमि देखिन्थ्यो।

29 बिलामले भने, “सातवटा वेदी बनाऊ। त्यसपछि वेदीमा बलिको निम्ति सातवटा साँढे र सातवटा भेडाहरु तयार पार।”

30 बालाकले ठीक पारे अनि वेदीहरुमा ती साँढे र भेडाहरु बलि चढाए।

अध्याय 24

जब बिलामले चाल पाए कि परमप्रभु इसराएलीहरुलाई आशीर्वाद दिनमा खुशी हुनुहुन्छ, तिनले आफ्नो जादु टुनाहरु प्रयोग गरेनन्, तर तिनी मरुभूमि तिर फर्केर हेरे।

2 जब बिलामले मरुभूमि तिर हेरे तिनले इसराएली मानिसहरुलाई आफ्नो-आफ्नो कुल गरि छाउनीहरुमा बसेको देखे। त्यसपछि परमेश्वरको आत्मा तिनीभित्र आयो।

3 अनि बिलामले यो आगमवाणी दिए: “यो समाचार बओरका छोरो बिलामबाट हो। म ती चीजहरुको विषयमा भन्दैछु जो म स्पष्ट देख्छु।

4 म यो वाणी परमेश्वरबाट सुन्छु। परमेश्वर सर्वशक्तिमानले जे देखाउनु भयो मैले त्यो देखें। म जो स्पष्ट देख्छु त्यो विनम्र भई भन्छु।

5 “हे याकूबका मानिसहरु हो तिमीहरुका पालहरु कति सुन्दर छन्। हे इसराएलका बासिन्दाहरु हो! तिमीहरुका छाउनीहरु कति राम्रा छन्।

6 तिमीहरुको पालहरु नदी किनारका बगैँचाहरु जस्तै एकै पंक्तीमा रोपिएका ताडका रुखहरु फैलिए जस्तै, परमप्रभुले रोप्नु भएको घिउकुमारी जस्तै, पानी नेरको देवदारहरु जस्तै फैलिएका छन्।

7 तिनीहरुका बाल्टीहरु पानीले भरिएर पोखिनेछन्। अनि तिनीहरुका बीउहरुले प्रशस्त पानी पाउने छन्। तिनीहरुका राजा अगाग भन्दा ठूलो हुनेछ, अनि तिनीहरुको राज्य बढनेछ।

8 “परमेश्वरले तिनीहरुलाई मिश्रदेशबाट ल्याउनु भयो, तिनीहरुको निम्ति जङ्गली साँढेको सीँड जस्तै शक्तिशाली हुनुहुन्छ। ती इसराएलीहरुले आफ्नो शत्रुहरुलाई निल्नेछन् र तिनीहरुको हड्डी फुटेर चूर पर्नेछ अनि तिनीहरुलाई आफ्नो बाणहरुले छेड्नेछ।

9 “विश्राममा तिनीहरु सिंह झैँ सुत्नेछन् अनि सिंह झैँ-तिनीहरुलाई कसले बिउँझाउने? “तिनीहरुलाई आशिर्वाद दिने आशीर्षित हुन् अनि तिनीहरुलाई सरापने श्रापित हुन्।”

10 बिलामसित बालाक रिसाएर हात पकिडएर, तिनले बिलामलाई भने, “मैले तिमीलाई मेरा शत्रुहरुलाई सरापन बोलाएको थिएँ तर तिमीले तिनीहरुलाई तीन पल्ट आशीर्वाद दियौ।

11 अब तिमी झट्टै आफ्नो घरमा जाऊ। मैले भनेको थिएँ कि म तिमीलाई ठूलो सम्मान दिनेछु, तर परमप्रभुले तिमीलाई सम्मान पाउनुबाट बञ्चित गराउनु भयो।”

- 12 बिलामले बालाकलाई भन्यो, “के मैले तिम्रा दूतहरूलाई भनेको थिईनँ ।
- 13 ‘यदि बालाकले सुन र चाँदीले परिपूर्ण महल दिए पनि म परमप्रभुको आज्ञा विरुद्ध केही गर्दिनँ?’ म त्यही गर्छु जो परमप्रभुले भन्नुहुन्छ ।
- 14 अब म आफ्नो घरमा फर्केर जान्छु । तर म तिमीलाई चेतावनी दिन्छु कि यी इस्राएलका मानिसहरूले तिमी र तिम्रा मानिसहरूलाई भविष्यमा के गर्नेछन्, सुन ।”
- 15 तब बिलामले यी कुराहरू भने: “यो बओरको छोरो बिलाम जसले आफ्नो आखाँले सफासंग देख्न सक्छ,
- 16 कसले परमेश्वरको वचन सुन्न सक्छ अनि कसले सर्वउच्च परमेश्वरबाट ज्ञान प्राप्त गर्न सक्छ? सर्वशक्तिमान परमेश्वरले यो कुराहरू देखाउनु भयो त्यो मैले देखें । म नम्रता पूर्वक तपाईंलाई भन्छु के म स्वच्छ देख्छु ।
- 17 “म परमप्रभुलाई देख्न सक्छु, तर अहिले होइन, म उहाँलाई देख्न सक्छु, तर नजीकबाट होइन । एउटा राजा तारा जस्तै याकूबको वंशबाट आउनेछ, इस्राएलका मानिसहरूबाट एक जना शासक जन्मनेछ । मोआबी मानिसहरूको त्यस शासकले टाउको किच्चयाउनुहुनेछ अनि शेतको वंशनै ध्वंश पार्नु हुनेछ ।
- 18 इस्राएलको शत्रु सेईरको भूमि इस्राएलको दखलमा हुनेछ, एदोमको भूमि पनि तिनीहरूकै दखलमा रहनेछ जब इस्राएलले बहादुरी देखाउनेछ ।
- 19 “याकूबको वंशबाट शासक आउनेछ, र त्यस शहरमा बाँचेकाहरूलाई ध्वंश पार्नेछ ।”
- 20 बिलामले अमालेकी मानिसहरूलाई हेरेर अगमवाणी दिए: “राष्ट्रहरूमा अमालेक सबै भन्दा शक्तिशाली हो । तर ध्वंश हुनेछ अमालेक पनि ।”
- 21 तब बिलामले कनानी मानिसहरूलाई हेरेर अगमवाणी बोले: “चट्टानमा बनिएको गुँड जस्तै तिमीहरू सुरक्षित छौ ।
- 22 तर केनीहरू पनि ध्वंश पारिनेछन् जब अशूरले तिमीहरूलाई कैदी बनाउँनेछ ।”
- 23 बिलामले तब फेरि अगमवाणी बोले: “हाय! को जीवित रहन सक्छ जब परमेश्वरले यस्तो गर्नु हुन्छ?
- 24 जहाजहरू किर्तीमको किनारबाट आउनेछन् र तिनीहरूले अशूर र एबरलाई परास्त पार्नेछन् । तर तिनीहरू पनि ध्वंश गराइनेछन् ।”
- 25 त्यसपछि बिलाम उठेर घर फर्के अनि बालाक पनि आफ्नो बाटो लागे ।

अध्याय 25

शिक्तीममा जब इस्राएलीहरू बस्दै थिए, त्यति बेला इस्राएली पुरुषहरूले मोआबी स्त्रीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राख्न थाले ।

- 2 मोआबी स्त्रीहरूले तिनीहरूलाई आफ्नो पूजा आजामा भाग लिन बोलाए । यसर्थ तिनीहरूले आफ्नो देवताहरूलाई चढाएको बलिहरू इस्राएली मानिसहरूले खाए अनि ती देव-देवताहरू पूज्नु थाले ।
- 3 यसरी इस्राएलीहरूले पोरको बाल-देवता पूज्नु थाले । यसकारण परमप्रभु तिनीहरूसित क्रोधित हुनु भयो ।
- 4 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यो मानिसहरूका सबै नायकहरूलाई बोलाऊ र तिनीहरूलाई परमप्रभु अघि लगेर सामान्य जनसाधारणको सामुन्ने झुण्डाई देऊ । त्यस पछि परमप्रभु इस्राएलका मानिसहरूसित रिसाउनु हुनेछैन ।”
- 5 मोशाले इस्राएलका न्यायकर्तालाई भने, “तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो परिवार समूहमा त्यस्ता व्यक्तिको खोज्नु पर्छ जसले मानिसहरूलाई पोरको बाललाई झूटा देवतालाई पूज्नु प्रोत्साहन दिए । तब तिमीहरूले त्यस्ता मानिसहरूलाई मार्नुपर्छ ।”
- 6 जति बेला मोशा अनि इस्राएली समूह भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा भेला भएका थिए त्यति बेला एक इस्राएली पुरुषले एउटी मिद्यानी स्त्रीलाई उसको पालमा ल्यायो । त्यो मोशा तथा अन्य सबै इस्राएली मानिसहरूले देखिरहेका थिए । तिनीहरू रुन थाले ।
- 7 हारूनको नाति एलाजारका छोरो पीनहासले त्यसरी एउटी स्त्रीलाई पालभित्र लगेको देख्यो । यसर्थ पीनहासले सभा त्यागेर आफ्नो भाला बोकेर ।
- 8 त्यस इस्राएली व्यक्तिलाई पछ्याउँदै पालभित्र गयो । त्यसपछि पालभित्रै त्यस स्त्री र इस्राएली पुरुषको शरीरमा भाला रोपी मारी दियो । त्यस बखतमा त्यहाँ इस्राएलीहरू महामारीको प्रकोपमा थिए अनि जब पीनहासले ती दुइजनालाई मार्यो त्यो महामारी थामियो ।
- 9 त्यस महामारीको प्रकोपमा 24,000 मानिसहरू मरे ।
- 10 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

- 11 “एलाजारको छोरो पूजाहारी हारुनको नाति पीनहासले इस्राएलका मानिसहरूलाई मेरो क्रोधबाट बचायो । उसले यो काम गर्यो किनभने ऊ मेरो सम्मानको रक्षा गर्न उत्सुक थियो । यसकारण क्रोधित हुँदा इस्राएलका मानिसहरूलाई मारे ।
- 12 यसकारण पीनहासलाई भनिदेऊ, म ऊसित शान्तिको करार राख्नेछु ।
- 13 शान्तिको सम्झौता यो हो: ऊ अनि उसका आउने भावि सन्तान सदा सर्वदाको निम्ति पूजाहारीहरू भई रहनेछन् । किनभने ऊ मेरो सम्मानको रक्षा गर्न उत्सुक थियो र उसले इस्राएली मानिसहरूलाई प्रायश्चित्त गरायो ।”
- 14 जो व्यक्ति मिद्यानी स्त्रीसित मर्यो । त्यो थियो शिमोन कुल परिवारको प्रमुख सालूको छोरो जिम्री ।
- 15 त्यो मर्ने स्त्रीको नाम सूरकी छोरी कोजबी थिई । सूर मिद्यानी वंश घरानाको मुखिया थियो ।
- 16 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 17 “मिद्यानी मानिसहरूसित शत्रु भई तिनीहरूलाई परास्त गर ।
- 18 किनभने छल गरेर झुटा देवता पूजन लगाई, मिद्यानका मुखियाकी छोरी कोजबी जो पोर घटनाको कारणले इस्राएलीहरूमा महामारीले सताएको वखतमा मारिएकी थिई, यसकारण तिमीहरू तिनीहरूको शत्रु बने ।”

अध्याय 26

त्यो डरलाग्दो महामारी पछि परमप्रभुले मोशा र पूजाहारी हारुनको छोरो एलाजारलाई भन्नुभयो,

- 2 “सम्पूर्ण इस्राएली मानिसहरूको समुदायमा जो बीस वर्ष अथवा वेशी उमेरका छन् । तिनीहरूलाई गन र तिनीहरूलाई लडाँईमा जान उपयुक्त हुने परिवार अनुसार सूची बनाऊ ।”
- 3 यसकारण मोशा र पूजाहारी एलाजारले तिनीहरूसित यरीहोको पारी यर्दन नदीको नजिक मोआबको मैदानमा कुरा गरे । “तिनीहरूले भने,
- 4 “इस्राएलका सबै मानिसहरू जो बीस वर्ष भन्दा माथिको छ सबैको गन्ती गर, परमप्रभुले मोशा र इस्राएलीहरूलाई आज्ञा गर्नु भए जस्तो जो मिश्रबाट बाहिर आए ।”
- 5 रुबेन इस्राएलको जेठो छोरो हो । रुबेनका सन्तान यस प्रकारले छन्;हनोकबाट हनोकीहरूको कुलसमूह, पल्लूबाट पल्लूहरूको कुल समूह,
- 6 हिस्रोनबाट हिस्रोनीहरूको कुलसमूह, कर्मीबाट कर्मीहरूको कुल समूह ।
- 7 रुबेनहरूका कुलका कुलसमूह यिनीहरू नै थिए । मानिसहरूको जन संख्या 43,730 थियो ।
- 8 पल्लूका छोरो एलीआब थिए ।
- 9 एलीआबका छोराहरू नमूएल, दातान र अबीराम थिए । यी तिनै दातान र अबीराम हुन् जसलाई समुदायबाट चुने अनि तिनीहरू नै मोशा र हारुनको विरोधमा गए । जब तिनीहरूले परमप्रभुको विरोध गरे दातान र अबीराम कोरहको अनुयायीहरूको वीचमा थिए ।
- 10 अनि पृथ्वी चर्किएर मुख बायो अनि कोरह र तिनीहरूलाई निल्यो । जब कोरहको अनुयायीहरू मरे अनि जब 250 जना मानिसहरूलाई आगोले भस्म पार्यो मानिसहरूलाई चेतावनीको निम्ति एउटा दृष्टान्त भयो ।
- 11 तर कोरहका छोराहरू मरेनन् ।
- 12 कुलसमूह अनुसार शिमोनको सन्तानहरू यी नै हुन्;नमूएलबाट नमूएलको कुलसमूह, यामीनबाट यामीनीहरूको कुलसमूह, याकीनबाट याकीनीको कुलसमूह,
- 13 जेरहबाट जेरहीहरूको कुलसमूह, शाऊलबाट शाऊलहीहरूको कुलसमूह,
- 14 शिमोनहरूका कुलका कुलसमूहहरू यी नै थिए । तिनीहरूमा जम्मा 22,200 मानिसहरू थिए ।
- 15 तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार गादको कुलसमूह यस प्रकारको थियो:सपोनबाट सपोनीहरूको कुलसमूह, हाग्वैबाट हाग्वैहरूको कुलसमूह, शूनीबाट शूनीहरूको कुलसमूह,
- 16 ओजनीबाट ओजनीहरूको कुलसमूह, एरीबाट एरीहरूको कुलसमूह,
- 17 अरोदाबाट अरोदाहरूको कुलसमूह अरेलीबाट अरेलीहरूको कुलसमूह भए ।
- 18 गादाहरूको कुलका कुलसमूहहरू यस प्रकारका थिए र तिनीहरूको जन संख्या 40, 500 थियो ।
- 19 यहूदाका छोराहरू एर र ओनान थिए र तिनीहरू कनान देशमा मरे । तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार यहूदाको सन्तान यस प्रकारको थियो:शेलहबाट शेलानीहरूको कुलसमूह, पेरेसबाट पेरेसीहरूको कुलसमूह, जेरहबाट जेरहातीहरूको कुलसमूह भए ।

- 21 पेरेसका सन्तानहरु यस प्रकारका थिए: हेस्रोनाबाट हेस्रोनीहरुको कुलसमूह, हमूलबाट हमूलीहरुको कुलसमूह ।
- 22 यहूदाको कुलका कुलसमूहहरु यही हो र तिनीहरुको जम्मा जन-संख्या 76,500 थियो ।
- 23 तिनीहरुको कुलसमूह अनुसार इसाकाकारको सन्तान यस प्रकारको थियो: तोलाबाट तोलाहीहरुको कुलसमूह, पुवाबाट पुवाहीहरुको कुलसमूह ।
- 24 याशूबबाट याशूबीहरुको कुलसमूह, हिमरोनबाट हिम्रोनीहरुको कुलसमूह ।
- 25 इसाकाकारको कुलका कुलसमूहहरु यही हो र तिनीहरुको जनसंख्या 64,300 थियो ।
- 26 तिनीहरुको कुलसमूह अनुसार जबूलनको सन्तान यस प्रकारको थियो: सेरेदबाट सेरेदीहरुको कुलसमूह, एलोनबाट एलोनीहरुको कुलसमूह, यहलेलबाट यहलेलीको कुलसमूह भए ।
- 27 जबूलनको कुलका कुलसमूहहरु यही हो र तिनीहरुको जनसंख्या 60,500 थियो ।
- 28 यूसुफका मनश्शे र एप्पैम नाम गरेका दुई जना छोराहरु थिए ।
- 29 मनश्शेबाट भएका सन्तानहरु यिनीहरु नै हुन्माकीरबाट माकीरी कुलसमूह, (माकीर गिलादका बाबु थिए) गिलादबाट गिलादीहरुको कुलसमूह,
- 30 गिलादबाट भएका सन्तानहरु: ईएजरेबाट ईएजेरीहरुको कुलसमूह, हेलेकबाट हेलेकीहरुको कुलसमूह,
- 31 अस्तरीएलबाट अस्तरीलीहरुको कुलसमूह, शेकेमबाट शेकेमीहरुको कुलसमूह,
- 32 शमीदाबाट शमीदीहरुको कुलसमूह, हपेरबाट हपेरीहरुको कुलसमूह
- 33 सलोफाहद हपेरका छोरो थिए । यिनीबाट कुनै छोरो जन्मेन तर छोरीहरु मात्रै जन्मे । शलोफाहदका छोरीहरु थिए महला, नोआ, होग्लाह, मिल्का अनि तिसा ।
- 34 मनश्शेको कुलको कुलसमूहहरु यस प्रकारको छ । तिनीहरुको जन संख्या 52,700 थियो ।
- 35 एप्पैमको कुलसमूह यस प्रकार छ: शूतेलहबाट शूतेलहीहरुको कुलसमूह, बेकेरबाट बेकेरीहरुको कुलसमूह, तहनबाट तहनीहरुको कुलसमूह ।
- 36 शूतेलहका कुलसमूह यस प्रकारका थिए: एरानबाट एरानीहरुको कुलसमूह ।
- 37 एप्पैमको कुलका कुलसमूहहरु यस प्रकार थिए अनि तिनीहरु को जन-संख्या 32,500 थियो । यूसुफको कुल कुलसमूहहरु तिनीहरु नै हुन् ।
- 38 बिन्यामीनका कुलसमूहहरु यिनीहरु हुन्: बेलाबाट बेलाही कुलसमूह, अशबेलबाट अशबेलीहरुको कुलसमूह, अहीरामबाट अहीरामीहरुको कुलसमूह,
- 39 शूपामबाट शूपामीहरुको कुलसमूह हूपामबाट हूपामीहरुको कुलसमूह भए ।
- 40 अर्द र नामन बेलाका छोराहरु हुन्; अर्दबाट अर्दीहरुको कुलसमूह, नामानबाट नामानीहरुको कुलसमूह भए ।
- 41 बिन्यामीनको कुलका कुलसमूहहरु यिनीहरु नै थिए । तिनीहरुको जन-संख्या 45,600 थियो ।
- 42 दानका कुलसमूह यिनीहरु हुन्; सूहामबाट सूहामीहरुको कुलसमूह
- 43 दानको कुलका कुलसमूहहरु यिनीहरु नै थिए अनि सबै सूहामीहरुको जन-संख्या 64,400 थियो ।
- 44 आशेरको कुलसमूहहरु यस प्रकार थिए: यिमनाहबाट यिमनानीहरुको कुलसमूह, यिशवी बाट यिशवीहरुको कुलसमूह, बेरीयहबाट बेरीयाहरुको कुलसमूह,
- 45 बेरीयाहबाट यी परिवारहरु थिए: हेबेरबाट हेबेरीहरुको कुलसमूह, मल्कीएलबाट मल्कीएहरुको कुलसमूह ।
- 46 (आशेरको सेरह नाम गरकी छोरी थिई) ।
- 47 कुलसमूह अनुसार आशेरकुलका यही कुलसमूहहरु थिए र तिनीहरुको जन-संख्या 53,400 थियो ।
- 48 कुलसमूह अनुसार नप्तालीबाट यी कुलसमूहहरु थिए: यहसेलबाट यहसेलीहरुको कुलसमूह, गुनीबाट गुनीहरुको कुलसमूह
- 49 येसेरबाट येसेरीहरुको वंश शिल्लेमबाट शिल्लेमीहरुको कुलसमूह ।
- 50 कुलसमूह अनुसार नप्ताली कुलका कुलसमूहहरु यिनीहरु नै थिए अनि यिनीहरुको जन-संख्या 45,400 थियो ।
- 51 यसर्थ इस्राएली मानिसहरुको जन-संख्या 6,01,730 थियो ।
- 52 परमपरभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 53 “यी मानिसहरु माझ भूमि वितरण गरिन्छ र तिनीहरुलाई दिइन्छ । यसरी ती सबै गन्तीमा परेका मानिसहरु प्रत्येकले प्रशस्त भूमि पाउनेछन् ।
- 54 ठूलो परिवारले धेरै र सानो परिवारले कम्ती गरी भूमि पाउनेछन् । तिनीहरुलाई दिइएको भूमि गन्ती गरिएका मानिसहरु

बराबर हुनेछ ।

55 तर कसले कुन इलाका पाउने हो त्यो चिन्ता द्वारा निर्णय गरिनेछ अनि आफ्ना पुर्खाका कुल अनुसार नाममा तिनीहरू आफ्नो इलाका निर्धारित हुनेछ ।

56 प्रत्येक कुल समूहको अंश चिन्ता द्वारा निर्धारण गरिनेछ । ”

57 कुलसमूह अनुसार गन्ती गरिएका लेवीकुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै हुन् । गेशोनबाट गेशोनीहरूको कुलसमूह कहातबाट कहातीहरूको कुलसमूह मरारीबाट मरारीहरूको कुलसमूह भए ।

58 लेवी कुलको कुलसमूहहरू यी नै हुन् । लिब्नीहरूको कुलसमूह, हेब्रोनीहरूको कुलसमूह, महलीहरूको कुलसमूह, मूशीहरूको कोरहीहरूको कुलसमूह । कहात अम्रामका पिता थिए ।

59 अम्रामकी पत्नीको नाम योकेबेद थियो अनि तिनी लेवी कुलसमूहकी थिइन् । तिनी मिश्रदेशमा लेवी कुलमा जन्मेकी थिइन् । अनि योकेबेल अम्रामका निम्ति, हारुन, मोशा र मरियमलाई जन्माइन् ।

60 हारुन नादाब, अबीहू, एलाजार अनि इतामारका पिता थिए ।

61 तर नादाब र अबीहू परमप्रभुको अघि अनुमति नभएको आगोमा बलि चढाएको कारणले मरे ।

62 एक महीना र अधिक उमरेका पुरुष गन्दा लेवीहरूको संख्या 23,000 थियो । तिनीहरू मानिसहरूसित गनिएनन कारण तिनीहरूले इस्राएलका मानिसहरूसित भूमिमा अंश पाएनन् ।

63 यी मानिसहरूको गन्ती मोशा र पूजाहारी एलाजारले गरेका थिए । मोशा र एलाजार पूजाहारीले इस्राएली मानिसहरूको गन्ती यरीहोको पारी यर्दन नदीको किनार मोआबको मैदानमा गरेका थिए ।

64 धेरै दिन अघि सिनै मरुभूमिमा मोशा र हारुनले जुन इस्राएली मानिसहरूको गन्ती गरेका थिए तिनीहरू मरिसके अनि तिनीहरूमा कोही पनि जीवित थिएनन् ।

65 किन? किनभने तिनीहरू मरुभूमिमा मर्छन भनी परमप्रभुले भन्नु भएको थियो । तिनीहरू मध्ये बाँचेकाहरू हुन् यपुन्नेको छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशू ।

अध्याय 27

सेलोफादका पाँच जना छोरीहरू थिए (सेलोफा हेपेरको छोरा थिए, हेपेर गिलादका छोरा थिए, गिलाद माकीरका छोरा थिए, माकीर मनश्शेका छोरा थिए र मनश्शे यूसुफका छोरा थिए । तिनीहरूको नाम यस प्रकारको थियो: महला, नोआ होग्ला, मिल्का र तिसा ।

2 तिनीहरू भेट हुने पालमा मोशा, पूजाहारी एलाजार, नायकहरू र सारा इस्राएली समुदायको सामुन्ने उभिएर भने,

3 “हाम्रा पिता मरुभूमिमा मर्नुभयो । उहाँ कोरहका अनुयायीहरू जो परमप्रभुको विरुद्धमा गए, तिनीहरूसित हुनु हुँदैन थियो । उहाँ पुत्रहीन हुनुहुन्थ्यो र आफ्नै पापले मर्नुभयो ।

4 उहाँको छोरो थिएन भन्दैमा किन उहाँको नाम आफ्नो वंशमा रहँदैन? हामीलाई पनि हाम्रो पिताको दाज्यू-भाईहरूको बराबरमा जमीन दिनुहोस् । ”

5 यसर्थ मोशाले यो मामिला परमप्रभु अघि राखे ।

6 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

7 “सेलोफाकी छोरीहरूले गरेको बित्ति न्यायसंगत छ र तिनीहरूले आफ्नो पिताको दाज्यू-भाईहरूसितै जमीनको अंश पाउनु पर्छ । यसर्थ जुन जमीन तिमीले तिनीहरूको पितालाई दिने थियो त्यो जमीन तिनीहरूलाई देऊ ।

8 “इस्राएलका मानिसहरूको निम्ति यो नियम बनाएर राख, ‘यदि पुत्रहीन व्यक्ति मरे उसको सबै सम्पत्ति उसकी छोरीहरूले पाउनेछन् ।

9 उसकी छोरी पनि नभएको खण्ड त्यो सम्पत्ति उसको आफ्नो दाज्यू-भाईले पाउनेछ ।

10 फेरि यदि उसको दाज्यू-भाई नभएको खण्डमा उसको काका-बडा-बाबुले पाउनेछ ।

11 उसको काका-बडा-बाबुहरू पनि नभएको खण्डमा उसको सम्पत्ति आफ्नो साख्खै आफन्तहरूले पाउनेछन् । इस्राएलका मानिसहरूमा यो नियम रहन्छ । यो आज्ञा परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको हो । ”

12 त्यस पछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यर्दन नदीको मरुभूमिको पहाडमा जाऊ । त्यहाँ तिमीले मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिन लागेको भूमि देखेछौ ।

13 त्यो भूमि देखे पछि तिम्रो दाज्यू हारुन जस्तै तिमी पनि मर्नेछौ ।

14 किनभने, सीनैको मरुभूमिमा मानिसहरूले पानीको निम्ति मसंग माग्दा तिमीले मेरो आज्ञा उलघन गरेका थियौ ।

तिनीहरूको सामुन्ने तिमीले मलाई सम्मान राखेनौ ।” (यो घटना सीनै मरुभूमिमा कादेश नजिकको मरीबाको पानीहरूमा भएको थियो ।)

15 मोशाले परमप्रभुलाई भन्नुभयो,

16 “परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मानिसहरूले के सोचिरहेकाछन् चाल पाउनु हुन्छ । हे परमप्रभु । म प्रार्थना गर्छु कि यी मानिसहरूको निम्ति एउटा मानिस अगुवा चुनिदिनु होस् ।

17 म प्रार्थना गर्छु कि तपाईंले एउटा मानिस अगुवा चुनिदिनु होस् ताकि उसले यी मानिसहरूलाई यस भूमि देखि नयाँ भूमिमा अगुवाई गरेर लानेछ । त्यसो भए परमप्रभुका मानिसहरू गोठाला बिनाका भेंडाहरू जस्ता हुनेछैनन् ।”

18 त्यसकारण परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यहोशू नूनको छोरो यी मानिसहरूका नयाँ अगुवा हुनेछन् । ऊसित आत्माको ज्ञान छ तिम्रो हातहरू उसको शिर माथि राखेर उसलाई अगुवा झैं नियुक्त गर ।

19 तिनलाई पूजाहारी एलाजार अनि सारा मानिसहरूको अधि राख र अगुवा बनाऊ ।

20 “उसलाई अधिकार देऊ यसकारण इस्राएलका सम्पूर्ण समुदायले उसलाई सुन्ने छ ।

21 यदि यहोशूले कुनै विषयमा निर्णय लिनु परे तिनी पूजाहारी एलाजार कहाँ जानेछन् अनि एलाजारले परमप्रभुको उत्तर जान्नेको निम्ति ऊरीम प्रयोग गर्नेछन् । त्यस पछि यहोशू र अन्य सबै इस्राएलीहरू परमप्रभुको आज्ञा अनुसार चल्नेछन् । यदि उहाँ भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरू युद्धमा जाऊ,’ तब युद्धमा जानेछन् र यदि तिमीहरू, ‘घरमा जाऊ’ भनि भन्नु हुन्छ भने, ‘तब तिनीहरू घर जानेछन् ।”

22 परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशाले गरे । उनले यहोशूलाई इस्राएलका सारा समुदाय तथा पूजाहारीको सम्मुख उभ्याए ।

23 त्यसपछि यहोशू माथि मोशाले हात राखे अनि परमप्रभुले तिनलाई दिनु भएको आज्ञा दिए ।

अध्याय 28

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई यो आज्ञा देऊ । मेरो बलिहरू ल्याउनु निश्चय होऊ आगो द्वारा चढाउने मेरो भोजन मिठो बासना आउने उपहार सही समयमा चढाऊ ।

3 अनि तिनीहरूलाई भन, “प्रत्येक दिन नियमित रूपमा एक वर्षे दुइवटा निष्खोट थुमाहरू निरन्तर होमबलि चढाउनु पर्छ ।

4 एउटा थुमा बिहान र अर्को एउटा घाम अस्ताइ सकेपछि तर अँध्यारो हुन अघि चढाउनु पर्छ ।

5 अन्नबलिको निम्ति हीनको एक पावा भद्राक्षको तेलमा मिसाएको एपको दशौं भाग मसिनो पीठो पनि चढाउनु पर्छ ।”

6 परमप्रभुको निम्ति मीठो वास्ना आउने बलि नियमित रूपले सीनै पर्वतमा दिन थालिएको हो ।

7 एउटा थुमासित हीनको एक पावा गरेर अर्घबलि पनि दिनुपर्छ । त्यो पेय उपहार चाँहि पवित्र स्थानमा परमप्रभुलाई चढाऊ ।

8 त्यसपछि गोधूली बेलामा दोस्रो थुमासित अन्न बलि र अर्घबलि परमप्रभुलाई सन्तुष्ट पार्न सुगन्धित वासाना आउने उपहार झैं चढाऊ ।”

9 “विश्रामको दिनमा पनि एक वर्षे निष्खोट दुइवटा थुमा, एपको दश खण्डको दुई खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो अर्घबलिसित चढाऊ ।

10 नियमित रूपमा चढाउने गरेको दैनिकबलिसित विश्रामको दिनमा पनि होमबलि गर ।” मासिक बैठक

11 “प्रत्येक महीनाको पहिलो दिन वथानबाट दुइवटा जवान गोरूहरू, एउटा भेंडा एक वर्ष सातवटा थुमाहरू होमबलिमा तिमीहरूले चढाउनु पर्छ । ती सबै बलिमा चढाइएका पशुहरू एकदमै निष्खोट हुनु पर्छ ।

12 प्रत्येक साँढेसित तेलले मुछेको एपको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो अनि प्रत्येक भेडासित तेलले मुछेको एपको दश खण्डको दुई खण्ड अन्नबलिको निम्ति र

13 प्रत्येक थुमासित तेलमा मुछेको एपको दश खण्डको एक खण्ड मसिनो पीठो अन्नबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ ।

14 प्रत्येक गोरूको निम्ति आधा हीन दाखरस, प्रत्येक भेडाको निम्ति हीनको तीन खण्डको एक खण्ड र प्रत्येक थुमाको निम्ति हीनको चार खण्डको एक खण्ड अर्घबलि स्वरूप दाखरस चढाउनु पर्छ । वर्षको प्रत्येक महीनाको हरेक औंसीमा चढाउनु पर्ने होमबलि यही हो ।

15 होमबलिको अर्घबलि अतिरिक्त तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा बोका पनि चढाउनु पर्छ ।

16 “पहिलो महीनाको चौधौं दिन परमप्रभुको निम्ति निस्तार चाड मनाऊ ।

17 त्यही महीनाको पन्ध्रौं दिनमा अखमिरी रोटी सात दिन सम्म खाने शुरु हुन्छ ।

- 18 यो चाडको पहिलो दिन एउटा विशेष सभा राखियोस् । त्यसदिन तिमीहरूले केही काम गर्नु हुँदैन ।
- 19 त्यस समयमा तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति होमबलि चढाउनेछौ, त्यस होमबलिमा दुइवटा बहर एउटा भेंडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू हुनुपर्छ । तिनीहरू सबै निष्खोट हुनु पर्छ ।
- 20 तिनीहरूसित प्रत्येक साँढेसित तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड, मसिनो पीठो, भेडासित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड मसिनो पीठो,
- 21 र सातवटा थुमाहरूसित प्रत्येकको एपाको दश खण्डको एक खण्ड गरी मसिनो पीठोको अन्नबलि चढाउनु पर्छ ।
- 22 तिनीहरूलाई प्रायश्चित्त गर्नका निम्ति पापबलिको लागी एउटा बाख्रा बलि चढाउनु पर्छ ।
- 23 तिमीहरूले प्रत्येकदिन बिहान दिने बलिहरूको अतिरिक्त यी बलिहरू चढाउनु पर्छ ।
- 24 “यस्तै प्रकारले मिठो सुगन्धीत उपहार परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउन होमबलि र अन्नबलि चढाउनु पर्छ । बलिहरू मानिसहरूको निम्ति भोजन हुनेछ । यो बलि प्रत्येक दिन चढाइने होमबलि र अर्घबलिको अतिरिक्त हो ।
- 25 “सातौँ दिन तिमीहरूले आफ्नो कुनै कार्य नगर्नु र त्यसदिन एउटा विशेष सभा राख्नु ।
- 26 “अगौँटे फलहरूको दिनहरूमा, सातौँ दिनका चाडहरूमा, तिमीहरूले परमप्रभुलाई नयाँ अन्नको बलि चढाउनुपर्छ त्यस दिन तिमीहरूले एउटा पवित्र सभा बोलाउनुपर्छ । तर त्यसदिन तिमीहरूले कुनै कार्य गर्नुहुँदैन ।
- 27 तिमीहरूले परमप्रभुलाई मिठो सु-गन्धले खुशी पार्नको निम्ति दुइवटा बहर, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू होमबलि चढाउनु पर्छ ।
- 28 प्रत्येक बाछासित तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो भेडासित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड मसिनो पीठो,
- 29 अनि सातवटा थुमाहरू प्रत्येकको निम्ति एपाको दश खण्डको एक खण्ड मसिनो पीठो अन्नबलि चढाउनु पर्छ ।
- 30 तिमीहरूको प्रायश्चित्तको निम्ति एउटा बोको पनि बलि चढाउनु ।
- 31 तिमीहरूले नित्य चढाउने होमबलि र अन्नबलि वाहेक यी बलिहरू र अर्घबलि पनि चढाउनु पर्छ । बलि चढाइने पशुहरू एकदमै निष्खोट हुनु पर्छ ।

अध्याय 29

- “**स**ातौँ महीनाको पहिलोदिन तिमीहरूको निम्ति एउटा विशेष सभा डाकिनु पर्छ । त्यस दिन तिमीहरूले कुनै अरु परिश्रम गर्नु हुँदैन । त्यो दिन तिमीहरूको निम्ति तुरही बजाउने दिन हुन्छ ।
- 2 तिमीहरूले एउटा बाछा बथानबाट, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू परमप्रभुलाई मिठो सुगन्ध दिने होमबलि चढाउने छौ । यी पशुहरू सबै निष्खोट हुनुपर्छ ।
- 3 परमप्रभुलाई अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो साँढेसित, एपाको दश खण्डको दुई खण्ड भेडासित,
- 4 अनि एपाको दश खण्डको एक खण्ड गरी सातवटा थुमाहरूमा प्रत्येक थुमाहरूसित चढाउनु पर्छ ।
- 5 तिमीहरूले एउटा बाख्रा तिम्रो पाप प्रायश्चित्त गर्नका निम्ति बलि चढाउ ।
- 6 ती औसीको बलिहरू प्रत्येक महिनाको निम्ति चढाइने बलिहरू र तिनीहरूको साथमा चढाइने अन्नबलि, प्रत्येक दिन चढाइने बलिहरू र तिनीहरूको साथमा चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलि देखि वाहेक हुन् । यी बलिहरू नियम रूपमा हुनु पर्छ र यी बलिहरू आगोद्वारा चढाइनु पर्छ र सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्द तुल्याउनेछ ।
- 7 “सातौँ महीनाको दशौँ दिन त्यहाँ तिमीहरूको निम्ति एउटा विशेष सभा हुनेछ । त्यस दिन तिमीहरू उपवास बस्नु पर्छ अनि कुनै काम गर्नु हुँदैन ।
- 8 परमप्रभुको निम्ति मगमग सुगन्धित वास्नाको रूपमा एउटा बाछा एउटा भेडा अनि सातवटा एक वर्षे थुमाहरू होमबलिमा चढाइनुपर्छ । ती पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट रहनु हुँदैन ।
- 9 अनि तिमीहरूले त्यो होमबलिको साँढेसित तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो, भेडासित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो,
- 10 अनि सातवटा थुमाहरूमा प्रत्येकको एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो चढाउनुपर्छ ।
- 11 पापबलिको निम्ति तिमीहरूले एउटा बोका पनि चढाउनुपर्छ । यो बलि चाँहि प्रायश्चित्त बलिको अतिरिक्त हो र नियमित रूपले चढाएको दैनिक अन्नबलि र अर्घबलिको पनि अतिरिक्त हो ।
- 12 “सातौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन तिमीहरूले एउटा विशेष सभा राख्नु अनि त्यसदिन कुनै दैनिक काम नगर्नु । परमप्रभुको

सम्मानमा सात दिनसम्म उत्सव मनाउनु ।

13 तिमीहरूले बथानबाट तेहरवटा बहर गोरु दुइवटा भेडा र एक वर्षे चौधवटा थुमाहरू परमपरभुको निम्ति मगमग सुगन्धित वास्ना बनाउनलाई होमबलि चढाउनुपर्छ । यी पशुहरू निष्खोट हुनुपर्छ ।

14 यो होमबलिसित एपाको दश खण्डको तीन खण्ड तेलसित मुछेको मसिनो पीठो प्रत्येक जवान साँढेसित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड तेलसित मिसिएको मसिनो पीठो प्रत्येक भेडासित

15 र प्रत्येक थुमासित एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेलसित मुछेको मसिनो पीठो होमबलि चढाउनु पर्छ ।

16 यसैसित पापबलिको निम्ति एउटा पाठो पनि चढाउनुपर्छ । यो नित्य चढाउने होमबलि र अन्नबलिको अतिरिक्त हो ।

17 “उत्सवको दोस्रो दिन तिमीहरूले बाहरवटा बहर गोरु, दुइवटा भेडाहरू र एक वर्षे चौधवटा थुमाहरू बलि चढाउनुपर्छ । यी बलि दिइने पशुहरूमा कुनै खोट नहोस् ।

18 तिमीहरूले यी साँढे, भेडाहरू तथा थुमाहरूसित यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार सही परिमाणको अन्नबलि तथा अर्घबलि पनि चढाउनु पर्छ ।

19 तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ । यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि र यससित चढाउने अन्नबलि र अर्घबलिको अतिरिक्त हो ।

20 “उत्सवको तेस्रो दिन तिमीहरूले एघारवटा बहर गोरु, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ । यी चढाउने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनुहुँदैन ।

21 तिमीहरूले यी बहर, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनु पर्छ ।

22 पाप बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ । यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि र त्यससित चढाउने अन्न बलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो ।

23 “उत्सवको चौथो दिन तिमीहरूले दशवटा बहर गोरु, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ । यी चढाउने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन ।

24 तिमीहरूले यी बहर गोरु, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनुपर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनुपर्छ ।

25 पापबलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनुपर्छ । यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि र त्यससित चढाउने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो ।

26 “उत्सवको पाँचौँ दिन तिमीहरूले नौवटा बाछा, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ । यी चढाउने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन ।

27 तिमीहरूले यी बाछा, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनु पर्छ ।

28 पापबलिको निम्ति एउटा बोका पनि चढाउनु पर्छ । यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि र त्यससित चढाउने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो ।

29 “उत्सवको छौँटौँ दिन तिमीहरूले आठवटा बाछा, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ । यी बलि चढाउने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन ।

30 तिमीहरूले यी बाछा, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउने पर्छ ।

31 पापबलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ । यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि, त्यससित चढाउने अन्नबलि तथा पेयबलिको अतिरिक्त हो ।

32 “उत्सवको सातौँ दिन तिमीहरूले सातवटा बाछा, दुइवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ । यी बलि चढाउने पशुहरू निष्खोट हुनु पर्छ ।

33 तिमीहरूले यी बाछा, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनु पर्छ ।

34 पाप-बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ । यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि, त्यसित चढाउने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो ।

35 “उत्सवको आठौँ दिनमा एउटा विशेष सभा हुनेछ । त्यस दिन तिमीहरूले परिश्रमको कार्य गर्नुहुँदैन ।

36 त्यस दिन तिमीहरूले परमपरभुलाई मीठो वास्नाले खुशी तुल्याउनको निम्ति एउटा बाछा, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ । ती बलि चढाउने पशुहरूमा कुनै खोट हुनुहुँदैन ।

- 37 यी बाछा, भेडा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनुपर्छ ।
- 38 तिमीहरूले पाप बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनुपर्छ । यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि, त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो ।
- 39 “विशेष उत्सवहरूमा होमबलि, अन्नबलि, अर्घबलि तथा मेलबलि तिमीहरूले परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ । यो बलि तिमीहरूले चढाउनु खोजेको कुनै विशेष बलि तथा कुनै भाकल बलिको अतिरिक्त हो ।”
- 40 परमप्रभुले मोशालाई आज्ञादिनुभए अनुसार तिनले सबै कुराहरू इस्राएली मानिसहरूलाई बताए ।

अध्याय 30

मोशाले इस्राएलीहरूका कुलनायक व्यक्तिहरूलाई भने परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएको कुराहरू यही हुन्:

- 2 “जब एकजना व्यक्तिले परमप्रभुलाई केही चढाउँछु भनी विशेष शपथ गर्छ अथवा परमप्रभुको नाममा केही गर्छु भनी वाचा बन्धन गर्छ भने उसले त्यो शपथ अथवा वाचा बन्धन खेर फाल्नु हुँदैन । उसको मुखबाट निस्केको वचन पुरा गर्ने पर्छ ।
- 3 “तर केही जवान स्त्री तिनको बाबुको घरमा रहँदा नै परमप्रभुलाई केही चढाउँछु भनी विशेष भाकल गरेकी छे अथवा परमप्रभुको नाममा केही गर्छु भनी वाचा बन्धन खाएकी भए ।
- 4 र उसको बाबुले सुनेर पनि केही आपत्ति नगरे उसले त्यो आफ्नो भाकल अथवा वाचा बन्धन पुरा गर्नेपर्छ ।
- 5 तर यदि तिनका बाबुले यसको बारेमा सुने भने र उनलाई त्यसो गर्नबाट रोके भने, उनले प्रतिज्ञा गरेको कुरा पूरा गर्नु पर्दैन । किनभने उनको बाबुले उनलाई मनाही गरे र परमप्रभुले उनलाई क्षमा दिनेछन् ।
- 6 “अनि यदि तिनी एउटा पतिसित विवाह गरेकी छिन् अनि यस्तो केही गर्ने शपथ अथवा प्रतिज्ञा बनाइन् भने ।
- 7 अनि यदि तिनका पतिले यस विषयमा सुनेर र तिनलाई रोक्दैनन् भने, तिनले तिनका भाकलहरू अथवा वाचाहरू गर्नु पर्छ ।
- 8 तर उसको लोग्नेले कुनै दिन चाल पाएर विरोध गरे उसको भाकल अथवा वाचा बन्धन भङ्ग हुन्छ अनि परमप्रभुले पनि उसलाई क्षमा दिनुहुन्छ ।
- 9 “विधवा अथवा आफ्नो पतिसित छुटानाम गरेकी स्त्रीले प्रत्येक भाकल वा शपथ पूरा गर्नु नै पर्छ ।
- 10 “तर कुनै विवाह भएकी स्त्रीले आफ्नो पतिको घरमा आएर भाकल गर्छे वा वाचा बन्धन खान्छे
- 11 अनि उसको लोग्नेले चाल पाएर पनि कुनै विरोध नगरे तब उसको सबै शपथ वा वाचा बन्धन पूरा गर्नुपर्छ ।
- 12 तर यदि उसको लोग्नेले चाल पाएर उसले विरोध गरे उसको शपथ वा वाचा बन्धन त्यहीँ अवैध हुन्छ । उसको लोग्नेले विरोध गरेकोले परमप्रभुले उसलाई क्षमा गर्नुहुनेछ ।
- 13 पतिले उसकी पत्नीलाई उसको विरोध गरेर भङ्ग पनि गराउनु सक्छ ।
- 14 यदि पत्नीले गरेको शपथ वा खाएको वाचा बन्धनको विषय लोग्नेले चाल पाएर पनि त्यस दिन विरोध नगरे त्यस स्त्री आफ्नो शपथ वा वाचा बन्धनको प्रत्येक चीज पूरा गर्नु पर्छ । कारण उसले चाल पाएर पनि विरोध गरेको छैन ।
- 15 तर पत्नी गरेको शपथ वा वाचा बन्धन चाल पाएर पतिले भङ्ग गरी दिन्छ भने शपथ वा वाचा बन्धन भङ्ग गरिदिएकोमा उत्तरदायी तिनको लोग्ने हुनेछ ।”
- 16 लोग्ने-पत्नी तथा विवाह पूर्व आफ्नो आमा-बाबुको घरमा बसेकी जवान केटीको विषयमा परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको नियमहरू यिनीहरू नै हुन् ।

अध्याय 31

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

- 2 “मिद्यानीहरूले इस्राएलीहरू माथि गरेको अन्यायमा तिनीहरूलाई दण्ड देऊ । त्यस पछि, मोशा, तिमी तिम्रा पिता-पुर्खाहरूसित मिल्न जानेछौ ।”
- 3 यसर्थ मोशाले मानिसहरूलाई यसो भने, “मिद्यानीहरूसित बदला लिन युद्ध गर्नको निम्ति तिमीहरूले आफ्नो मानिसहरूबाट सेनाहरू तयार पार ।
- 4 इस्राएलीहरूको प्रत्येक कुलबाट एक हजार मानिसहरू निकाल्नु पर्छ ।
- 5 इस्राएलीहरूको बाह्र कुलहरूबाट बाह्र हजार सेनाहरू हुनेछन् ।”

- 6 मोशाले बाहर हजार इस्राएलीहरू युद्धमा पठाए । तिनले पूजाहारी एलाजारको छोरो पीनहासलाई पनि तिनीहरूसित पठाए । पीनहासले आफूसित पवित्तर चीजहरू युद्ध-ध्वनी तथा तुरहीहरू लिएर गए ।
- 7 परमप्रभुको आज्ञा बमोजिम इस्राएली सेनाहरू मिद्यानी मानिसहरू विरुद्ध लडे । तिनीहरूले त्यस अञ्चलमा भएका प्रत्येक मिद्यानी पुरुषलाई मारे ।
- 8 तिनीहरूले एवी, रेकेम, सूर, हूर र रेवा गरी पाँच जना मिद्यानी राजाहरू मारिदिएर बोरको छोरो बिलामलाई पनि तिनीहरूले मारे ।
- 9 इस्राएली मानिसहरूले मिद्यानी स्त्रीहरूलाई र बाल-बच्चाहरूलाई कैद गरे अनि तिनीहरूको सबै सम्पत्ति, सबै गाई-वस्तु तथा भेडाहरू पनि लगे ।
- 10 तिनीहरूले मिद्यानीहरूको गाँउ-वस्ती तथा शहरहरू पनि जलाई दिए ।
- 11 इस्राएलीहरूले तिनीहरूको मानिस तथा पशुहरू मोशा, पूजाहारी एलाजार अनि
- 12 इस्राएली अरु मानिसहरूकहाँ ल्याए । युद्धमा तिनीहरूले जे जति लिए सबै इस्राएलीहरूको छाउनीमा ल्याए । इस्राएली मानिसहरूको छाउनी मोआबको यर्दन बेंसीमा थियो । त्यो यरीहोदेखि पारी यर्दन नदीको पूर्वपट्टि थियो ।
- 13 तब मोशा पूजाहारी एलाजार तथा इस्राएली प्रमुख व्यक्तिहरू छाउनीबाट बाहिर ती सेनाहरूलाई भेट्न गए ।
- 14 मोशा इस्राएली एक हजार सेनाका सेनापति र एक सय सेनाका सेनापतिहरूसित जो युद्धबाट फर्केका थिए अत्यन्तै क्रोधित भएका थिए ।
- 15 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यी स्त्रीहरूलाई तिमीहरूले किन जिउँदो राख्यौ?”
- 16 छुट्टानाम भएका स्त्रीहरूले बिलामको उपदेश अनुसार इस्राएलीका मानिसहरूलाई यी स्त्रीहरूले परमप्रभु देखि टाढा गराउन प्रभावित गराएका थिए । यही कारणले मानिसहरूमा विपत्ति पनि आइलागेको थियो ।
- 17 यसकारण ती सबै बालकहरूलाई मार र ती पुरुषहरूसित सहवास भएका सबै स्त्रीहरूलाई मार ।
- 18 तर शारीरिक सम्बन्ध नगरेका कन्ये केटीहरूलाई तिमीहरूको निम्ति राख ।
- 19 तिमीहरू सात दिन सम्म छाउनी बाहिर रहनु पर्छ । तिमीहरू मध्ये प्रत्येक व्यक्ति अथवा तिमीहरूका कैदीहरू जसले कुनै व्यक्तिलाई मारेको छ अथवा मरेको लाश छोएको छ उसले आफैँलाई तेस्रो दिन र सातौँ दिनमा शुद्ध पार्नुपर्छ ।
- 20 तिमीहरूले प्रत्येक लुगा, छालाले बनिएको प्रत्येक चीज, बाख्राको भुत्लाले बनिएको प्रत्येक चीज तथा काठले बनिएको प्रत्येक चीज सबै शुद्ध पार्नुपर्छ ।”
- 21 त्यसपछि पूजाहारी एलाजारले युद्धमा गएका सबै सेनाहरूलाई भने, “परमप्रभुले मोशालाई यस्तो आज्ञा गर्नु भएको छ,
- 22 सुन, चाँदी, काँसो, फलाम, जस्ता र सीसा चीजहरू
- 23 आगोलाई प्रतिरोध गर्ने प्रत्येक कुरालाई आगो प्रयोग गरेर शुद्ध पार्नु पर्छ अनि यसलाई शुद्धीकरणको पानीले शुद्ध गर्नुपर्छ, तब यो शुद्ध हुनेछ । तिमीहरूले प्रत्येक कुरालाई पानीसित अवश्यै शुद्ध गर्नु पर्छ त्यो आगोले प्रतिरोध गर्ने सकिदैन ।
- 24 सातौँ दिनमा आफ्नो लुगा-फाटाहरू धुनु पर्छ अनि तिमीहरू शुद्ध हुनेछौ । त्यसपछि तिमीहरू छाउनीभित्र पर्स्नु ।”
- 25 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 26 “पूजाहारी एलाजार सारा समुदायका प्रधानहरू र तिमीले सबै कैदीहरू, पशुहरू र सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका सबै चीजहरू गन ।
- 27 तब युद्धमा गएका सेनाहरू र अरु बाँकी इस्राएली मानिसहरू माझ भाग लगाऊ ।
- 28 मानिस, गाई-वस्तु, भेडा र गधा यी सब सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका प्रत्येक पाँच सय चीजहरूबाट परमप्रभुको निम्ति एउटा कर हिसाबमा राख ।
- 29 तिनीहरूको अंशको आधा अंश यी चीजहरू लिएर परमप्रभुको निम्ति भेटी स्वरूप पूजाहारी एलाजारलाई देऊ ।
- 30 प्रत्येक पचास चीजहरूबाट (जो मानिसहरू गाईहरू, गधाहरू, भेडा र अन्य पशुहरूलाई समिलित गर्छ) आधा भाग इस्राएलीहरूलाई दिएकाबाट एउटा लिएर लेवीहरूलाई देऊ जसले परमप्रभुको पवित्तर पालको हेर चाह गर्छ ।”
- 31 परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार मोशा र पूजाहारी एलाजारले इस्राएली सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका समानहरू वितरण गरे ।
- 32 इस्राएली सेनाहरूले युद्धबाट यी पशु र मानिसहरू ल्याएका थिए: भेडा 6,75,000,
- 33 गाई-गोरू 72,000,
- 34 गधा 61,000 अनि
- 35 स्त्रीहरू 32,000 । यी स्त्रीहरू हुन् जसले पुरुषसित शारीरिक सम्बन्ध राखेका थिएनन् ।

- 36 ती सेनाहरू जो युद्धमा गएका थिए तिनीहरूले 3,37,500 भेडाहरू पाए ।
- 37 तिनीहरूले आफ्नो भागबाट 675 वटा भेडाहरू परमप्रभुलाई चढाए ।
- 38 तिनीहरूले पाएका 36,000 गाई-गोरुहरूबाट परमप्रभुलाई 72 वटा कर हिसाबमा चढाए ।
- 39 तिनीहरूले 30,500 गधाहरू पाए र यसबाट परमप्रभुलाई 61 वटा कर हिसाबमा चढाए ।
- 40 तिनीहरूले 16,000 स्त्रीहरू पाए र यसबाट परमप्रभुलाई 31 जना कर हिसाबमा चढाए ।
- 41 परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भए झैं मोशाले यी सब उपहारहरू परमप्रभुको निम्ति पूजाहारी एलाजारलाई दिए ।
- 42 युद्धमा गएका सेनाहरूले ल्याएको सम्पत्तिबाट मोशाले बाँडेको इस्राएली मानिसहरूको आधा भाग यस्तो थियोः
- 43 भेडा 3,36,500,
- 44 गाई-गोरु 36,000,
- 45 गधा 30,500,
- 46 स्त्रीहरू 16,000 ।
- 47 यसरी इस्राएली मानिसहरूको भागमा परेका पशु र मानिसहरूबाट प्रत्येक पचासमा एउटा गरी लिएर मोशाले परमप्रभुको पवित्र पालको रक्षा गर्ने लेवीहरूलाई दिए । परमप्रभुको आज्ञा बमोजिम मोशाले यसो गरे ।
- 48 त्यसपछि एक हजार इस्राएली सेनाका कप्तानहरू र एक सय सेनाका कप्तानहरू मोशाकहाँ आए ।
- 49 तिनीहरूले मोशालाई भने, “हामी तपाईंका सेवकहरूले हाम्रा अधीनमा रहेका सबै सेनाहरू गन्थौ तिनीहरू मध्ये हामीले कसैलाई पनि गुमाएौं ।
- 50 हामीले सुनका चीजहरूः पैरा, बाला, छाप, औंठी, कुण्डल र बाजूहरू त्यो हामीले हाम्रो परमप्रभुलाई उपहार जस्तै परमप्रभुको अघि हाम्रो आफ्नै प्रायश्चित्तको निम्ति चढायौ ।”
- 51 मोशा र एलाजारले तिनीहरूबाट सुनको गहनाहरू थापे ।
- 52 ती सबै एक हजार सेनाहरूका र एक सय सेनाहरूका कप्तानहरूले चढाएको सुनको ओजन 16,750 शेकेलथियो ।”
- 53 सेनाहरू मध्ये प्रत्येकले आफ्नो निम्ति केही चीजहरू लिएका थिए ।
- 54 यसर्थ मोशा र पूजाहारी एलाजारले परमप्रभु अघि इस्राएली मानिसहरूको स्मृति चिन्ह स्वरूप ती सुनको गहनाहरू एक हजार र एक सय सेनाहरूका कप्तानहरूबाट लिएर भेट हुने पालमा राखे ।

अध्याय 32

- रू**बेन र गाद वंशका मानिसहरूको धेरै धेरै गाई-वस्तुहरू थिए । यसर्थ जब तिनीहरूले याजेर र गिलादको भूमि देखे तिनीहरूले ती ठाउँहरू पशुपालनको निम्ति उपयुक्त सम्झे ।
- 2 यसर्थ रूबेन र गाद कुलका मानिसहरू मोशा, पूजाहारी एलाजार तथा इज्राएली मानिसहरूको प्रधानहरूकहाँ गई भने,
- 3 “अतारोत, दीबोन, याजेर, निम्रा, हेसबोन, एलाले, सबाम, नबो अनि बओन
- 4 जुन भूमि परमप्रभुले इस्राएली मानिसहरूको निम्ति जित्नु भएको थियो, ती भूमिहरू पशु पालनको निम्ति उचित रहेकोले र हामी तपाईंको सेवकहरूकहाँ गाई-वस्तु धेरै भएकोले ।
- 5 यदि तपाईं हामीसित खुशी हुनुहुन्छ भने ती भूमिहरू हामीलाई दिइयोस् । हामी यर्दन नदी पारी जानु नपरोस् ।”
- 6 मोशाले रूबेनका मानिसहरू र गादका कुल समूहलाई भने, “तिमीहरूका दज्यू-भाइहरू युद्धमा जानु पर्छ । जब तिमीहरू यहाँ सदा सर्वदा बस्दा?”
- 7 यर्दन नदी पारी परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिन चहानु भएको भूमिमा जानलाई किन तिमीहरू इस्राएली मानिसहरूलाई निरुत्साहित पार्न चेष्टा गरिरहेकाछौ?
- 8 तिमीहरूका बाबुहरूले पनि त्यसै गरेका थिए जति बेला मैले तिनीहरूलाई कादेश-बर्नेबाट त्यो भूमिको जाँच गर्न पठाएको थिएँ ।
- 9 तिनीहरू एश्कोल बेंसी सम्म पुगे अनि त्यो भूमिको निरीक्षण पनि गरे तर तिनीहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई परमप्रभुले दिनु भएको भूमिमा जान हतोत्साहित बनाए ।
- 10 यसर्थ ती मानिसहरूसित परमप्रभु रिसाउनु भयो र शपथ गर्नु भयो कि,
- 11 ‘बीस अनि बीस भन्दा वेशी उमेर पुगेका मानिसहरू जो मिश्रबाट आएका छन् तिनीहरूलाई मैले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिन्छु भनी शपथ गरेको भूमि देख्न पाउने छैनन् ।

- 12 किनभने कनज्जी, यपून्नेका छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशू बाहेक तिनीहरू कसैले पनि मलाई पूर्ण रूपले विश्वास गरेनन् । यपून्नेका छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशूले मात्र मलाई विश्वास गरे ।’
- 13 “इस्राएली मानिसहरूसित परमप्रभु क्रोधित हुनुभयो र उहाँको नजरमा ती मानिसहरू जसले दुष्टता देखाएका थिए सबै नष्ट नहोउज्जेल चालीस वर्ष सम्म उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा यता उता डुलाउनु भयो ।
- 14 हे पापिष्टका सन्तानहरू हो । तिमीहरू इस्राएली मानिसहरूमाथि परमप्रभुको क्रोध पार्न तिमीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूको जग्गा ओगटेका छौ ।
- 15 यदि तिमीहरूले उहाँलाई पछ्याउन छाडे इस्राएली मानिसहरूलाई उहाँले यही मरुभूमिमा नै त्याग्नु हुनेछ र तिमीहरूले सबै मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नेछौ ।”
- 16 तर रुबेन र गाद कुलका मानिसहरू मोशाकहाँ गएर भने, “हामी यहाँ आफ्नो गाई वस्तुहरूको निम्ति गोठ तथा जहान बाल-बच्चाहरूको निम्ति शहर तयार पार्छौ ।
- 17 तब यहाँ भएका मानिसहरूबाट हाम्रा नानीहरूको बचाऊ हुन्छ । तर हामी अन्य इस्राएली मानिसहरूलाई सर्हषसाथ उनीहरूको भूमिमा पुर्याउन सहायता गर्छौ ।
- 18 जबसम्म ती मानिसहरूले आफ्नो-आफ्नो हिस्साको भूमि पूरै दखलमा गर्दैनन तबसम्म हामी आफ्नो घर फर्केर आउने छैनौ ।
- 19 यर्दन नदी पारिको जमीन हामी लिने छैनौ कारण हाम्रा जमीन यर्दन नदी वारि पूर्व पटिट नै हुनेछ ।”
- 20 तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू यी सब कामहरू गर्छौ भने यो भूमि तिमीहरूकै हुन्छ । तर तिमीहरूका सेनाहरू परमप्रभु सम्मुख युद्धमा जानै पर्छ ।
- 21 तिमीहरूका सेनाहरूले यर्दन नदी पार गरी शत्रुहरूलाई बलपूर्वक त्यो भूमिबाट निकाल्नु नै पर्छ ।
- 22 तिमीहरू त्यति बेला आफ्नो घर फर्कनु सक्छौ जब परमप्रभुले हामीलाई पूरा भूमि लिन सहायता गर्नु हुन्छ । तब परमप्रभु र इस्राएलका मानिसहरूले तिमीहरूलाई दोषी ठराउदैनन् । परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिमीहरूको भूमि ग्रहण गर्न दिनु हुन्छ ।
- 23 तर यदि तिमीहरूले यी कामहरू गरेनौ भने तिमीहरू परमप्रभुको इच्छा विरुद्ध पाप गर्नेछौ र तिमीहरू निश्चय जान्दछौ कि तिमीहरूले त्यो पापको निम्ति दण्ड पाउनेछौ ।
- 24 गाई-वस्तुहरूको निम्ति गोठ र बाल-बच्चाहरूको निम्ति शहरहरू बनाऊ, तर याद गर कि तिमीहरूले आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुपर्छ ।”
- 25 त्यसपछि रुबेन गाद कुलका मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामी तपाईंका सेवक हौं, हजूर हाम्रा मालिक हुनुहुन्छ र हजूरले भन्नु भएको काम हामी निश्चय गर्नेछौ ।
- 26 हाम्रा जहान बाल-बच्चाहरू र गाई-वस्तुहरू यही गिलाद शहरमा रहनेछ ।
- 27 तर हामी हजूरका दासहरू, जस्तो मालिकको हुकुम हुन्छ परमप्रभुको अधिबाट यर्दन नदी पार गरी युद्धमा जानेछौ ।”
- 28 तब मोशा, पूजाहारी एलाजारले आज्ञा दिए, नूनको छोरो यहोशू अनि इस्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूले तिनीहरूलाई आदर गर्नेछ ।
- 29 मोशाले तिनीहरूलाई भने, “गाद र रुबेनका मानिसहरू यर्दन नदी पार गरी परमप्रभुको अधिबाट हिँड्दै युद्धमा जानेछन् र तिमीहरूलाई भूमि दखल गर्नु सहायता गर्नेछन् । अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई गिलादको भूमि तिनीहरूकै भाग पार्न दिनेछौ ।
- 30 तर यदि तिनीहरू तिमीहरूसित युद्धमा गएनन् भने, तिनीहरूले कनान भूमिमा तिमीहरूसित उत्तराधिकार भाग मात्र पाउने छन् ।”
- 31 गाद र रुबेनका मानिसहरूले उत्तर दिए, “परमप्रभुबाट जो आज्ञा हुन्छ त्यो पूरा गर्न हामी प्रतिज्ञा गर्छौ ।
- 32 हामी यर्दन नदी पार गरी परमप्रभुको अधिबाट हुँदै कनानको भूमिमा जानेछौ । अनि हाम्रो भूभाग यर्दन नदीको पूर्व भाग हुनेछ ।”
- 33 यसकारण मोशाले त्यो भूमि गादका मानिसहरू रुबेनका मानिसहरू अनि मनश्शेका आधा कुल समूहहरूलाई दिए । (मनश्शे यूसुफका छोरा थिए ।) त्यो भूमि एमोरीहरूको राज्य सीहोन र ओगका राज्य, बशानका राजा सम्मिलित हुन्छ । त्यो भूमिमा वरिपरिका सबै शहरहरू सम्मिलित भए ।
- 34 गादका मानिसहरूले दीबोन, अतारोत, अरोएर शहरहरू बनाए ।
- 35 अतारोत-शोपान, याजेर, योगबहा,
- 36 बेत-निम्रा, अनि बेथारान जुन चाहि सुरक्षित शहरहरू थिए अनि तिनीहरूको झुण्डको निम्ति भेडाको खोरहरू निर्माण गरेका थिए ।

- 37 रुबेनका कुलले हेशबोन, एलाले, किर्यातैम,
 38 नबो, बालमोन र सिब्मा यसलाई नयाँ बनाए । तिनीहरूले नेबो र बालमोन नाम परिवर्तन गरिदिए अनि तिमीहरूले शहरहरूलाई आफ्नै नाम दिए जुन तिनीहरूले निर्माण गरेका थिए ।
 39 मनश्शेका छोरो माकीरको वंशका मानिसहरू गिलाद गए । तिनीहरूले एमोरीहरूका शहरहरू जिते र त्यही बसे ।
 40 यसकारण मनश्शेका छोरो माकीरलाई मोशाले गिलाद दिए अनि तिनीहरू त्यही स्थायी भई बसे ।
 41 मनश्शे कुलका यार्ईर गई त्यहाँका साना साना शहरहरू जिते । तब तिनीहरूले ती शहरहरूको नाम 'यार्ईरका शहरहरू'स-साना राखे ।
 42 नोबहले केनात र यसका स-साना शहरहरू पराजित गरे उसलाई सबै ठाउँहरूलाई उसको आफ्नै नाम नोबह दिए ।

अध्याय 33

मोशा र हारूनको नेतृत्वमा दल-दलमा आएका इस्राएलीहरूको यात्रा विवरण यस प्रकारका छन् । तिनीहरूको यात्रा विवरण सहित यिनै जग्गाहरूबाट यात्रा गरेका हुन् ।

- 2 मोशाले इस्राएलीहरूको यात्रा विवरण परमपरभुको इच्छा अनुसार लेखे ।
 3 पहिलो महीनाको पन्ध्रौँ दिन तिनीहरूले रामसेसबाट यात्रा शुरू गरे । निस्तार-चाडको पछिल्लो बिहान इस्राएलीहरूले मिशर देशवासिहरूको सामुन्नेबाट साहसिलो प्रकारले यात्रा गरे ।
 4 त्यस समय मिश्रीहरूले तिनीहरूको पहिला जन्मेका छोराहरूलाई गाड्दै थिए जब तिनीहरूलाई र तिनीहरूका देवताहरूलाई परमपरभुले न्याय गरेका थिए ।
 5 इस्राएलका मानिसहरू रामसेसबाट यात्रा गरी सुक्कोत पुगे ।
 6 सुक्कोतबाट तिनीहरूले एताम पुगेर मरुभूमिको किनारमा छाउनी हाले ।
 7 तिनीहरूले एतामबाट यात्रा गरेर बाल-सपोनको नजीक पीहहीरोतमा गए । तिनीहरूले मिगदोल नजीक छाउनी हाले ।
 8 ती यात्रीहरू पीहहीरोतबाट गएर समुद्रको बीचबाट मरुभूमिमा पसे एतामको मरुभूमिमा तीन दिन सम्म यात्रा गरी तिनीहरूले मारामा छाउनी बसाले ।
 9 तिनीहरूले माराबाट यात्रा गरी एलीम पुगे । त्यहाँ बाहरवटा पानीको फोहराहरू सत्तरीवटा खजूरको रूखहरू थिए । यसकारण तिनीहरूले त्यही छाउनी बसाले ।
 10 ती मानिसहरूले एलीमबाट यात्रा गरी लाल-समुद्र नजीक छाउनी हाले ।
 11 तिनीहरूले लाल-समुद्रबाट यात्रा गरी सीन मरुभूमिमा छाउनी हाले ।
 12 ती मानिसहरूले सीन मरुभूमिबाट यात्रा गरी दोफकामा छाउनी हाले ।
 13 ती मानिसहरूले दोफकाबाट यात्रा गरी आलूशमा छाउनी हाले ।
 14 ती मानिसहरूले आलूशबाट यात्री गरी रपीदीममा छाउनी हाले । त्यस ठाँउमा मानिसहरूको निम्ति पिउने पानी थिएन ।
 15 ती मानिसहरूले रपीदीमबाट यात्रा गरी सीनै मरुभूमिमा आफ्नो छाउनी हाले ।
 16 ती मानिसहरूले सीनै मरुभूमिबाट यात्रा गरी किब्रोथ-हत्तावामा छाउनी हाले ।
 17 ती मानिसहरूले किब्रोथ-हत्तावाबाट यात्रा गरी हसेरोतमा छाउनी हाले ।
 18 ती मानिसहरूले हसेरोतबाट यात्रा गरी रिन्मामा छाउनी हाले ।
 19 ती मानिसहरूले रिन्माबाट यात्रा गरी रिम्मोन परेशमा छाउनी हाले ।
 20 ती मानिसहरूले रिम्मोन-परेशबाट यात्रा गरी लिब्नामा छाउनी हाले ।
 21 ती मानिसहरूले लिब्नाबाट यात्रा गरी रिस्सामा छाउनी हाले ।
 22 ती मानिसहरूले रिस्साबाट यात्रा गरी केहेलातामा छाउनी हाले ।
 23 ती मानिसहरूले केहेलाताबाट यात्रा गरी पर्वत शेपेरमा छाउनी हाले ।
 24 ती मानिसहरूले पर्वत शेपेरबाट यात्रा गरी हरादामा छाउनी हाले ।
 25 ती मानिसहरूले हरादाबाट यात्रा गरी मखेलोतमा छाउनी हाले ।
 26 ती मानिसहरूले मखेलोतबाट यात्रा गरी तहतमा छाउनी हाले ।
 27 ती मानिसहरूले तहतबाट यात्रा गरी तेरहमा छाउनी हाले ।
 28 ती मानिसहरूले तेरहबाट यात्रा गरी मिक्कामा छाउनी हाले ।

- 29 ती मानिसहरूले मिक्काबाट यात्रा गरी हरामोनामा छाउनी हाले ।
- 30 ती मानिसहरूले हरामोनाबाट यात्रा गरी मसेरोतमा छाउनी हाले ।
- 31 ती मानिसहरूले मसेरोतबाट यात्रा गरी बनि-याकानमा छाउनी हाले ।
- 32 ती मानिसहरूले बनि-याकानबाट यात्रा गरी होरहगिद-गादमा छाउनी हाले ।
- 33 ती मानिसहरूले होरहगिद-गादबाट यात्रा गरी योतबातामा छाउनी हाले ।
- 34 ती मानिसहरूले योतबाताबाट यात्रा गरी अब्रोनामा छाउनी हाले ।
- 35 ती मानिसहरूले अब्रोनाबाट यात्रा गरी एस्योन-गेबेरमा छाउनी हाले ।
- 36 ती मानिसहरूले एस्योन-गेबेरबाट यात्रा गरी सीन मरुभूमिको कादेशमा छाउनी हाले ।
- 37 ती मानिसहरूले कादेशबाट यात्रा गरी होरमा छाउनी हाले । यो ठाँउ एदोम देशको सिमानाको पर्वत हो ।
- 38 परमप्रभुको आज्ञालाई पालन गरेर, पूजाहरूरी हारुन होर पर्वत माथि गए अनि त्यहाँ मरे । हारुन मरेको दिन पाँचौं महीनाको पहिलो दिन थियो र इस्राएलीहरूले मिश्र छोडको चालीस वर्ष पुगेको थियो ।
- 39 जब हारुनको मृत्यु होर पर्वतमा भयो तिनको उमेर 123 वर्ष भएको थियो ।
- 40 कनान देशको नेगवमा अराद भन्ने एउटा शहर थियो । त्यस ठाँउमा कनानको राजाले इस्राएली मानिसहरू आइरहेको सुने ।
- 41 ती मानिसहरूले होर पर्वतबाट यात्रा गरी सल-मोनामा छाउनी हाले ।
- 42 ती मानिसहरूले सल-मोनाबाट यात्रा शुरू गरी पूनोनमा छाउनी हाले ।
- 43 ती मानिसहरूले पूनोनबाट यात्रा गरी ओबोतमा छाउनी हाले ।
- 44 ती मानिसहरूले ओबोतबाट यात्रा गरी मोआबका सिमानामा रहेको इय्ये-अबारीममा छाउनी हाले ।
- 45 ती मानिसहरूले इय्ये-अबारीमबाट यात्रा गरी दीबोन-गादमा छाउनी हाले ।
- 46 ती मानिसहरूले दीबोन-गादबाट यात्रा गरी अल्मोन-दिब्लातैममा छाउनी हाले ।
- 47 ती मानिसहरूले अल्मोन-दिब्लातैमबाट यात्रा गरी नबोको नजीक अबारीमको पर्वतमा छाउनी हाले ।
- 48 ती मानिसहरूले अबारीमको पर्वतबाट यात्रा गरी यरीहोको पारीको यर्दन नदीको नजीक मोआबको यर्दन बेंसीमा छाउनी हाले ।
- 49 मोआबको मैदानमा ती मानिसहरूले यर्दन नदीको किनार यर्दन बेंसीमा बते-योशी-मातदेखि आबेल-शीत्तिम सम्म छाउनी हाले ।
- 50 येरीको पारि यर्दन नदी नजीकै मोआबको मैदानमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, इस्राएलीहरूलाई भन,
- 51 “जब तिमीहरू कनान भूमिमा यर्दन नदी पार गर्छौं,
- 52 तिमीहरूले ती कनानमा बस्नेहरूलाई जबरजस्ती खेदूनु पर्छ । तिमीहरूले तिनीहरूका सबै खोपेर बनाएको मूर्तिहरू र धातुको मूर्तिहरू नष्ट पारिदिनु पर्छ । तिनीहरूको डाँडाका थानहरू सब भत्काइदिनु पर्छ ।
- 53 मैले तिमीहरूलाई त्यो भूमि आफ्नो दखलमा राख्न दिएकोले तब तिमीहरूले त्यसमा बसो बास गर्नु पर्छ ।
- 54 तिमीहरूको सम्मानित राजवंश अनुसार तिमीहरूका भूमिका भागहरू चिड्वा लगाएर लैजाऊ । ठूला भागहरू ठूला परिवारहरूलाई अनि साना भाग साना परिवारहरूलाई देऊ । जहाँ जहाँ चिट्टा पर्छ त्यही भूमि लेऊ तिनीहरूले तिमीहरूको भाग तिमीहरूको पिता-पूर्खाहरूको परिवार अनुसार पाउँनेछौ ।
- 55 “यदि तिमीहरूले ती त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई बलपूर्वक लखेटेनौ भने त्यहाँ रहेकाहरू तिमीहरूको निम्ति तिनीहरू आँखामा विज्ञेको छेस्का अथवा शरीरमा बिज्ञेको काँडा झैं हुनेछ । तिमीहरू बसेको भूमिमा तिनीहरूले तिमीहरूलाई झंझटमा फसाउनेछन् ।
- 56 तब म तिमीहरूलाई त्यही व्यवहार गर्नेछु जो मैले तिनीहरूसित गुर्छ भनी योजना बनाएकोछु ।”

अध्याय 34

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इस्राएलका मानिसहरूलाई यो आदेश देऊ: जब तिमीहरू कनान देशमा पस्नेछौ, तिमीहरूलाई दिइएको भूमिको सिमाना यस प्रकार हुनेछ ।

3 त्यस भूमिको दक्षिण तिर एदोमको नजीक सीन मरुभूमिको केही भाग रहनेछ । त्यस भूमिको दक्षिणी सिमाना खारा

समुद्रको पूर्व भागबाट नै शुरू हुनेछ ।

4 यो सिमानाले अक्राबीमको दक्षिणी भाग नाघेर सीन मरुभूमि हुँदै यसको दक्षिण भागको सिमाना कादेश-वर्ने पर्नेछ । यस सिमानाले हसार अदूदार पुगेर आस्मोन नाघ्नेछ ।

5 सिमाना अस्मोनबाट मिश्र नदी तिर जानेछ र यो भूमध्य समुद्रमा गई टुङ्गिनेछ ।

6 यसको पश्चिमी सिमाना भूमध्य समुद्रको किनार हुनेछ र यो तिमीहरूको देशको पश्चिमी सिमाना हो ।

7 अब आयो तिमीहरूको भूमिको उत्तरी सिमाना: यो सिमाना भूमध्य समुद्र हुँदै होर पर्वतसम्म जानेछ ।

8 होर पर्वतबाट उत्तरी सिमाना फैलिएर सोझो लेबो-हमात पुग्नेछ र त्यसपछि यो सदादसम्म फैलिएर जानेछ ।

9 तिमीहरूको उत्तरी सिमाना फैलिएर सिप्रोन सम्म गई हसर एनानमा टुङ्गिनेछ ।

10 तिमीहरूको देशको पूर्वीय सिमाना हसर-एनान देखि शपाम सम्म जानेछ ।

11 शपामबाट यो सिमाना ऐनको पूर्व भएर रिब्लासम्म जान्छ र पहाडबाट ओह्रालो हुँदै गालील समुद्रकोछेउ सम्म जानेछ ।

12 त्यसपछि सिमाना यर्दन नदी तिर फैलिंदै खारा समुद्रमा अन्त हुनेछ । तिमीहरूको भूमिको वरिपरिका सिमानाहरू यिनै हुन् ।”

13 यसर्थ मोशाले इसराएलका मानिसहरूलाई यो आदेश दिए, “तिमीहरूले पाउने भूमि यही नै हो । तिमीहरूले आफ्नो नौ कुलहरू र मनश्शे कुलको आधा समूहहरू गरी साढे नौ कुलहरूमा चिढ्या गरेर भूमि वितरण गर्नेछौ ।

14 रुबेन, गाद आफ्नो निम्ति भूमिको हिस्सा लिई सके ।

15 ती अढाई कुलका समूहहरूले यर्दन नदी पूर्व यशीहोको नजीक आफ्नो निम्ति भूमि लिए ।”

16 त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

17 “यी मानिसहरू पूजाहारी एलाजार अनि नूनका छोरो यहोशूले तिमीहरूलाई भूमि वितरणमा सहायता गर्नेछन् ।

18 प्रत्येक कुलसमूहबाट एकजना प्रमुखले पनि भूमि वितरण कार्यमा सहायता गर्ने छ ।

19 ती कुलसमूह नायकहरूको नाम यस प्रकार छ: यहूदाको कुलबाट यपून्नेका छोरो कालेब,

20 सिमोनको कुलबाट अम्मीहूदको छोरो शेमूएल,

21 बिन्यामीनको कुलबाट किसलोनको छोरो एलीदाद,

22 दानको कुलबाट योगीलीको छोरो बुक्की,

23 यूसुफको सन्तानहरू मनश्शे कुलबाट एपोदको छोरो हन्नीयल,

24 यूसुफको छोरो एप्रैम कुलबाट सिप्तानको छोरो कमूएल,

25 जबूलून कुलबाट पर्नाकको छोरो एलीशापन,

26 इस्साकार कुलबाट अज्जानको छोरो पलतीयल,

27 आशेरको कुलबाट शलोमीको छोरो अहीहूद,

28 नप्तालीको कुलबाट अम्मीहूदका छोरो पदहेल ।”

29 इसराएली मानिसहरूलाई भूमि वितरण कार्यमा परमप्रभुले यी मानिसहरूलाई नियुक्त गर्नुभयो ।

अध्याय 35

यरीहोदेखि पारी मोआबमा यर्दन नदीको नजिकै यर्दन बेंसीमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

2 “इसराएलका मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरूको हिस्सामा परेको भूमिका केही शहरहरू लेवीहरूलाई दिऊन् ।

तिनीहरूले ती शहरहरूको वरिपरि रहेका खर्कको भूमि पनि दिऊन् ।

3 लेवीहरू ती शहरहरूमा बस्नेछन् तथा ती गौचर भूमिमा आफ्नो गाई-वस्तुहरू चर्नेछन् ।

4 तिमीहरूले लेवीहरूलाई शहरहरूका जुन जुन खर्कहरू दिनेछौ त्यो शहरहरूको पर्खालबाट 1,000 हात क्षेत्र फैलिएको हुनुपर्छ ।

5 तिमीहरूले शहरहरूलाई माझमा राखी त्यसको पूर्व पट्टि 2000 हात, पश्चिम पट्टि 2,000 हात, उत्तर पट्टि 2,000 हात र दक्षिण पट्टि 2,000 हात गौचर भूमि हुनु पर्छ । तिनीहरूको शहरहरूको निम्ति गौचर भूमि यही हुनेछ ।

6 तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिएको शहरहरूबाट छवटा शहरहरू बचाऊ शहरहरूको निम्ति रहनेछ । यदि कसैले अज्जानमा कसैलाई मारे त्यो व्यक्ति भागेर त्यहाँ आफ्नो रक्षाको निम्ति बस्न सक्नेछ । यी छवटा शहरहरू बाहेक तिमीहरूले लेवीहरूलाई बयालीसवटा शहरहरू दिनेछौ ।

- 7 यसर्थ तिमीहरूले लेवीहरूलाई जम्मा अठ्चालीसवटा शहरहरू र ती शहरहरूको परिपरिको खर्कहरू दिनेछौ ।
- 8 इस्राएलका ठूलो परिवार समूहले धेरै भूमि पाउँछ र इस्राएलका सानो परिवार समूहले थोरै भूमि पाउँछ जसले धेरै भूमि पाउँछ तिनीहरूले धेरै शहरहरू दिनु पर्छ अनि ती जसले धेरै भूमि पाउँछ तिनीहरूले केही शहरहरू लेवीहरूलाई दिनु पर्छ ।”
- 9 परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,
- 10 “इस्राएली मानिसहरूलाई भन ‘जब तिनीहरू यर्दन नदी तरेर कनान देशमा पस्नेछन्,
- 11 तिनीहरूले केही शहर चुन्नु पर्छ र तिनीहरूलाई सुरक्षा शहरहरू झैं तयार गर्नु पर्छ । यदि कुनै व्यक्तिले कुनै अर्को व्यक्तिलाई अज्जानमा हत्या गरे, त्यो हत्यारा आफ्नो सुरक्षाको निम्ति त्यहाँ गई बस्न सक्छ ।
- 12 त्यो हत्यारा मारिने मानिसको आफन्तहरूको बदलालिने विचारबाट अनि अदालतले हत्याराको कसुरमाथि न्यायोचित विचार नगरुञ्जेल सम्म त्यहाँ सुरक्षित रहनु सक्छ ।
- 13 यस्ता बचाऊ शहरहरू छवटा हुनेछन् ।
- 14 जसमा यर्दन नदीको पूर्वमा तीनवटा र कनान देशभित्र तीनवटा हुनेछन् ।
- 15 यी शहरहरू, इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति सुरक्षा का शहरहरू हुनेछन् विदेशीहरू र यात्रीहरू त्यहाँ बस्नेछन् । यी मानिसहरू मध्ये यदि कसैले अज्जानमा कुनै अर्को व्यक्तिको हत्या गरे त्यो व्यक्ति ती शहरहरू कुनैमा गएर शरण लिन सक्छ ।
- 16 “कसैलाई मार्न यदि कुनै व्यक्तिले फलामको हतियार प्रयोग गरे त्यो हत्यारा हो र त्यसले प्राण दण्ड पाउने पर्छ ।
- 17 यदि कुनै व्यक्तिले ढुङ्गाले हिकाएर कसैलाई मार्छ भने, त्यो व्यक्ति पनि हत्यारा नै हो र त्यसलाई पनि प्राण दण्ड दिने पर्छ ।
- 18 यदि कसैले दाउराले हिकाएर कसैलाई मार्छ भने त्यो पनि हत्यारा नै हो र त्यसले पनि प्राण दण्ड पाउने पर्छ ।
- 19 यदि हत्या भएको परिवारको कुनै सदस्यले ज्यानको साटो ज्यानै लिन चाहन्छ भने उसले त्यो हत्यारालाई खोजी मार्न सक्छ ।
- 20 “यदि कसैले कसैलाई घृणा गरेर घचेट्छ भने अथवा ऊसमाथि केही चीज फ्याँक्छ अनि उ त्यसैले मर्छ,
- 21 अथवा घृणा गरेर उसलाई हातले हिकाउँछ र त्यसको चोटले त्यो व्यक्ति मर्छ भने त्यो हिकाउँने व्यक्ति हत्यारा ठहरिन्छ, र उसलाई प्राण दण्ड दिनुपर्छ । त्यो मर्ने व्यक्तिको आफन्तले उसलाई भेटेर मार्छ भने उसले मार्न सक्छ ।
- 22 “तर यदि कसैले कसैलाई अज्जानमा मारेको हो, अनि त्यो मर्ने व्यक्तिमाथि मार्ने व्यक्तिको शत्रुता होइन, अथवा एक व्यक्तिले केहि चीज फ्याँक छ र संयोग वश कसैलाई मार्छ भने यो मर्ने व्यक्तिमाथि घृणा थिएन,
- 23 अथवा उसले मार्छु भनी घचेटेको, कुनै प्रहार गरेको होइन अथवा मार्ने व्यक्तिको त्यस्तो कुनै योजना नै थिएन भने, अथवा त्यो व्यक्तिले केही फ्याँक्दा कसैलाई लाग्यो अनि त्यो मर्छ भने त्यो अज्जानमा घटेको घटना हो ।
- 24 तब समुदायले मार्ने व्यक्ति र मर्ने व्यक्तिका आफन्तहरू र हत्यारा बीचमा नियम अनुसार न्याय गर्नुपर्छ ।
- 25 त्यो न्यायालयले मानिसलाई मर्ने मानिसका आफन्तहरूबाट मार्न देखी बचाउँछ । र उसलाई फेरि सुरक्षित शहरमा पठाइदिन्छ । हत्यारा त्यही शहरमा रहनु पर्छ जब सम्म प्रधान पूजाहारीले तेलसित अभिषेक गर्दैन मादैन ।
- 26 “तर यदि त्यो हत्यारा सुरक्षित शहरको सिमानाबाट बाहिर जान्छु, जुन घरमा त्यो आफ्नो सुरक्षाको निम्ति पुगेको थियो,
- 27 अनि मारिने व्यक्तिका आफन्तहरूले सुरक्षित शहर सिमाना बाहिर हत्यारालाई भेटे हत्या भएको व्यक्तिका आफन्तहरूले त्यसलाई मार्न सक्छन् । हत्या भएको व्यक्तिका आफन्तहरूको कुनै दोष हुने छैन ।
- 28 किनभने त्यो हत्यारा सुरक्षित शहरमा प्रधान पूजाहारीको मृत्यु पर्यन्त बस्नु पर्ने थियो । प्रधान पूजाहारीको मृत्यु पछि तिनी आफ्नो घर फर्कनु सक्छ ।
- 29 यी नियमहरू ती मानिसहरू जहाँ कहीं बसे पनि तिनीहरूको निम्ति सदा-सर्वदाको निम्ति कानुन भएर रहनेछ ।
- 30 “यदि कुनै व्यक्तिले कसैलाई मारेको पूरा साक्षीहरू भए मात्र उसलाई मृत्यु दण्ड दिन सकिन्छ । एकजना व्यक्तिले दिएको गवाहीमा मृत्यु दण्ड दिन सकिंदैन ।
- 31 “यदि एक व्यक्ति हत्यारा हो भने उसले प्राण दण्ड भोग्ने पर्छ । पैसा लिएर अथवा घूस खाएर प्राण दण्ड बदिल गर्न पाँइदैन । उसले प्राण दण्ड भोग्ने पर्छ ।
- 32 “यदि कुनै व्यक्तिले कसैलाई मारेर सुरक्षित शहरमा आश्रय लिन गएको छ भने, त्यो व्यक्ति प्रधान पूजाहारी नमरुञ्जेल सम्म त्यहाँ बस्ने पर्छ, पैसा दिएर त्यो व्यक्ति आफ्नो घर फर्कन सक्तैन ।
- 33 “निर्दोष व्यक्तिहरूको रगतले तिमीहरूको भूमिलाई दोषित नतुल्याऊ । यदि कसैले हत्या गर्छ भने त्यसको औषधी एउटै

छ, त्यो हो प्राण दण्ड । अरु कुनै त्यस्तो पथ छैन कि हत्यालाई मुक्त पार्ने ।

34 म परमप्रभु हुँ । म सधैं इस्राएली मानिसहरूको साथमा तिनीहरूको भूमिमा रहनेछु । म त्यही हुनेछु, यसर्थ त्यस भूमिलाई निर्दोष मानिसहरूको रगतले दोषित नबनाउ । ”सलोफादकी छोरीहरूको देश

अध्याय 36

मनश्शेको नाति माकीरको छोरो गिलादको सन्तानका प्रधानहरू अघि आए अनि मोशा र इस्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूलाई भने,

2 “परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई चिन्ताद्वारा भूमि वितरण गरिदिनु भनी हजूरलाई हुकुम दिनु भएको थियो । अनि हजूर हाम्रा मालिकलाई परमप्रभुले हाम्रा सन्तान सलोफादको अंश चाहिँ उनकी छोरीहरूलाई दिनु भनी दिनु भएको थियो ।

3 अब यदि ती कन्याहरूको विवाह इस्राएलीहरू मध्येकै अन्य कुलका मानिसहरूसित भए त्यो तिनीहरूले पाएको भाग जमीनको हाम्रो कुलको भागबाट काटिएर ती केटीहरूलाई विवाह गर्नेहरूकै भागमा मिल्ने छ । यसर्थ यस प्रकारले हामीले चिन्तामा पाएको भूमिको केहि अंश गुमाउने छैनौ ।

4 इस्राएलीहरूको पुनर्स्थापनाको समयआउँछ र ती केटीहरूको पैतृक सम्पत्ति तिनीहरूले विवाह गरेको पुरुषहरूकोसित कुलमा मिल्नेछ र यसरी हामीले हाम्रो पिता-पुर्खाहरूबाट पाएको हाम्रो देशको भूमि गुमाउने छौं ।”

5 यसर्थ परमप्रभुको निर्देशन अनुसार मोशाले इस्राएलीहरूलाई यस्तो आदेश दिए: “यूसुफ कुलका मानिसहरूले जे भन्दैछन् त्यो सही हो ।

6 सलोफादकी छोरीहरूको सम्बन्धमा परमप्रभुले दिनु भएको आदेशहरू यी हुन्, हुन त तिनीहरूले आफूले मन पराएकोसित विवाह गर्न सक्छन् । तर तिनीहरूले आफ्नै पिता-पुर्खाहरूको सन्तान भित्र विवाह गर्नुपर्छ ।

7 इस्राएलीहरूले पाएको भूमिको अंश अर्को कुलका मानिसहरूलाई हस्तान्तरण गर्न सकिदैन । प्रत्येक इस्राएली आफ्नो पैतृक सम्पत्ति भित्र पर्नुपर्छ ।

8 इस्राएली कुलको प्रत्येक छोरी जसले पिता-पुर्खाहरूको सम्पत्ति पाएको छ उसले आफ्नो कुल भित्रैको पुरुषसित विवाह गर्नुपर्छ ताकि पिता-पुर्खाहरूको नामको भूमि आफ्नो कुल देखि बाहिर नजाओस् ।

9 यसर्थ एक कुलको मानिसहरूको भूमि अर्को कुलको मानिसहरू माथि हस्तान्तरण गर्नु नपरोस् । आफ्नो कुलको भूमि आफ्नै कुलमा रही रहोस् ।”

10 सलोफादकी छोरीहरूले त्यसै गरे जो परमप्रभुले मोशालाई आदेश दिनु भएको थियो ।

11 तिनकी छोरी महला, तिस्रा, होग्ला, मिल्का र नोआले आफ्नै काकाको छोराहरूसित विवाह गरे ।

12 तिनीहरूले यूसुफका छोरा मनश्शेका कुलहरूमा नै विवाह गरे र तिनीहरूको पैतृक भूमि तिनीहरूकै पिता-पुर्खाहरूको वंशभित्रै रह्यो ।

13 यरीहोको पारिपट्टि र्यदन नदीको किनार नजिक मोआबको मैदानमा परमप्रभुले मोशा मार्फत इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनु भएको आदेश र नियमहरू यी नै हुन् ।

For other languages please go to www.wordproject.org